

ரஷ்யாவில் கீவ் பகுதி
கிறிஸ்தவ சமயத்தைத் தழுவி
ஆயிரம் ஆண்டுகள் நிறைவு

பைரன் பிரபு, ரெனே ஷார், சேசார் வலேஜா ஆகிய மூன்று கவிஞருக்குப் புகழாரம்

1888: பிரேசிலில் அடிமை ஒழிப்பு

படிப்பகம்

ஆகஸ்ட் 1988
AUGUST 1988

ஆசிரியர் மடல்

4

கிறிஸ்தவம் தழுவுதல்

ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் ஒரு கிறிஸ்தவ நாடு பிறத்தல்
-வி. ரோஷன்பாக்

9

அழகு, அருளுடைமை, உண்மை

உருவக்கலையின் தத்துவம்
-செர்கெய் எ. அவரின்ட்சேவ்

14

'பொன் வளையம்'

16

ஆயிரம் ஆண்டு மரபுச் செல்வம்

-முதன்மை குரு ஜுவானலி

26

பண்டைய ரஷ்யாவின் அன்றாட வாழ்வும் சுவடிகளும்

-மிக்கேல் ஜே பிரெய்செவ்ஸ்கி

30

பைரன் ஒரு புரட்சியாளர்

-மாற்கு ஸ்டோரி

33

ரெனே ஷார்

-எதுவார்து கிளிசான்

34

சேசார் வலேஜோ

தற்காலக் கவிதைகளில் ஒரு புரட்சிக் குரல்
-லேய்லா பார்ட்டெட்

36

ரீண்ட விடுதலைப் போராட்டம்

பிரேசிலில் அடிமை ஒழிப்புப் பற்றிய சிந்தனைகள்
-ஆஸ்வால்தோ தெ காமார்கோ

38

விடுதலைப் பாதையின் மைல் கற்கள்

-விகியா ஃபொன்சேக்கா ஃபெரைரா

ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் கீவ் பகுதி மக்கள் தம் அரசர் விளாதிமிரின் முடிவுக்கேற்ப ரீப்பர் நதியில் நடந்து பெருந் திரளாகத் திருநீராட்டுப் பெற்றனர் ரஷ்ய கீழ்த்திசைத் திருச்சபையின் உயர் சமய முதல்வருள் ஒருவரான மேத த ஜுவனாலி இவ்விதழில் எழுதியுள்ள கட்டுரையில் கூறுவது போல், "அது வரலாற்றுச் சிறப்புமிது நிகழ்ச்சியாகும்; அதனால் கிழக்கு ஐரோப்பிய மக்களுள் பெரும் பகுதியினர் கிறிஸ்தவ நாடுகளின் குடும்பத்தில் சேர்ந்தனர்."

விளாதிமிரின் முடிவு ருஸ் எனப்படும் கீவ் அடிப்படையிலமைந்த ஆட்சிப்பகுதியின் வருங்காலத்தை மாற்றியது. இப்பகுதியிலிருந்த கிழக்கு ஸ்லாவ் நூலத்தவரிடமிருந்தே பிறகு ரஷ்ய, யுக்ரேனிய, பைலோரஷ்ய இனத்தவர் தோன்றினர். ருஸ் விரைவில் பைசாண்டியப் பேரரசுக்குப் பிற ஐரோப்பிய கிறிஸ்தவ அரசுகளுக்கும் எதிராக நிற்க முடிந்தது. ஆயினும் விளாதிமிரின் முடிவு அம்மரபுச் செல்வத்தைப் பெற்ற நாடுகளின் பிற்கால வரலாற்றிலும் தனித்தன்மையிலும் நிலைத்த மாறுதல்களை ஏற்படுத்தியது. கீவ் ருஸ் திருநீராட்டுப்பெற்ற ஆயிரம் ஆண்டு நிறைவின்போது ரோமன் கத்தோலிக்க திருச்சபையின் தலைவர் இரண்டாம் ஜான் பால் போப்பாண்டவர் வெளியிட்ட திருமடலில் கூறியுள்ளதுபோல், "கிறிஸ்தவ மரபுச் செல்வ இயல்புகள் அந் நாடுகளின் வாழ்க்கையிலும் பண்பாட்டிலும் ஊடுருவிப் பரவியுள்ளன..... இதனால் முற்றிலும் தனித்தன்மையுள்ள ஒரு வகை ஐரோப்பியப் பண்பாடு, ஏன் மனிதஇனப் பண்பாடே தோன்றியது எனலாம்."

இந்த ஆண்டு நிறைவின் நினைவாக யுனெஸ்கோ ஆற்றும் பல பணிகளில் இந்த 'யுனெஸ்கோ கூரியர்' இதழும் ஒன்றாகும். "ருஸ் கிறிஸ்தவ சமயத்தைத் தழுவினதால் ஐரோப்பிய, உலகப் பண்பாட்டிலும் நாகரிகத்திலும் ஏற்பட்ட வளர்ச்சி" பற்றி ஒரு கருத்தரங்கும் 1988 ஜூன் 28 முதல் 30 வரை யுனெஸ்கோவின் பாரிஸ் தலைமையகத்தில் நடைபெறும்.

இவ்விதழில் மூன்று கவிஞர்களுக்கும் புகழாரம் சூட்டுகிறோம். 200 ஆண்டுகளுக்கு முன் பிறந்த ஆங்கிலேயரான பைரன் பிறப்பு. இவ்வாண்டு இறந்த பிரெஞ்சு நாட்டவரான ரெனே ஷார், 50 ஆண்டுகளுக்கு முன் இறந்த பெருநாட்டவரான சேசார் வலேஜோ ஆகிய இம்மூவரும் திறமையுடன், சுதந்திர தாகமுடையவர்களாகவும் இருந்தனர். மேலும் 100 ஆண்டுகளுக்கு முன் பிரேசிலில் அடிமை முறையை ஒழித்த முக்கிய விடுதலை நிகழ்ச்சியையும் இவ்விதழில் நினைவுகூறுகின்றோம். ஆணையினால் எழுத்துருவில் விடுதலை வழங்கப் பெற்றபின் அதன் பயனைத் துய்ப்பதற்காக பிரேசில் நாட்டு கறுப்பு இனத்தவர் கடுமையாகப் போராடவேண்டியிருந்தது அவர்கள் இன்றுதான் தமது தனித்தன்மையையும் கலைவகைகளையும் கண்டுபிடிக்கத் தொடங்கியுள்ளனர்.

தலைமை இதழாசிரியர்: எதுவார்து கிளிசான்

தமிழ்ப் பதிப்பு ஆசிரியர் மணவை முஸ்தபா

கூர்யர்

உலகைக் காட்டும் பலகணி
மாதந்தோறும் 35 மொழிகளில் வெளிவரும் இதழ்
தமிழ், வர்த்து கிரோடே கிரீக்
ஆங்கிலம் பெர்சியன் சொப் சிங்களம்
ஹிந்தி ஸ்பானிஷ் போர்ச்சுகீஸ் ஐப்பானிஸ் ஸ்வீடிஷ்
ரஷ்யன் துர்க்கீஸ் மாகிடோனி பாஸ்க்
ஜெர்மன் உருது யன் தாய்
அராபிக் கட்டலான் செர்போ- வியத்நாமில்
இத்தாலி மலேசியன் கிராட் பரஸ்டோ
யன் கொரியன் சீனம் ஹெளசா
ஹிந்தி சுவாஹிலி பஸ்கேரியன்

- * தமிழ் உட்பட 35 உலக மொழிகளில் வெளிவந்து அறிவுப் புரட்சி செய்து வரும் ஒரே சர்வதேச மாத இதழ்!
- * சர்வதேசக் கண்ணோட்டத்துடன் அறிவியல், பொருளாதாரம், கல்வி, கலை, பண்பாடு, தொழில் நுட்பம் போன்ற துறைகளைப் பற்றி உலக அறிஞர்கள், எழுதும் கருத்துக் களஞ்சியமான ஆய்வுக் கட்டுரைகள்!
- * எல்லா வயதினருக்கும் ஏற்ற, ஆவலைத் தூண்டும் அரிய செய்திகள், படங்கள், விளக்கங்கள், வண்ணப் படைப்புகள்!
- * தமிழின் தனிப் பெரும் ஆற்றலைத் தரணிக்குணர்த்தி, 'தமிழ் ஓர் அறிவியல் மொழி' என்பதை செயல்பூர்வமாக நிலைநாட்டி அதன் வளர்ச்சிக்கு வழிகாட்டும் தனிப் பெரும் தமிழ் ஏடு!
- * சர்வதேசக் கண்ணோட்டத்தில் உலகைக் காட்டும் பலகணியாக தமிழில் வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் இவ்விதழ் இல்லந்தோறும் இடம்பெற வேண்டிய சிந்தனைக் கருவூலம் ஆகும்.

பாரியர்

இதழின் விலை ரூ. 2/-

தனிப்பட்டவர்களுக்கு ஆண்டுச் சந்தா ரூ. 21/-

கல்வி நிலையங்களுக்கும் நூலகங்களுக்கும் சலுகைச் சந்தா ரூ. 19/-

தமிழகமெங்கும் ஏஜென்டுகள் தேவை

விபரங்களுக்கு எழுதுக :

யுனெஸ்கோ கூரியர்
தென் மொழிகள் புத்தக நிறுவனம்
18, கிழக்கு ஸ்பர்டாங்க் சாலை,
சேத்துப்பட்டு, சென்னை-600 031

I-IV பக்கங்கள் தமிழ்ப் பதிப்பில் மட்டும் வருவன

**உங்கள் உறவினர்களையும் அன்பு நண்பர்களையும் மகிழ்ச்சியிலாழ்த்த வேண்டுமா?
அதற்கு இதோ ஓர் வழி!**

அன்புள்ள சந்தாதாரர்களே!

சர்வதேசக் கண்ணோட்டத்துடன் அறிவியல், பொருளாதாரம், கல்வி, கலை, பண்பாடு தொழில்நுட்பம் போன்ற துறைகளைப்பற்றி உலக அறிஞர்கள் எழுதும் கருத்துக் களஞ்சியமான கட்டுரைகளையும் கண்கவர் படங்களையும் விளக்கங்களையும் கொண்ட யுனெஸ்கோ கூரியர் இதழ்களை மாதந்தோறும் படித்து மகிழ்ந்து பயனடைந்து வருகிறீர்கள் அல்லவா?

இம்மகிழ்ச்சியையும் பயனையும் உங்கள் உறவினர்களும் நண்பர்களும் பெறவேண்டாமா? இதோ அதற்கு மிக எளிதான ஒரு வழி.

உங்கள் நெருங்கிய உறவினர்களின் நண்பர்களின் முகவரியோடு ஆண்டுச் சந்தா ரூ 21-லீதம், அனுப்பினால் போதும் உங்கள் அன்புப் பரிசாக ஓராண்டுக்கு கூரியர் இதழ்கள் அவர்கள் முகவரிக்குப் போய்ச் சேரும்.

நண்பர்களுக்கு மட்டுமா? நூலகங்கள், பள்ளிகள், சங்கங்கள் போன்ற பொது அமைப்புகளுக்கும் நீங்கள் நன்கொடைச் சந்தா செலுத்தலாம். அதுவும் சலுகைச் சந்தா ரூ 19-ஐ மட்டும், முகவரியோடு அனுப்பினால் போதும். மாதாமாதம் ஓராண்டுக்கு இதழ்கள் போய்ச் சேரும்.

இதற்கு நீங்கள் செய்யவேண்டியதெல்லாம் கீழேயுள்ள பகுதியை பூர்த்தி செய்து சந்தாவுடன் 'யுனெஸ்கோ கூரியர்' தென்மொழிகள் புத்தக நிறுவனம், 18 கிழக்கு ஸ்பார்டாங்க் சாலை, சேத்துப்பட்டு, சென்னை-600031 என்ற முகவரிக்கு அனுப்பினால் போதும். மற்றவைகளை நாங்கள் கவனித்துக் கொள்கிறோம்.

அன்பளிப்புச் சந்தாப் படிவம்

அன்பளிப்புச் சந்தா அனுப்புகிறவர் முகவரி

.....

.....

.....

அன்பளிப்புச் சந்தாவுக்கு உரியவரின் முகவரி 1.

.....

.....

.....

2.

.....

.....

.....

3.

.....

.....

.....

“பழைய ஏற்பாட்டுத் திரித்துவம்” (மேலே, முன் அட்டை): பெரும் ரஷ்ய உருவ ஓவியர் ஆந்திரே ரூப்லெவ் (1370—1430) 15 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் மாஸ்கோவின் அருகில் சாகோர்ஸ் கிலுள்ள திரித்துவ, புனித செர்கியஸ் மடாலயத்திற்காக இதை உரைந்தார். இச்சித்திரம் விவிலி உத்தில கூரியபடி ஆப்ரவாமையும் சாராவையும் மூன்று வானதூதர் சந்தித்ததைக் காட்டுகிறது. ரூப்லெவ் மூன்று வானதூதரை மட்டுமே காட்டி இம் நூற்றாண்டின் பொருளைத் தனித்தன்மையுடன் தீட்டியுள்ளார். இவர் தூதர்களை ஒருங்கிணைத்து ஆன்மீக எழிலுடன் வட்ட வடிவமாக வரைந்துள்ளார். இந்த அடிப்படை இறையியல் கோட்பாட்டிற்கேற்ப இறைவன் ஒருவரே ஆயினும், தந்தை மகன், தூய ஆவி எனும் மூன்று ‘ஆட்களாக’ இருக்கின்றார் எனும் கருத்து இங்கு வலியுறுத்தப்படுகின்றது. 16 ஆம் நூற்றாண்டில் போரிஸ் கோடுனோவ் மன்னரின் கட்டளைப்படி இந்த ஓவியத்திற்கு வெள்ளி மெருகேற்றி மணிக்கர்கள் பதிக்கப் பெற்ற சட்டம் பொருத்தப்பட்டது (முன் அட்டை பார்க்க). 20 ஆம் நூற்றாண்டில் இச்சித்திரம் புதுப்பிக்கப்பட்டபோது, இச் சட்டம் நீக்கப்பட்டது. இது ஓவியம் சட்டமின்றி அதன் மூல எழில் ஓரிரும் வரையில் மாஸ்கோவிலுள்ள டிரீடியாக்கோவ் கலைக் கூடத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

முனிப்படங்கள் 0 மாஸ்கோ சமயத் தலைமையக இதழ், மாஸ்கோ

கீவ் கிறிஸ்தவம் தழுவுதல்

போரிஸ் வி. ரோஷன்பாக்

ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் ஒரு கிறிஸ்தவ நாடு பிறத்தல

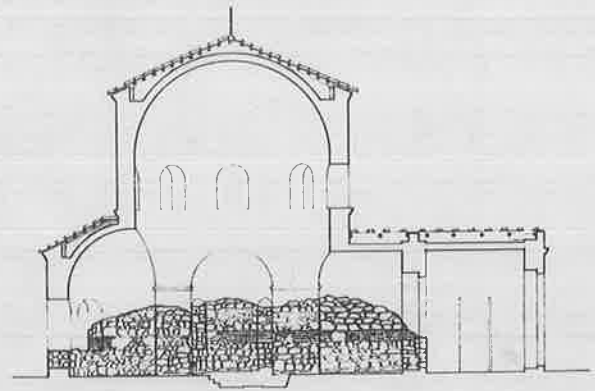

ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கி.பி. 988இல் கீவ் ரூஸ் எனும் ஸ்லாவ் அரசு ஐரோப்பாவில் கிறிஸ்தவ அரசுகளின் ஒரு கூட்டமாகத் தோன்றியது. அதன் பிறப்பு, அரசு அமைப்புகளை மாற்றிய துணிவான நிலமானியச் சீர்திருத்தத்தின் முக்கிய விளைவுகளுள் ஒன்றாகும். இச்சீர்திருத்தத்தைச் செய்தவர் பெரிய அரசரான விளாதிமிர் ஆவார். அவர் தமது அரசையும் வளர்ச்சியடைந்த அக்கால நிலமானிய முடியரசுகளுக்குச் சமமாக அமைக்க விழைந்தார்.

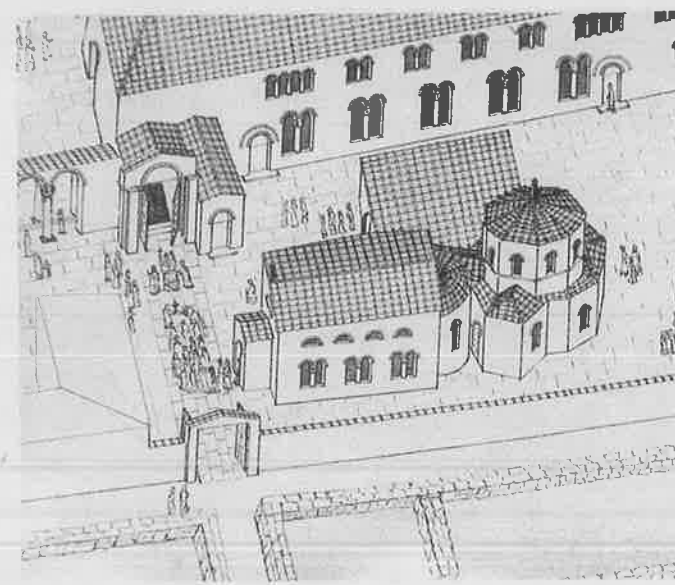
980 இல் விளாதிமிர் ஸ்லாவ் குலத்தவரின் நெகிழ்வான கூட்டமைப்பின் தலைவராக இருந்தார். படை வலிமை தான் (அல்லது அது பயன்படுத்தப்பெறும் எனும் இடையறாத அச்சம்தான்) அக்கூட்டமைப்பை ஒருங்கிணைத்து வந்தது. இக்கூட்டமைப்பை வலிமையாக்குவதற்காக அவ்விளம் அரசர் இரு முக்கிய முடிவுகளை எடுத்தார். முதலாவதாக, அவர் ஆட்சிப் பொறுப்பைத் தம் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருப்பதற்காக கீவ்வில் தங்கினார். அவருடைய முன்னோர் படையெழுச்சிக் காலங்களில் பல மாதங்களாக, சில வேளைகளில் பல ஆண்டுகளாக இதைச் செய்யத் தவறினார். இரண்டாவதாக, அவர் ஸ்லாவ் குலங்களை, இன்று நாம் சொல்வதுபோல், கருத்துக்கொள்கையின் அடிப்படையில் அவர்களுக்குப் பொதுவான ஒரு சமயத்தின் வாயிலாக ஒருங்கிணைக்க முயன்றார்.

கீவ்வில் நிலையாகத் தங்கிய விளாதிமிர் அந்நகரின் கிழக்கே அரண்களை அமைத்தார். அவர் தலை நகரிலேயே தங்கி, நாடோடிகளிடமிருந்து அதைக் காக்கத் திட்டமிட்டார் என்பதை இது தெளிவாக்கியது. நகரின் அமைதியும் பாதுகாப்பும் தீவிர அரசுச் சீர்திருத்தங்களுக்குத் தேவையாக இருந்தது.

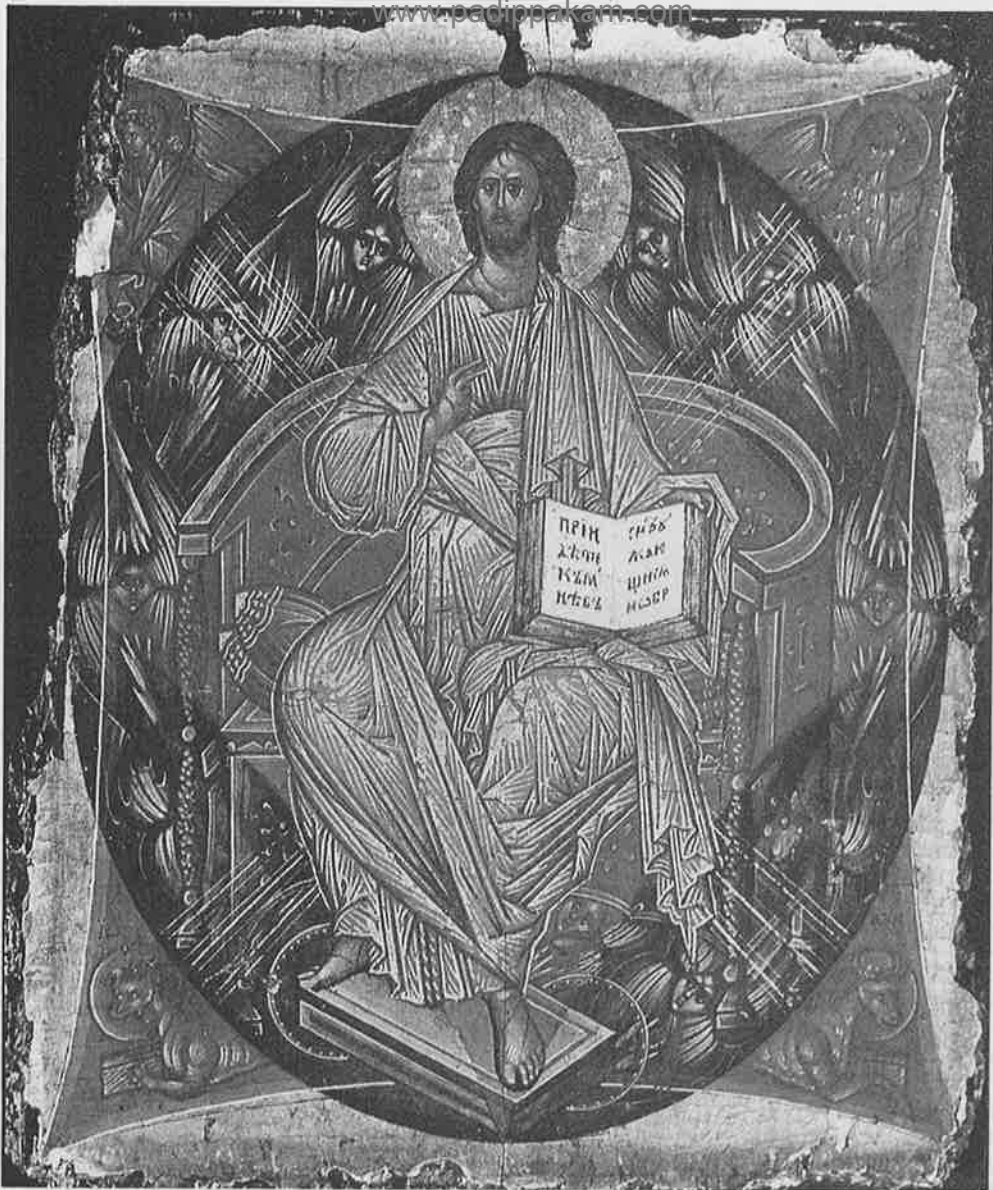
நட்புக் குலங்களை ஒருங்கிணைக்கும் இரண்டாவது சிக்கலைத் தீர்ப்பதற்காக அவர் முதலில் எல்லா முக்கிய

ஒளிப்படம் மக்ஸரோவ் ஏ.பி.என், மாஸ்கோ

ஒளிப்படம் © ஏ.பி.என்., மால்சுகோ

“மாட்சிமிகு மீட்பர்”: 1420இல் ஆந்திரே ரூப்லெவ் தீட்டிய உருவ ஒவியம்; இன்று மால்சுகோவில் டிரட்டியாக் கோவ் கலைக்கூடத்தில் உள்ளது. கிரிஸ்து பெருமானின் அரியணையைச் சுற்றி வானதூதரையும், “நற் செய்தி” எழுதிய நால்வரின் சின்னங்களையும் காணலாம். (21ஆம் பக்க வண்ணப் படமும் காண்க).

ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் 988இல், அண்மையில் கிரிஸ்தவ சமயத்தைத் தழுவின கியவ் மன்னர் விளாதிமிர் தம் குடிகளிடையே அரசியல், ஆன்மீக ஒற்றுமையை வளர்ப்பதற்காக அவர்களும் தம்மைப் பின்பற்றுமாறு தூண்டினார். இடக்கோடி: கியவிலுள்ள (16மீ. உயரப் பீடத்திலுள்ள 4.5மீ உயரமுள்ள) இப்பெரிய வெண்கலச் சிலை விளாதிமிர் ஒரு கையில் சிலுவையும், மறுகையில் அரசரின் தலையணியையும் ஏந்திநிற்பதைக் காட்டுகிறது. 1853இல் இச்சிலை திறக்கப்பட்டது. விளாதிமிர் பிற்காலத்தில் பல காவியங்களின் தலைவரானார்; கீழ்த்திசை திருச்சபை அவரைப் புனிதராக உயர்த்தியது. சோவியத் வல்லநர் செர்கெய் பெலியேவின் கருத்துப்படி, கிரிமியாவில் இன்றைய செவஸ்டாப்போல் நகருக்கருகிலுள்ள செர்கோனசஸ் எனும் பைசாண்டிய நகரிலுள்ள உரானோவ் பேராலயத்தில் விளாதிமிர் கிரிஸ்தவ சமயத்திருநீராட்டுப் பெற்றார். இடப்புறம்: அந்நீராட்டுத் தொட்டி புதுப்பிக்கப்பெற்றதைக் காட்டும் படம். மேலே இடப்புறம்: 10ஆம் நூற்றாண்டில் அத்தொட்டியின் செங்குத்தான பகுதி. அன்றுள்ள சுவர்கள் இன்றுள்ள நிலையை இங்கு காணலாம். அத்தொட்டியை புதுப்பிக்கும் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக இப்படங்கள் தீட்டப்பெற்றன.

குல தெய்வங்களுக்கும் (ஆகவே செல்வாக்கு மிக்க மத குருக்களின் கூட்டங்களுக்கும்) “சம உரிமை” வழங்கினார். தொலைவிலிருந்து கியவ் சென்ற ஒரு பயணி கியவ் தெய்வங்களைப் போலவே தமது குல தெய்வமும் அங்கு வணங்கப்படுவதைக் காண முடிந்தது. கியவில் ஆறு புற தெய்வங்கள் வணங்கப் பெற்றன. இன்றைய தொல் பொருளாய்வாளர் இவ்வழிபாடுகளின் அடையாளங்களைக் கண்டுபிடித்துள்ளனர்.

விளாதிமிர் அரசரின் இம்முயற்சிகள் பண்டைய ருஸ அரசை வலுப்படுத்தின. ஆனால் அவர் வெற்றிகரமாகத் தொடங்கிய இம்முயற்சிகளினால் இறுதிப் பயன் எதுவும் ஏற்படவில்லை. இதற்கு இரு காரணங்கள் உண்டு. முதலாவது, விளாதிமிரின் புதிய முயற்சிகளுக்குப்பிறகும் முந்திய சமயம் பழைய வாழ்க்கை முறையையே நிலையாக நீடிக்கச் செய்தது. அவருடைய சீர்திருத்தங்கள் தந்தைவழிமுறைச் சமுதாயத்திற்குப் பொருந்துவனவாக இருந்தன. ஆனால் அவை இன்னும் முதிராத நிலமானிய முறையின் புதிய உற்பத்தித் தொடர்புகள் உருவாவதற்குப் பெருந்தடையாக இருந்தன. ஒரு புதிய சட்டம், புதிய வழக்கங்கள், புதிய சமூக விழிப்புணர்ச்சி, புதிய அணுகு முறை எல்லாம் தேவைப்பட்டன. பழைய சமயத்தினால் இவற்றை வழங்க முடியவில்லை; ஆனால் இவை எல்லாம் பைசாண்டியத்தில் காணப்பட்டன.

கியவ் ருஸ் பிற முக்கிய ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கும் கீழ் நாடுகளுக்கும் சமமாக முடியாதது இரண்டாம் காரணமாகும். அஃது அந்நாடுகளிடமிருந்து கைவினைத்திறன், கட்டடக்கலை நுட்பம். அறிவியல், பண்பாடு போன்ற வற்றைப் பெற்றாலன்றி, நாம் இப்போது சொல்வது போல், “உலகத் தரத்தை” அடைய இயலவில்லை இவை எல்லாம் கூட பைசாண்டியத்தில் காணப்பட்டன.

வரலாற்றின் அடிப்படையில் விளாதிமிர் ஒரு சமயத்தைத் தெரிந்தெடுத்தார். அஃது அவருடைய அரசியல்

(லித்துவேனிய அரசர் பெயரைக் கொண்ட) "கிரானிக்கிள் ஆஃப் ராட்ஸிலில்" 600 ரூண்ணோவியங்களுள்ள 15ஆம் நூற்றாண்டு ஏடு. இந்த ஓவியங்களுள் பல பழையவற்றின் அடிப்படையில் தீட்டப்பெற்றவை. வலக்கோடி: ஓல்கா அரசியின் ரூண்ணுருவம். இவர்தாம் கீயல் ரஷ்யாவில் முதலில் கிறிஸ்தவ சமயம் தழுவிய புறமத ஆட்சியாளர். வலப்புறம்: 1071ஆம் ஆண்டு பொறிக்கப்பட்டுள்ள இந்ரூண்ணோவியம் கிறிஸ்தவர்களும் புறமதத்தினரும் எதிர்ப்படுவதைக் காட்டுகிறது இடப்புறத்தில் ஈட்டிக் கோடரி ஏந்திய மன்னரும் சிலுவை ஏந்திய ஆயரும் புடைசூழ நிற்கின்றனர். வலப்புறத்தில் அகன்ற கைகளுடைய நீண்ட வெள்ளை அங்கி அணிந்த மந்திரவாதி புடைசூழ நிற்பதைக் காணலாம்.

Литва и Польша в 1071 году. В центре — папа римский Григорий VII, в правой руке — крест, в левой — посох. Справа — король Польши Болеслав I Храбрый, в левой руке — меч, в правой — посох. Слева — король Литвы Миндаугас, в правой руке — меч, в левой — посох.

அறிவையும் காட்டியது. ரூஸ் ஏற்கெனவே பைசாண்டியத்துடன் வலிமையான பொருளாதாரத் தொடர்பு கொண்டிருந்தது. ரூஸிலிருந்து பைசாண்டியம் மிகத் தொலைவில்லை. ரூஸ் இனத்தவரின் உறவினரான பஸ்கேரியர்கள் 100 ஆண்டுகளுக்கு முன்னே கிறிஸ்தவ சமயத்தைத் தழுவிருந்தனர் சிரில், மெத்தோடியஸ் ஆகிய இருவரும் அங்கு கிறிஸ்தவ சமயத்தைப் பரப்பினர் - அவர்கள் ஸ்லாவ் எழுத்துகளை உருவாக்கி ஸ்லாவ் மொழியில் கிறிஸ்தவ சமயத்தைப் போதித்தனர். கத்தோலிக்க திருச்சபையைப் போலல்லாமல், கீழ்த்திசை திருச்சபையில் மக்கள் தமக்குத் தெரிந்த மொழியிலேயே கடவுளை வழிபடலாம். விளாதிமிர் அத்தகைய சமயத்தைத் தெரிந்தெடுக்க விரும்பியிருக்கலாம்.

அப்போது பைசாண்டியம் இன்னும் உச்ச நிலையிலே இருந்தது. அங்கு பண்டைய மரபுகள் இன்னும் நிலவி வந்தன. பள்ளி மாணவர் ஹோமர் போன்ற பண்டைய எழுத்தாளரின் நூல்களைப் படித்துவந்தனர். தத்துவவாதங்களில் பிளேட்டோ, அரிஸ்டாட்டில் ஆகியோரின் கருத்துகள் உலகிவந்தன. பைசாண்டிய கிறிஸ்தவ சமயவகை அந்த நிலமானிய சமூகத்தின் தேவைகளுக்கு ஏற்றதாயிருந்தது. ஆகவே அது விளாதிமிரின் கருத்துகளுக்கும் ஏற்ப இருந்தது. அதே நேரத்தில் அது பண்டைய ரூஸ் குலங்களுக்கெல்லாம் ஒரு பொதுவான சமயத்தை வழங்கும் பிரச்சினையையும் தீர்த்தது.

இவ்வாறு கிறிஸ்தவ சமயத்தைத் தழுவியதை ரூஸோ, பைசாண்டியமோ வெறும் சமயத் தேவையாகக் கருதவில்லை. பைசாண்டியத்தின் கருத்துக் கோணத்தில், ரூஸ் கீழ்த்திசை திருச்சபையில் இணைவதாலும், அச்சபையின் தலைவர் பைசாண்டிய சமய முதல்வராகவும் பேரரசராகவும் இருந்ததாலும், ரூஸ் இயல்பாகவே பைசாண்டிய ஆட்சிக்கு உட்பட்டுவிடும்.

ஆனால் பண்டைய ரூஸ் அரசு அப்போது விரிந்து பரவ்வந்தது; ஏற்கெனவே ஆற்றல் பெற்றிருந்தது; பல முறை பைசாண்டியத்தை எதிர்த்து வெற்றிபெற்றிருந்தது; ஆகவே அதற்குப் பணிந்திருக்க விரும்பவில்லை. விளாதிமிரும் அவருடைய அவையோரும் வேறு எண்ணம் கொண்டிருந்தனர். கிறிஸ்தவ சமயத்தைத் தழுவுவதாலும், அதனால் பைசாண்டியப் பண்பாட்டையும் திறமைகளையும் ஏற்பதாலும் ரூஸ் தனது சுதந்திரத்தை இழக்கக்கூடாது என்று அவர்கள் எண்ணினர். ரூஸ் பைசாண்டியத்தின் நட்பரசாக வேண்டுமென்றும், முழு இறைமையதிகாரத்துடன் இருக்க வேண்டுமென்றும் விளாதிமிர் விரும்பினார்.

கிறிஸ்தவ சமயம் அங்கு படிப்படியாகவே பரவியது; அதற்கு ஏற்க்குறைய 100 ஆண்டுகளானது என வல்லுநர்கள் இப்போது கருதுகின்றனர். அந்நாடு மிகப்பெரியதாக இருந்ததால், அது மிகக்குறுகிய காலமெனவே சொல்லலாம். ஏனெனில் அதே காலத்தில் சுவீடனிலும் நார்வேயிலும் கிறிஸ்தவசமயம் பரவத் தொடங்கிய போதிலும், அவ்விரு நாடுகளிலும் அது முழுவதும் பரவ முறையே 250. 150 ஆண்டுகளானது.

விளாதிமிரின் அரசியல் சீர்திருத்தம் ஏற்கெனவே ரூஸ் சமூகத்தில் படிப்படியாக வளர்ந்து வந்த உள்ளாற்றலை வெளிப்படுத்தியது. நாட்டின் விரைவான வளர்ச்சியானது அச்சீர்திருத்தம் காலத்திற்கேற்றதாக இருந்த தென்பதைக் காட்டுகிறது.

கட்டடக் கலைஞர்கள் பைசாண்டியத்திலிருந்து வரவழைக்கப்பெற்றனர். அவர்கள் ரூஸில் கற்கோயில்களும் பிற கட்டிடங்களும் கட்டி, அவற்றைச் சுவரோவியங்களாலும், பல்வண்ணக் கற்களாலும், சிலைகளாலும் அலங்கரித்தனர். ரஷ்யர்களும் வேலைசெய்து, தமக்குத் தெரியாத நுட்பத் திறமைகளைக் கற்றுக்கொண்டனர். அவர்களுக்கு அடுத்த கலைமுறையினர் அயல் நாட்டவரின் துணையின்றிப் பெரிய கட்டிடங்களைக் கட்டினர். அப்போது பயிர்ந்தொழிலிலும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. ரூஸில் தோட்டக்கலையும் புகுத்தப்பெற்றது.

பைசாண்டியத்திலிருந்து ரூஸுக்குச் சென்ற சமயகுருக்கள் வழிபாடுகளை நடத்தியது மட்டுமல்லாமல், சமயத் "தேசிய தலைவர்"களுக்கும் பயிற்சியளித்தனர். இதன் விளைவாக அறிவும் எழுத்தறிவும் பரவின; பள்ளிக்கூடங்கள் திறக்கப்பட்டன. பிரபுக்களின் பிள்ளைகளை, அவர்களின் அன்னையரின் விருப்பத்திற்கெதிராக, பள்ளிக்கூடத்தில் சேருமாறு விளாதிமிர் தூண்டினார். அவர் இளைஞரைப் பிற நாடுகளில் கல்வி பயிலுமாறு அனுப்பினார். அப்போது புதிய வரலாறு தொடங்கியது. வளர்ச்சியடைந்த பிற நாடுகளைப்போல் கீயல் ரூஸ்ஸும் தனது பொற்காசுகளை அச்சிடத் தொடங்கியது.

பண்டைய ரூஸ் படிப்படியாக ஒரு புதிய உயர் பண்பாடுள்ள அரசானது. ஆயினும் கிறிஸ்தவ சமயத்தைத் தழுவுமுன் அதற்கெனத் தனிப் பண்பாடு இல்லையெனக் கூறுவது தவறாகும். அப்பண்பாடு நீண்டகாலம் நிலைத்திருந்தது. அது பண்டைய ரூஸ்ஸின் கலைக்குச் சில தனி இயல்புகளை வழங்கியது. உலக முழுவதும் பண்பாட்டு வளர்ச்சிபுற்ற மக்கள் ஏற்கெனவே பெற்றிருந்த அறிவுதான் ரூஸ் புதிதாகப் பெற்றதாகும். அரிஸ்டாட்டிலின் நூல்கள் முதல் கல் வளைவுகள் கட்டும் நுட்பங்கள் வரை அந்த அறிவில் அடங்கியிருந்தன.

விளாதிமிர் தமது காலத்தில் விரைவாக மாற்றங்களைச் செய்தபோதிலும், அவருடைய நிலமானியச் சீர்திருத்தம் அவரது வாழ்நாளில் நிறைவுபெறவில்லை. அதற்கு இன்னும் அதிக காலம் தேவைப்பட்டது. அதை அவருடைய மகன், அறிஞரான யாரோஸ்லாவ் செய்து முடித்தார். வரலாற்றறிஞர்கள் கூறுவது போல், விளாதிமிர் நிலத்தை உழுதார்; யாரோஸ்லாவ் விதை விதைத்தார்; நாம் (அதாவது பிற்காலத் தலைமுறையினர்) அறுவடையை அனுபவிக்கிறோம்.

சீர்திருத்தத்தைத் தொடர்வதில் யாரோஸ்லாவ் தம் தந்தையைப் போலவே ஆர்வம் காட்டினார். தந்தையைப் போல் தாமும் நாட்டைக் காக்க கோட்டைகளைக் கட்டினார். ஆனால் பெரும்பாலும் அவற்றை மேற்கே கட்டினார். தந்தையைப் போலவே நிலமானியச் சீர்

இந்த வெண்கல் சிலுவையில் "சிலுவைப் பாடல்" எனப்படுவது யொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இது 12ஆம் நூற்றாண்டு ரஷ்ய எழுத்துக்கொரு முக்கிய எடுத்துக்காட்டு. முன்னால் இச்சிலுவை நெர்ல் ஆற்றங் கரையிலுள்ள மரியன்னையின் மன்றாட்டு ஆலயத்தில் இருந்தது (15ஆம் பக்கத்தில் 22ஆம் ஒளிப்படம் பார்க்க); இப்போது போகோலியூபோவ் நகராட்சிமன்ற அருங்காட்சியகத்தில் இருக்கின்றது.

திருத்தம் தடை பெறாதவாறு பார்த்துவந்தார். அவரைப் போலவே கட்டட ஆர்முள்ளவராக இருந்தார்; கீயவை (பிற்கால கான்ஸ்டான்டினோப்பிளான) பைசாண்டியத் திருகுச் சமமாக்க முயன்றார்; வாணிப வளர்ச்சிக்கும் பெரிதும் உதவினார்; வெள்ளி, பொன் நாணயங்களை அச்சிட்டார்.

ஆயினும் உண்மையான ரஷ்ய அறிஞர்களை (இக்கருத்து அக்காலத்திற்குப் பொருந்தும்) உருவாக்குவதே யாரோஸ்லாவின் முக்கிய நோக்கம். போதிய காலம் இல்லாததால் விளாதிமிர் இதைச் செய்யவில்லை எழுத்தறிவு மட்டும் போதவில்லை கீயவ் ருஸ் கிரேக்க மதகுருக்களை "இறக்குமதி" செய்யாதவாறு தடுக்க வேண்டிருந்தது. ருஸ் தனது அறிஞர்களையும், எழுத்தாளர்களையும், தத்துவ ஞானிகளையும் உருவாக்க வேண்டிருந்தது. தேவையானால், பைசாண்டிய பேரரசுக் கொள்கையை எதிர்த்துக் கருத்துப் போராட்டமும் செய்ய வேண்டியிருந்தது. யாரோஸ்லாவின் காலத்தில்தான் முதன் முதலாக ரஷ்ய மடாலய முறை தோன்றியதில் வியப்பில்லை.

அம்மடாலய நூலகங்களிலுள்ள நூல்கள் பெரும்பாலும் சமயச் சார்பின்றி, உலகியல் சார்புள்ளவாக இருந்ததென 15, 16 ஆம் நூற்றாண்டுகளின் ஏடுகள் காட்டுகின்றன (முந்திய ஏடுகள் கிடைத்தில). அங்கு வரலாற்று நூல்கள், ஏடுகள், "பயண நூல்கள்" அல்லது புவியியல் நூல்கள், தத்துவ, மற்றும் படைத்துறை ஆய்வுகள், ஓப்ளேவியஸ் ஜோசஃபஸ் எழுதிய "திஜியூயிஷ்வார்" போன்ற பண்டைய நூல்கள் இருந்தன. கற்றறிந்த ஒரு துறவி எல்லாத் துறைகளிலும் தேர்ச்சி பெற்றிருக்க வேண்டும் என்பதை இவை காட்டுகின்றன.

"தி கிராணிக்கிள் ஆஃப் நெஸ்டர்" போன்ற வரலாற்று நூல்களும், (பெரும்பாலும் குறிப்பிட்ட அரசியல் உள் நோக்குள்ள) வாத நூல்களும் மடாலயங்களில் எழுதப்பெற்றன. நூல்களின் நகல்களும் எடுக்கப்பெற்றன; (அத்துறவிகள் நகல்கள் எடுத்ததால், நாம் இன்று "தி சாங் ஆஃப் இகோர்ஸ் கேம்பேய்ன்" போன்ற பண்டைய நூல்களை வாசிக்க முடிகின்றது.) சிலைகள் வண்ணத் தீட்டப்பெற்றன. பைசாண்டிய மதகுருக்களுக்குப் பதிலாக ரஷ்ய குருக்கள் மடாலயங்களில் பயிற்சி பெற்றனர்.

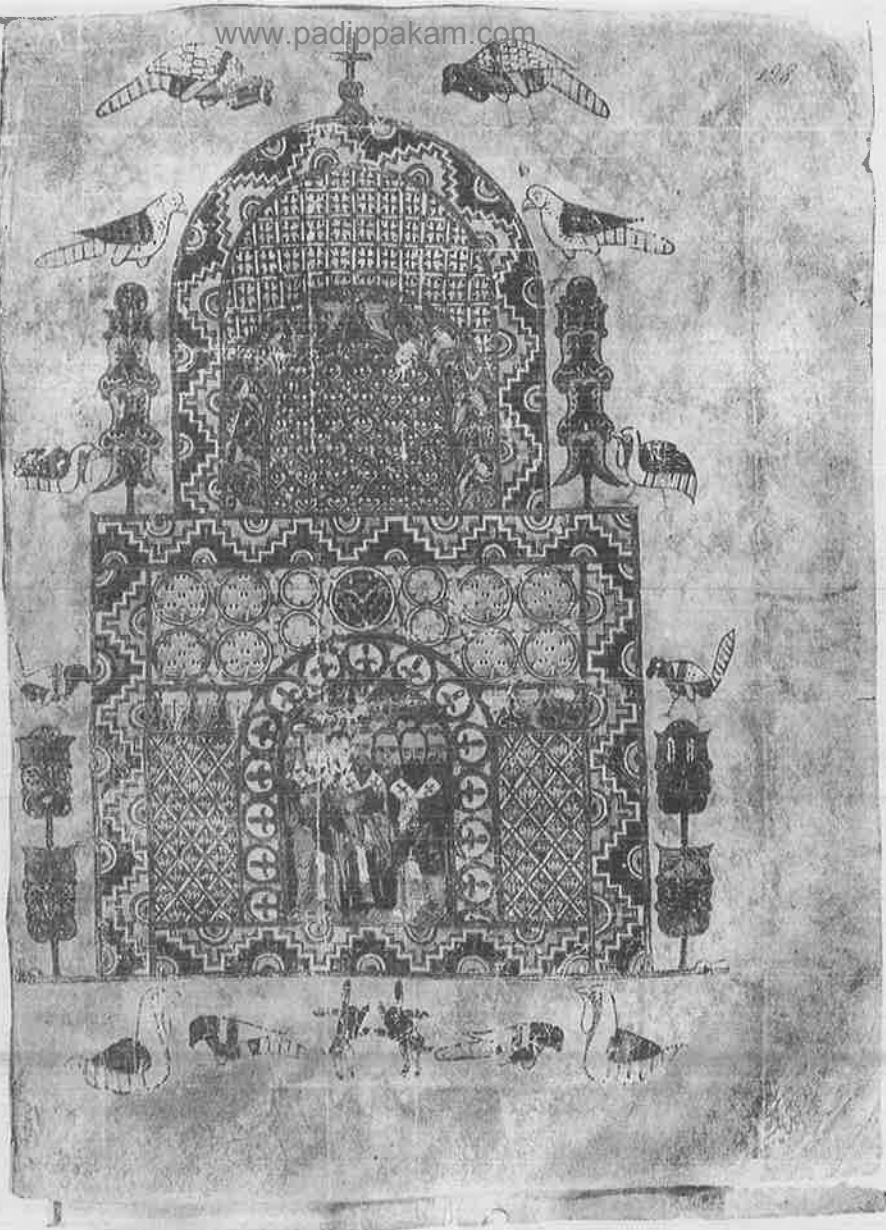
1051இல் கிரேக்கப் பேராயர் இறந்ததும், யாரோஸ்லாவ் (பேரரசரையும் கான்ஸ்டான்டினோப்பிளின் ஆயரையும் கலக்காமல்) தாமாகவே "ஆயர்களை அழைத்து" முதல் முறையாக ஹிலேரியன் எனும் ரஷ்யப் பேராயரை நியமித்தார். ஹிலேரியன் இளவரசரின் கிராமமான பெரஸ்டோவாவைச் சேர்ந்தவர். பேராயர் ஹிலேரியன் உண்மையிலே திறமையுள்ளவர். பண்டைய ருஸ்ஸின் இலக்கியத்திற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டான அவருடைய "ஆன் லா அண்டு கிரேஸ்" எனும் நூல் கீயவ் ருஸ் தனித்தியங்கவேண்டுமெனும் போராட்டத்தில் கூரிய கருத்தியல் கருவியாக இருந்தது.

யாரோஸ்லாவின் காலத்தில் (கீயவில் மட்டுமல்லாமல்) எழுத்தறிவைப் பரப்பதும், பள்ளிகள் கட்டுவதும் தொடர்ந்து நடைபெற்றுவந்தன. 1030 இல் நோவ் கொராடில் 300 சிறுவருக்காக ஒரு பள்ளி திறக்கப்பட்ட

ஒளிப்படம்: எம். இலுச்செங்கோ 0 ஏ.பி.என். மாஸ்கோ

ஒளிப்படம் © இசோபிராசிட்டுல்லோ இக்குலட்டல்லோ மாஸ்கோ

தாகச் சான்றுள்ளது. அங்கு சிறுவர் “நூல்களை வாசிக்கக் கற்றனர்”. தனிமகளிர் பள்ளிகளில் ஆண்களும் பெண்களும் கல்வி பயின்றனர். நாளடைவில் எல்லாப் பகுதி மக்களும் எழுத்தறிவு பெற்றனர். மரப்பட்டைச் சுவடிகளிலிருந்து இதை நாம் அறிகிறோம். யாரோஸ் லாவே “இரவும் பகலும் நூல்கள் படிப்பதில் ஆர்வம் காட்டினார்”. அவர் “பல நூல்களைத் திரட்டினார், கிரேக்க மொழியிலிருந்து ஸ்லாவ் மொழியில் நூல்களை மொழிபெயர்த்தார்; பல நூல்களையும் எழுதினார்”.

சட்டங்களின்றி நாகரிக நாடுகள் நிலைபெற்றிருக்க இயலாது. யாரோஸ்லாவ் “ரஷ்யச் சட்டம்” உட்பட பல எழுதப்பெற்ற சட்டங்களை உருவாக்கினார். விளாதிமிரின் சீர்திருத்தத்தை நிறைவுசெய்த யாரோஸ் லாவின் காலத்தில் கீயவ் ருஸ் இயல்பாக வளர்ச்சியுறும் நிலமானிய அரசானது அது நாகரிக உலகிலுள்ள எந்த அரசுக்கும் இணையாக இருந்தது.

கிறிஸ்தவ சமயம் பண்டைய ருஸ்ஸின் நிலமானிய அரசு முறையின் கருத்தியல் அடிப்படையாக அமைந்தது. ருஸ் கிறிஸ்தவ சமயத்தைத் தழுவியதால், இடைக் காலத்தின் தொடக்கத்தில் அது முன்னேற்றமடைந்தது. சமூகத்திலிருந்த குலப் பிரிவுகள் மறைந்தன. ஒரு பண்டைய ரஷ்ய நாடு ஒரே அரசாக உருப்பெற்றது. அதிலிருந்து காலப்போக்கில் ரஷ்யர், யுக்ரேனியர், பைலோரஷ்யர் தோன்றினர்.

போரிஸ் விக்டோரவிஷ் ரோஷன்பாக் சோவியத் கல்வியாளர்; லெனின் பரிசு பெற்றவர்; பன்னாட்டு விண்வெளிப்பயண இயல் கழக உறுப்பினர்; இயந்திரவியல், எரி கொள்கை, விண்வெளிக்கலக் கட்டுப்பாடு ஆகிய வற்றில் வல்லுநர்; முதல் ரஷ்ய விண்வெளிப் பயண ஏற்பாடுகளில் நெருங்கி ஈடுபட்டவர். பண்டைய ரஷ்ய ஒவியத்தில் விண்வெளி அமைப்புபற்றிய ஆய்வு (1975), ஓவியம் எவ்வாறு தத்துவக் கருத்துகளை விளக்குகிறது எனும் கட்டுரை (1985) இவருடைய வெளியீடுகளில் சில.

பழைய ரஷ்ய இலக்கியத்தின் தொடக்கப் படைப்புகள் 10ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவை. பெரும்பாலும் அவை “இஸ்போர்னிக்கி” எனும் திரட்டுகளாகக் கிடைத்துள்ளன. மேலே: இவற்றுள் யிகப் பண்டைய சுவடிகளுள் ஒன்றான “இஸ்போர்னிக் 1073” இன் அட்டைப்படம்: கிரேக்க மொழியிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பெற்ற பல்சேரிய வாசகங்களின் அடிப்படையில் அமைந்த இது ஸ்வியாட்டோஸ்லாவ் யாரோஸ்லாவிஷ் மன்னருக்காகத் தொகுக்கப்பெற்றது. 25 எழுத்தாளர் எழுதிய 380 கட்டுரைகளடங்கிய இத்தொகுப்பு ஒருவகை இறையியல் களஞ்சியமாகும்.

அழகு, அருளுடைமை, உண்மை

உருவக்கலையின் தத்துவம்

செர்கெய் எ. அவரினட்சேவ்

ரஷியாவில் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகளைக் குறிப்பிடும் வரலாற்றுக் குறிப்புகளில் ஒரு நிகழ்ச்சி மட்டும் முனைப்பாகத் திகழ்கிறது. இதனைச் "சமயங்களின் சோதனை" என்பர்.

கீவ் இளவரசன் விளாதிமிர் முஸ்லிம்கள், ரோமன் கத்தோலிக்கர்கள், யூதர்கள் ஆகியோரின் போதனைகளைக் கேட்டறிந்தார். பின்னர் அவர் ஒரு கிரேக்கத் "தத்துவ ஞானி"யின் அறிவுரையினையும் கேட்டார். அவர் அவருக்கு விவிலியத்தின் வரலாற்றிலும் வினா விடைகளிலும் சில பாடங்களைப் புகட்டினார். இந்தப் போதனை அவருடைய உள்ளத்தை வெகுவாகத் தொட்டது எனலாம். "கிரேக்கர்கள் கலைநயமிக்கவர்கள்; கேட்போரை ஈர்க்கும் வண்ணம் பேசும் நாவன்மை வாய்ந்தவர்கள்; அவர்கள் பேசுவதைக் கேட்பதே ஒரு தனி இன்பம்" என்று இளவரசர் கூறியிருப்பதிலிருந்து இது தெரிகிறது.

ஆனால், சமய அறிவுரைகள் மட்டுமே போதுமானவை ஆகா; அல்லது கோட்பாடும், வினாவிடைகளும்

1. அவருடைய தலைமைப் பண்ணையாட்கள், ஆசிரியர்

மட்டுமே ஒரு பொருளுக்கு முழுமையாகத் தீர்வுகாண உதவிவிடாது. எந்தப் பொருளினையும் நம்பக்கூடிய அளவுக்குக் கண்ணால் பார்க்கவேண்டும்; காதால் கேட்க வேண்டும். எனவே, கி.பி. 987இல் விளாதிமிர், தமது சிற்றரசர்கள்¹ முதறிஞர்கள் ஆகியோரின் ஆலோசனைப் படி "நேர்மையும், அறிவாற்றலும் வாய்ந்த பத்து" அறிஞர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, ஒவ்வொரு சமயத்தைப் பற்றியும் அவற்றின் வழிபாட்டுமுறை குறித்தும் நேரடியாக அறிந்துவரும்படி ஆணையிட்டார்.

இந்த அறிஞர்கள் முதலில் முஸ்லிம்களை ஆராய்ந்தனர். மகுதிகளில் வழிபடும்போது முஸ்லிம்களின் இயக்கங்

14ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் பைசாண்டிய மரபு சார்ந்த தனித்துவ தெய்வ உருவ ஓவியர் கிரேக்கத்தின் தியோனஸின் கன்னிமரியின் துயில்லக் காட்சி.

ஒளிப்படம் © யாஸ்கோ சமயத் தலைமையக இதழ், மாஸ்கோ

களும், தோரணைகளும் அயற்பண்புடையவனவாகவும், உற்சாகமற்றவனவாகவும் இருப்பதாக அவர்கள் கருதினர். லத்தீன் சமயச் சடங்குகளிலும் அழகியல் மனநிறைவு இல்லை என அவர்கள் கண்டனர். ஆனால், கான்ஸ்டாண்டிநோபிளில், திருச்சபைத் தலைவர் அறிமுகப் படுத்திய வழிபாட்டு முறையில் ஒருவித அழகு இருப்பதை அவர்கள் கண்டனர். இது பற்றி இளவரசரிடம் விளக்குகையில், "அங்கு நாங்கள் இருந்தபோது, விண்ணுலகில் இருக்கிறோமா, மண்ணுலகில் இருக்கிறோமா என்பதே எங்களுக்குத் தெரியவில்லை" என்று கூறினர். "அங்கு கண்ட அழகையும், அற்புதத்தையும் உலகில் வேறெங்கும் காணவில்லை. அதை எப்படி வருணிப்பது என்றே தெரியவில்லை. அங்கு மனிதர்களிடையே இறைவன் வாழ்கிறான் என்பதை மட்டுமே அறிந்தோம். அங்கு நடந்த சடங்குகள், மற்ற நாடுகளின் சடங்குகளைவிடச் செம்மையானவை. அந்த அழகினை எங்களால் மறக்க முடியவில்லை" என்று பாராட்டினார்கள். இப்போது ஒரு திட்டவாட்டமான முடிவுக்கு இளவரசர் வரவேண்டியிருந்தது. "அங்கு, மக்களின் மத்தியில் இறைவன் வாழ்கின்றான்" என்று அறிஞர்கள் வலியுறுத்திக் கூறியபோது, இளவரசர் தமது முடிவையும் எடுத்து விட்டார். அடுத்த கணமே, "நமது ஞான முழுக்கினை எங்கே வைத்துக் கொள்ளலாம்? என விளாதிமிர் கேட்

பைசாண்டிய மரபைச் சேர்ந்த கீழ்த்திசை கிறிஸ்தவ ஆலயங்களில் நற்கருணைச் சடங்கு நடைபெறும் கருவறையை மக்கள் கூடும் நடுப்பகுதியிலிருந்து பிரிக்கும் உருவத்திரைத் தட்டியில் புனித உருவங்களும் 3 கதவுகளும் உண்டு. இது பிரிக்கும் தட்டியாக இராமல், புலனுணர்வு உலகிற்கும் ஆன்மீக உலகிற்குமிடையேயுள்ள எல்லையைக் குறிக்கின்றது; மக்களை நற்கருணைச் சடங்கிற்கும் அழைக்கின்றது. வயப்புறம்: மாஸ்கோவில் கிரெம்னிவிலுள்ள தலைமைத் தேவதூதர் மிக்கேல் பேராலயத்தின் (16ஆம் நூற்றாண்டு) திரைத்தட்டியும் பலிபீடமும் (18-18ஆம் நூற்றாண்டு).

டார். இவ்வாறாக, அழகியல் வாதம், ஒரு மாபெரும் சமய நம்பிக்கையை நிலை நாட்டியது. "இருக்குமிடத்தில் மனிதருக்கு மத்தியில் — இறைவன் வாழ்கிறான். ஆண்டவன் இருக்கிறான் என்பதற்கு அழகே சான்று." இந்தக் கதை, "கடந்த ஆண்டுகளின் கதை" என்ற வரலாற்று நூலில் காணப்படுகிறது. இந்த நிகழ்ச்சி முற்றிலும் கற்பனையாக இருந்தாலுங்கூட, இது வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததேயாகும். ஏனெனில் இதே போன்ற ஒரு கூற்று, இந்நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் புகழ்பெற்ற ரஷிய விஞ்ஞானியும், தத்துவஞானியுமாகிய பாவல் அலெக்சாண்டிரோவ்-டீச் புளோரன்ஸ்கி (1882—1943) என்பவரால் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆந்திரே ரூப்லெவ் தீட்டிய "முழுமூர்த்திகள்" என்ற புகழ்பெற்ற தெய்வ உருவ ஓவியங்கள் பற்றிய திறனாய்வில் புளோரன்ஸ்கி "இறைவன் இருக்கிறான் என்பதை மெய்ப்பிப்பதற்கான தத்துவச் சான்றுகள் நம்பகமான முறையில் எந்தத் தத்துவ நூலிலும் இல்லை. ஆனால், ரூப்லெவின் 'முழுமூர்த்திகள்' என்ற ஓவியத்தைப் பார்க்கும்போது, 'இந்த ஓவியம் இருக்கிறது; எனவே இறைவனும் இருக்கிறான் என்ற முடிவுக்கு வருகிறோம்' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

வரலாற்று நூலில் கூறப்பட்டுள்ள கதைக்கும், புளோரன்ஸ்கியின் கூற்றுக்குமிடையில் நிறைய வேறுபாடு உள்ளது. வரலாற்று நூலின் கூற்றில் கலையழகு இல்லை. ஆனால், புளோரன்ஸ்கி தமது கூற்றில் ஒரு முரணுரையை நயம்படக் கையாண்டுள்ளார். இது, 19ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த நிக்கோலாய் லெஸ்கோவ் எழுதியுள்ள ஒரு கதையினை நினைவுபடுத்துகிறது. இந்தக் கதையில், அதிகக் கல்வியறிவு பெறாத ஓர் எளிய கொற்றன், 17ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த ஸ்டிராகனோவ் பாணி தெய்வ உருவ ஓவியத்தைப் பார்க்கிறான். "பறந்து விரிந்த இறகுகள் பனிபோல் வெண்மையாகக் காண்கின்றன தெளிந்த வானத்து நீல வண்ணப் பின்னணியில் இந்த வெண்ணிறகுகள் பளிச்சிடுகின்றன. இறகுகள் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று பிரிந்து நிற்கின்றன. ஒவ்வொரு இறகின் கற்றையிலும் தனித்தனிப் புரி பிரிந்திருக்கிறது. இந்த இறகுகளைப் பார்த்ததும், அச்சம் அனைத்தும் பறந்தோடி விடுகிறது. 'எனக்கு ஒளிகொடு' என்று பிரார்த்திக்கின்றோம். திடீரென அனைத்தும் அசைவற்று நின்றுவிடுகின்றன. நமது ஆன்மாவின் அமைதி குடிபுகுகின்றது" என்று அவன் தன் உணர்வை வெளிப்படுத்துகிறான்.

இங்கே நாம் வழிபாடு செய்கின்றோமா, அல்லது பரவசத்தில் ஆழ்ந்திருக்கின்றோமா? இவை இரண்டும் தொடர்புடையனவ என்று சொன்னால் மட்டும் போதாது. இத்தகைய சிந்தனை கூட, வழிபாட்டிணைப்போல் துல்லியமானதுதான். இங்கு, ஆழ்ந்த மனக்கிளர்ச்சி — உயர்ந்த உணர்ச்சிப் பெருக்கு — கலை கலைக்காகவே என்ற உணர்வு — தொலை தூரத்தில் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டு விடுகிறது. அதே சமயத்தில், தெய்வ உருவ ஓவியத்தில் காணும் இயல்பு நவீனசியிலிருந்து வழிபாட்டிணைப் பிரித்தெடுக்க முடியாது. 'ஆன்மாவின் அமைதி குடிபுகுகின்றது' என்பதற்கும், 'ஒவ்வொரு இறகின் கற்றையிலும் தனித் தனிப் புரி பிரிந்திருக்கிறது' என்பதற்கும் தொடர்பு உண்டு. இங்கு, விளாதிமிரின் தூதர்களின் அறிக்கையிலும், புளோரன்ஸ்கியின் முதுமொழியில் காணப்படுவது போன்று, அழகு, ஒரு நம்பகத் தன்மையை அளிக்கிறது அழகின்மீது நம்பிக்கை வைக்கலாம்; வைத்தால், "ஆன்மாவின் அமைதி குடிபுகும்". ஆனால், அந்த அழகு ஒரு தனி வகையினதாக இருக்க வேண்டும்.

2. ரஷ்ய கீழ்த்திசை சமயப் பண்டைய சடங்குகளைப் பின்பற்றுவோர்

ஒளிப்படம் ஏ. அகபாலியன் © "புளோரன்ஸ்கி கூரியர்" ரஷ்யப் பதிப்பு, புளோரன்ஸ்பதிப்பகம், யாஸ்கோ

படைக்கப்பெற்ற ஊரின் பெயர்பெற்ற "உஸ்தியுக் வானதூதர் அறிவிப்பு" எனும் (இப்போது டிரட்டியாக்கோவ் கலைக்கூடத்திலுள்ள) இவ்வருவப் படைப்பு நோவோகரோடு கலைப் பண்பைச் சேர்ந்தது; 12-13ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது.

ஏனெனில், இந்த அழகின் தரத்தைப் பொறுத்துத் தான் எல்லாமே அமைந்திருக்கிறது. 17 ஆம் நூற்றாண்டில் பழைய நம்பிக்கையாளர்களின் தலைவரும், புரட்சியாளருமாகிய அவக்கும் என்ற தலைமை குரு, தெய்வ உருவ ஓவியங்களின் மரபு அழகியலிலிருந்து பிறழ்ந்து செல்வதை வன்மையாகக் கண்டித்தார். இதனை ஆன்மிகத் துரோகம் என்றும், மக்களின் வாழ்வில் உள்ளார்ந்த நெறிமுறைகளை இது சிதைத்துவிடும் என்றும் அவர் கருதினார். ஆனால், பயங்கர ஐவான் ஆட்சியின் போது (1547-1584), கத்தோலிக்க-வைதீகப் போட்டி உச்சகட்டத்தை எட்டியிருந்த நேரத்தில், சார் மன்னர்களைக் கத்தோலிக்க சமயத்திற்கு மாற்றுவதற்கு முயன்று, தோல்வியுற்று, ரஷியா மீது வெறுப்புணர்வு ஏற்படக் காரணமாக இருந்த அண்டோனியோ பொசவினோ என்ற இயேசு சங்கத்தினர், தெய்விக உருவ ஓவியங்களில் காணப்பட்ட வீறமையினையும், தூய்மையினையும் வியந்து போற்றினார்.

டாஸ்டாவ்ஸ்கியின் "குமரப் பருவம்" என்ற நாவலில் வரும் கதாநாயகன், நாடோடியான மகர் ஐவனோவிச் "பிளாகூப்ராசி" என்ற பழஞ் சொல்லைப் பயன்படுத்துவதைக் கேட்டு மனக் கிளர்ச்சி கொள்கிறான். இந்தச் சொல், புனிதத்தை அழகு என்றும், அழகினைப் புனிதம் என்றும் உணர்த்தக் கூடியது.

ரஷிய மக்களின் உளப்பாங்கின்படி, அழகும் அனுபூதியும் நெருங்கிய தொடர்புடையவை. சாரேவீச் ஐயோசஃப் தமது ஆடம்பர வாழ்வைத் துறந்து, காட்டுக்குச் சென்று, தமது உடலின் நலம் பற்றிக் கவலைப்படாமல் வாழ்வது குறித்து ரஷிய நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் நிறைய ஆன்மிகப் பாடல்கள் உள்ளன:

இங்கு கானகத் தனிமையில்
உழைக்கிறேன்; இன்னும் உழைக்கவேண்டும்;
இங்கு கானகத்தனிமையில்
நோன்பிருக்கிறேன்; மேலும் நோன்பிருக்க வேண்டும்;
இங்கு கானகத் தனிமையில்
துன்புறுகிறேன்; இனியும் துன்புற வேண்டும்.

இந்தத் தனிமை, உழைப்பு, பொறையுடைமை ஆகிய இரண்டின் காட்சிக்களமாகும். இது அழகிய கானகத் தனிமையின் சித்திரிப்பாகும். அவலத்தையும், துயரத்தையும் சித்திரிக்கும் காட்சியாக மட்டுமின்றி, கண்ணுக்கும் காதுக்கும் விருந்தளிக்கும் காட்சிகளும் உண்டு:

வனப்பை எல்லாம் வாரிக்கொண்டு
வசந்த நங்கை வருகின்ற வேளை,
பசும்புல் வெளியும், சதுப்புங்கூட
நேர்த்தி மீ குந்த ஆடை அணியும்;
பூவிதழ்த்தழைகள் புனையும் கானில்
வண்ணப் பறவை தேவதூதரின்
இனிய குரலில் இன்னிசைபாடும்.

ரஷியாவின் கவிதை இலக்கியத்தில், உலகப்பற்றுக்களை முற்றும் துறந்த ஓர் இளம் இளவரசனைப் பற்றிய இந்தப் பாமரப் பாடல்களில் காணப்படுவது போன்ற தாராளமான இயற்கை அழகு வருணனையை வேறெங்கும் காண முடியாது.

புளோரன்ஸ்கிகூட, வாதத்தின் ஆற்றலை அழகுக்குச் சார்த்திக் காட்டியபோது, அவர் தமது புதிய வழியினை உணர்த்த ரூப்லெவின் "மும்மூர்த்திகள்" என்ற ஓவியத்தையே தேர்ந்தெடுத்தார் அழகினைப் பற்றிய பாரம்பரிய ரஷிய மனப்போக்கு, கவர்ச்சி மிகுந்த புனையுருவகம் அன்று மேற்சொன்ன எடுத்துக்காட்டுகள் எந்த வகையிலும் மிகையானவை அல்ல. இதனை உணர்த்துவதற்கு நாமும் பண்டைய ரஷியத் தெய்வ உருவ ஓவியங்களையும், அவற்றில் தேர்ந்த கலைஞர் ரூப்லெவையுமே நமது உதவிக்கு அழைக்கலாம்.

நாம் தொடக்கத்தில் கூறிய கதை. ஒரு கட்டுக்கதை என்று சிலர் வாதிடலாம். பல்வேறு மக்களினங்கள் கிறித்தவத்திற்கு மாறியது குறித்து இதுபோன்ற வேறு பல கதைகளுள் கூறப்படுகின்றன. ஆனால், இந்தக் கதை முற்றிலும் ரஷியப்பண்பு வாய்ந்தது. புளோரன்ஸ்கியின் கூற்று, இந்நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் நிலவிய அழகியல் மனப்போக்கினாலும், பொதுவான கருத்துச் சூழலினாலும் அளவுக்குமீறி முனைப்பாக்கிக் காட்டப் பட்டிருக்கிறது எனச் சிலர் வாதிடலாம். லெஸ்கோவின் கதை மாந்தர்கள், செயற்கையாகத் தோன்றும் அளவுக்கு மிகையாக மரபு முறைப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றனர் என்றும் சிலர் வாதிடுவர். இந்த மறுப்புரைகள் நியாய

ஓவியப்படம் 6 மாஸ்கோ சமயத் தலைமையக இதழ். மாஸ்கோ

"ஓரான்ஸ் கன்னி", "வேதாளத்தை வீழ்த்தும் புனித ஜார்ஜ்" (11-13ஆம் நூற்றாண்டு): மாஸ்கோ இறையியல் கழக ஆலயத்திலுள்ள இரட்டை உருவச் சித்திரம்.

மானவை அல்ல என்ற போதிலும்; அத்தகைய மறுப்புரைகள் எழுப்பப்படுகின்றன என்பதே இதுகாறும் கூறிய எடுத்துக்காட்டுகளில் எதுவும், உண்மைச் சிக்கலின் தன்மையை விளக்கவில்லை என்பதை உணர்த்துகிறது.

இந்நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், சில ஆர்வலர்கள், பண்டைய ரஷிய தெய்வ உருவ ஓவியங்களைக் கண்டு பிடித்தனர். இந்த ஓவியங்கள், உலகப் பாரம்பரியத்தின் முக்கியமான அம்சம் என்பது இன்று உலகெங்கும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த ஓவியங்கள்தாம், அழகுக்கும், புனிதத்தன்மைக்குமிடையிலான உறவுநிலையை மறுப்பிற்கிடமின்றி எடுத்துக்காட்டுகின்றன. லெஸ்கோவ் விவரிக்கும் பழைய நம்பிக்கையாளர்கள், இன்னும் பழைய மரபின் காப்பாளர்கள்; ஸ்டிராகனோவ் பாணி தெய்வ உருவ ஓவியங்கள், சிதைந்துவந்த ஒரு பாணியின் படைப்புகள். மாறாக, 15ஆம் நூற்றாண்டில், இந்தப் பாணி, அதன் முழுத் தூய்மையுடன் தோன்றியிருக்கிறது.

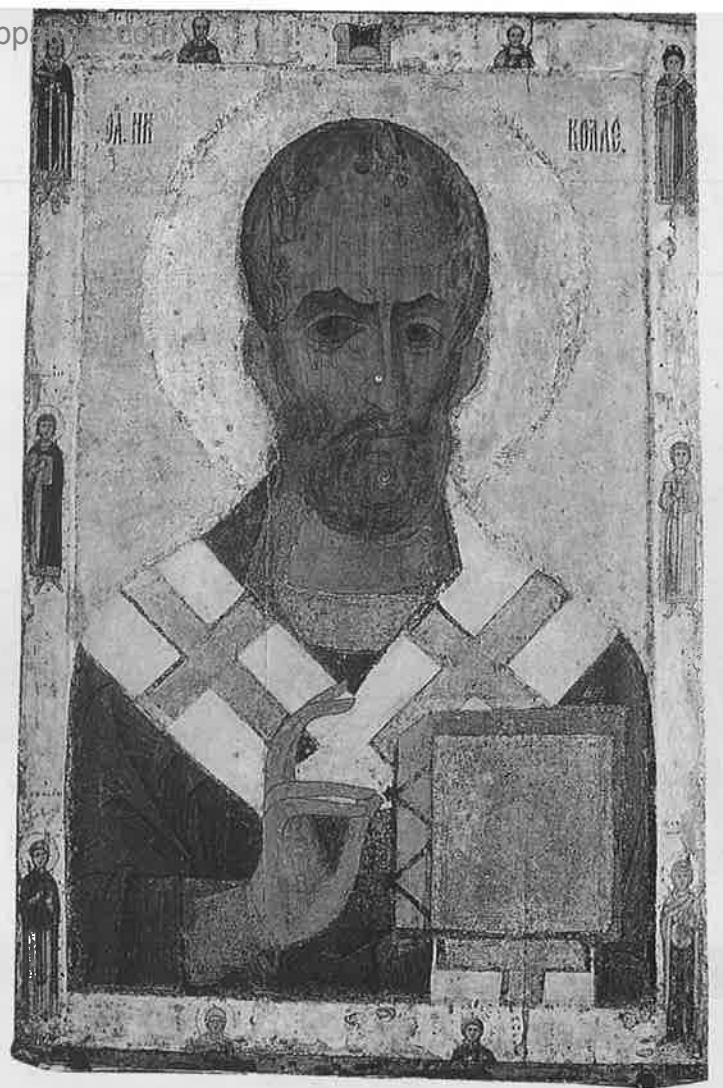
அதே போன்று, பாஸ்டாவஸ்கி, பாமர மக்களின் மொழியில் "பிளாகுபிராசி" என்ற சொல்லைக் கேட்டு, அதனைத் தமது கதைகளில் முனைப்பாகக் கையாண்டுள்ளார். ரூப்லெவின் படைப்பில், 'அழகின் புனிதமும், புனிதத்தின் அழகும்' உரிய முக்கியத்துவத்துடன் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன.

அழகு தான் புனிதம் என்னும் கோட்பாடு ரஷியப் பண்பாட்டில் திட்டவாட்டமாக வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது என்பதைச் சொற்களால் மட்டுமே மெய்ப்பிப்பது கடினம். இந்தக் கோட்பாடு இருக்கிறது என்பதற்கு, பண்டைய ரஷிய தெய்வ உருவ ஓவியங்களே சான்று பகர்கின்றன. ஒருவர் இந்த ஓவியங்களைத் தீட்டுவதற்கு அழகு என்பது வெறும் அழகியல் அம்சம் அன்று என்பதையும், அது மெய்ப்பொருள் சார்ந்தது என்பதையும் முழுமையாகத் தெரிந்துகொள் வேண்டும்.

இந்த இரு தத்துவச் சொற்களையும் பயன்படுத்துவதால் ரஷியாவில் 27-ஆம் நூற்றாண்டு வரையில் அறிவார்ந்த தத்துவம் அறியப்பட்டிருக்கவில்லை என்பது நினைவுறுத்தப்படுகிறது. இதனால்தான், பைசாண்டியத்தின் புனித ஜான் டாமாசின் எழுதிய 'அறிவின் ஆதாரம்', மத்திய கிழக்கைச் சேர்ந்த புனித தாமஸ் அக்குவினாசின் "இறைமையியல்கள்" போன்ற படைப்புகளுக்கு இணையான நூல்கள் ரஷிய மொழியில் இல்லை எனினும் ரஷியாவில் தத்துவ அணுகு முறை அடியோடு இல்லாமல் போய்விட்டவில்லை. அங்கு, தத்துவம் தெய்வ உருவ ஓவியங்கள் வடிவில் இருந்தது; தத்துவம், ஆய்வு நூல்களாக இல்லாவிடினும், சமய உருக்காட்சிகளாக - வாய்மொழியாகவும், இலக்கணங்களாகவும் இல்லாவிடினும், அழகின் வெளிப்பாடுகளாக ரஷியப் பண்பாட்டின் மையமாக - விளங்கியது. அதாவது, மற்றப் பண்பாடுகளில் அருவச் சிந்தனையாக இருந்தவை, ரஷியாவில் அழகுப் படைப்புகளாக இலங்கின. எனவே, கலையின் மிக உயர்ந்த வெளிப்பாடுகளை ஒப்பீடு செய்து "நல்லவை" அல்லது "மோசமானவை" என்று தீர்ப்புரைப்பதில் பொருளில்லை. அதனால்தான், ரூப்லெவின் "மும்முர்த்திகள்" ஓவியத்தை, ரைம்ஸ் தேவாலயத்தின் "தெய்வத் தண்டனை" என்ற சிற்பத்தை விடச் சிறந்தது எனக் கூறமுடியவில்லை. ஏனெனில், அதைவிடச் "சிறந்தது" எதுவும் இருக்க முடியாது. இதற்கு மாறாகக் கூறுவதும் உண்மையாகும் ஆனால், இந்த ஆன்மிகப் படைப்புகள், முற்றிலும் வேறுபட்ட ஆன்மிக வடிவத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன. ரைம்கி லுள்ள கன்னிமேரி, உணர்ச்சிகளையும், கற்பனையையும் தூண்டுகிறது மற்றது அறிவைத் தூண்டுகிறது.

உணர்ச்சி என்பது ஒன்று; அறிவு என்பது இன்னொன்று இதனால்தான், கோத்திய சிற்பங்கள், பெண்மையின் வண்புகளுக்குமுன்பு வீறார்ந்த உணர்ச்சிப் பிழம்புகளாகத் திகழ்கின்றன. ஆன்மிகத்தை வெளிப்படுத்தும் பொறுப்பு கோத்திய சிற்பிக்கு இருக்கவில்லை. ரஷியத் தெய்வ உருவ ஓவியங்கள், உணர்ச்சிகளைக் கடந்து, ஆன்மாவின் குரலைக் கேட்கச் செய்கின்றன. ரஷிய ஓவியர்களின் நோக்கம் உணர்ச்சிகளைத் தூண்டுவது அன்று; உண்மையைக் காட்டுவதேயாகும். கோத்தியக் கலைஞர்களைப்போல் தங்கள் உற்சாகத்தை வெளிப்படுத்தாமல், ரஷியக்கலைஞர்கள் தங்களைக் கட்டுப்படுத்திக்கொண்டு, மௌனத்திலேயே அழகின் உண்மையை வெளிப்படுத்திக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

17ஆம் நூற்றாண்டில் ஒரு நெருக்கடியான கட்டத்தில் எதிர்பார்க்கப்பட்ட நவீன ரஷியப் பண்பாடு, மகாபீட்டரின் காலத்தில் தோன்றி, ரஷிய வரலாற்றின் கொந்தளிப்புகள் அனைத்தின்போதும் புத்துயிர் பெற்று, பண்டையப் பாரம்பரியத்துடன் தொடர்புடைய ஒரு சிக்கலான வடிவத்தைப் பெற்றது. உண்மை வேட்கையில் அழகின் கோட்பாட்டை ரஷிய மனம் கைவிடத் துணியவில்லை. கடந்த 200 ஆண்டுகளில் தலைசிறந்த ரஷியத் தத்துவஞானிகள் பலர் தோன்றியுள்ளனர். ஆனால், உண்மையான ரஷியத் தத்துவத்தை எங்கே காண்பது என்பதை முடிவு செய்வது கடினமாக உள்ளது. புஷ்கின் அல்லது டியுட்சேவ் பாடங்களில் காணலாமா? டால்ஸ்டாவஸ்கியின் புதினங்களில் காணமுடியுமா? ஸ்கிரியாபினின் இன்னிசையில் காணலாமா? பண்டைய ரஷிய இலக்கியம், அழகியலை அற்ப உணர்ச்சிகளின் வெளிப்பாடு என ஒதுக்கி விட்டது கோகோலும், டால்ஸ்டாயும் உண்மையைத் தேடுவதிலேயே நாட்டம் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் தம்முள்ளிருந்த கலைஞரையே எதிர்த்தார்கள், ரஷியர்கள் கவிதையை உயிரூட்டும்

ஒளிப்படம்: ஏ. அகபாலியன் 6 "புளோன்சோ கூரியர்" ரஷ்யப் பதிப்பு, புரோகரஸ் பதிப்பகம், மாஸ்கோ

புனித நிக்கொலாஸின் உருவம் (12-ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி—13ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கம்); மாஸ்கோவிலுள்ள நோவோதெவிச் சே மடாலயத்தைச் சேர்ந்தது; ஆனால் நோவோகரோடிஸ் தீட்டப் பெற்றிருக்கலாம். புகழ்மிகு ரஷ்ய உருவ ஓவியக் கலைப் பண்புகளுள் ஒன்று இந்தகரின் பெயர் பெற்றுள்ளது (12-16ஆம் நூற்றாண்டு). இது லுள்ள பெரிய உருவத்தையும் சூழ விருக்கும் புனிதர்களின் சிறிய உருவங்களையும் இரு வேறு ஓவியர்கள் தீட்டியிருக்கக்கூடும். இன்று இது மாஸ்கோவில் டிரட்டியாக்கோவ் கலைக்கூடத்திலுள்ளது.

ஈர்ப்பு விசையாகவும், கடைத்தேற்றமளிக்கும் மீட்பாற்றலாகவும் கருதினார்கள். இந்த மனப்போக்கு ரஷிய வாழ்வின் தனிச் சிறப்பு வாய்ந்ததாகும். "நெஸ்டார் வரலாற்றுக்" குறிப்பில் "அழகில் நம்பிக்கை தூண்டப்பட்டது. இந்தப் பண்டைய நம்பிக்கை அடியோடு மறைந்து விடுமானால் நமக்கு என்ன நேரிடும் என்பது நினைத்துப் பார்க்கவும் இயலவில்லை.

தமிழில்: இரா. நடராசன்

சொர்க்கம் சொர்க்கிவிச் அவரினட்சேவ் ரஷ்ய அறிவியல் கழக கடித்த தொடர்பு உறுப்பினர்; பண்டைய இடைக்காலப் பண்பாடுகளில் சிறந்த ரஷ்ய வல்லுநர்; புளூட்டார்க், மற்றும் பண்டைய இலக்கியம் (1973), முற்கால பைசாண்டியக் கவிதை (1977) பற்றிய நூல்கள் உட்பட 100 நூல்கள் எழுதியிருக்கிறார் இவர் யுனெஸ்கோவின் ரஷ்ய தேசியக் குழுவின் உறுப்பினர்.

11

12

‘பொன் வளையம்’

8

7

பெரஸ்லாவ் சாலஸ்கி

5

6

சாகோர்ஸ்க்

4

2

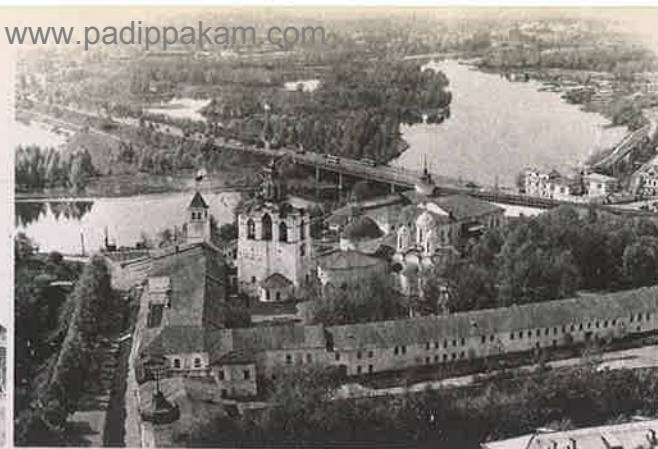
1

மாஸ்கோ

3

(1) ஒளிப்படம் வி. கார்ப்போவ் ஓ ஏ.பி.என். மாஸ்கோ (2) (3) ஒளிப்படங்கள் 4 மாஸ்கோ சமயத் தலைமையக இதழாசிரியர்கள், மாஸ்கோ (4) ஒளிப்படம்: ஐ. லுவோவா ஓ ஏ.பி.என். மாஸ்கோ (5) ஒளிப்படம் ஆர். பெனியாயின்சன் ஓ ஏ.பி.என். மாஸ்கோ (6) ஒளிப்படம் எம். விஷ்னவ்ஸ்காயா ஓ ஏ.பி.என். மாஸ்கோ (7) ஒளிப்படம் ஓ ஏ.பி.என். மாஸ்கோ (8) ஒளிப்படம் ஓய். ரோஷன் ஓ ஏ.பி.என். மாஸ்கோ (9), (12), (13), (14), (22) ஒளிப்படங்கள் ஓ ஆர்க்கிடெக்சர் இன் தி யு.எஸ்.என். ஆர். இதழ், மாஸ்கோ (10) ஒளிப்படம் எஸ். மெட்டலிட்ஸா ஓ ஃபோட்டோகுரோனிக்கா 'தாஸ்', மாஸ்கோ (11), (15) ஒளிப்படங்கள் ஓ ஃபோட்டோகுரோனிக்கா 'சோகின்' ஓ ஃபோட்டோகுரோனிக்கோ (18) ஒளிப்படம் ஏ. லிஸ்கின் ஓ ஏ.பி.என். மாஸ்கோ (19) ஒளிப்படம் ஓய். அப்ரமோச்சின் ஓ ஏ.பி.என். மாஸ்கோ (20) ஒளிப்படம் ஓய். சோமோவ் ஓ ஏ.பி.என். மாஸ்கோ (21) ஒளிப்படம் எம். யூர்செய்கோ ஓ ஏ.பி.என். மாஸ்கோ (23) ஒளிப்படம் ஓ ஏ. கோரியாய்னோவ், மாஸ்கோ.

13

14

15

12ஆம் நூற்றாண்டில் ரஷ்யாவில் கீவ் பகுதி தன்னாட்சிப் பகுதிகளாகப் பிரிந்ததனால் ரஷ்ய நகர்களில் கட்டடக் கலையும் பிற கலைகளும் மலர்ச்சியுற்றன. கீவின் நலிவுக்குப் பிறகு வடகிழக்கில் விளாதிமிர்-கஸ்தால் பகுதி முக்கிய அரசியல் மையமானது. 14ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் அது தனது சார்புப் பகுதியான மாஸ்கோவுடன் இணைந்தது. 12-17 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இப்பகுதியில் கட்டப்பெற்ற கட்டிடங்கள் பழைய ரஷ்யாவின் அரும் பண்பாட்டுக் கருவிகளாகக் கருதப்படுகின்றன. அவை நிலப்படத்தில் "பொன் வளையம்"மாக அமைந்துள்ளன. அவற்றுள் சிலவற்றை இவ்விரு பக்கங்களில் காணலாம்.

கோஸ்ட்ரமா

17

16

சாகோர்ஸ்க் இது திரித்துவ, புனித செர்கியஸ் மடாலயச் சுவர்களின் சுற்றி வளர்ந்தது. ராடோனெஸைச் சேர்ந்த புனித செர்கியஸ் 1340இல் திறுவிய இம்மடாலயம் பிறகு முக்கிய சமய மையமானது. (2) 80 மீட்டர் உயர மணிக்கோபுரத்திலிருந்து தோன்றும் காட்சி, இடப்புறம்: கிணற்றுக் கோயில் (1644); பின்னால் தூய ஆனியின் ஆலயம் (1476); வலப்புறம்: திரித்துவப் பேராலயம் (1422) (3) பேராலய வழிபாடு: இங்குள்ள "பழைய ஏற்பாட்டுத் திரித்துவம்" ஆந்திரே ரூப்லேவால் கட்டப்பெற்றது. (4) டார்மிஷன் பேராலயம்; பயங்கர ஐவன் ஆட்சியில் 1559இல் தொடங்கப்பெற்றது.

கஸ்டால்

18

19

பிரஸ்லாவ்—சாலஸ்கி மாஸ்கோவில் திறுவிய யூரி டோல்குருக்கி இளவரசர் 1152இல் இதைவும் திறுவினார். (5) காணிக்கை ஆலயம் (1778); அலெக்ஸாண்டர் நெவ்ஸ்கிக்கு அர்ப்பணிக்கப்பெற்றது. (6) வலப்புறம்: கோரிடீஸ்கி மடாலயத்திலுள்ள டார்மிஷன் பேராலயம்; இது ஓசை இயைபுக்குப் புகழ்பெற்றது. இடப்புறம்: டானிலோவ் மடாலயத்திலுள்ள அனைத்துப் புனிதர் ஆலயம் (13ஆம் நூற்றாண்டு).

ரோஸ்டோவ் 862இல் "தி ரஷ்யன் பிரைமரி கிரானிக்கி ரி"ல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. (7) தேரோ ஏரிக்கரையில் கிரெம்லின் (8) "வேதானத்தை வீழ்த்தும் புனித ஜார்ஜ்" இந்த 5ஆம் நூற்றாண்டு மரச்சிற்பம் இறையியலாரான புனித முருகப்பரின் ஆலயக் கருவிகளை ஒன்று. (9) கிரெம்லினின் நளவலையிலுள்ள நுழையாயிலுக்கு மேல் கட்டப்பெற்றது (683), (10) நடுவில்: டார்மிஷன் பேராலய மணிக்கோபுரம்; 3 ஓசை மணிகள் உள்ளன.

விளாதிமிர்

21

20

யாரோவ்ஸ்லாவ்: 1010இல் அறிஞர் யாரோவ்ஸ்லாவ் இளவரசர் இதை திறுவினார்; 17, 18ஆம் நூற்றாண்டுகளில் து மாஸ்கோவுக்கு அடுத்தபடியாக இருந்தது. இங்கு எழில் வலைப்பாடுகளுள்ள ஆலயங்கள் உள்ளன. (11) புனித ஏலி ரஸ் ஆலயம் (1647-1650); (12) புகழ்மிகு புதுமைக்கலைத் தட்டி (உருவ ஓவியங்களமைந்த தட்டி). (13) கோரவ்னிக்கி ரவட்டத்தில் புனித கிறிசேஸ்தம் அருளப்பர் ஆலயத்தில் னாமல் ஓடுகள் குழப் பதிக்கப்பெற்ற பல்கணி. (14) டோல்ஷ் ராவோ புறநகரில் திருநீராட்டு அருளப்பர் ஆலயம் (15) மரு குவான மீட்பர் மடாலயம் (1506-1516).

காஸ்ட்ரமா: 1152இல் யூரி டோல்குருக்கி இதை திறுவிய ரகக் கருதப்படுகின்றது. (16) இப்பாட்டவ்ஸ்கி மடாலயம். ன்கு மரக் கட்டடக்கலை அருங்காட்சியகம் உள்ளது. அங்கு ஆம் நூற்றாண்டுத் திரித்துவப் பேராலயத்தின் குவிமாடங்கள் யர்ந்து விளங்குகின்றன. (17)

ஸ்டால்: விளாதிமிர்-கஸ்தாலின் முதல் தலைநகரமான நகர் 1024-விருந்த 3இருந்துவருதாகத் தெரிகின்றது. (18) ன்குள்ள கிரெம்லினில் கிறிஸ்து பிறப்புப் பேராலயமும், எஃபி பவ்ஸ்கி மீட்பர் மடாலயமும் (14ஆம் நூற்றாண்டு) உள்ளன. 9) நடுப்பகுதி: இடப்புறம்: 19ஆம் நூற்றாண்டுச் சந்தை றறங்கள்.

ளாதிமிர்: 1108இல் விளாதிமிர் மோனோமாக் இதை திறுவினார்; 12ஆம் நூற்றாண்டின் நடுவில் இது விளாதிமிர்- டாலின் தலைநகரானது. (20) புனித டிமிட்ரி ஆலயம் 194-1197). (21) பொதுமக்கள் விரும்பும் உருவங்களுள்ள மடப்போவியங்கள். (22) நெர்ல் ஆற்றங்கரையிலுள்ள ிந்துபேகம் கன்னிமேரி ஆலயம் (1165) ரஷ்யக் கட்டடக்கலை ன் அரும்படைப்பாகும். (23) 1432 வரை ரஷ்ய மன்னர் நம் தலைமைக் குருக்களும் பதவியேற்று வந்த டார்மிஷன் ராலயம் (1158).

22/23

ஆயிரம் ஆண்டு மரபுச் செல்வம்

முதன்மைக் குரு ஜுவானலி

ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ரஷியா கிறித்தவ மயமா கியது. இந்த வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்ச்சியின் 1000 ஆவது ஆண்டு விழாவை ரஷிய வைதிகத் திருச்சபை இவ்வாண்டில் கோலாகலமாகக் கொண்டாடு கிறது. கிழக்கு ஐரோப்பிய மக்களின் பெரும்பகுதியினரும் கிறித்தவ நாடுகளின் குடும்பத்துடன் இணைந்து இவ் விழாவைக் கொண்டாடுகிறார்கள்.

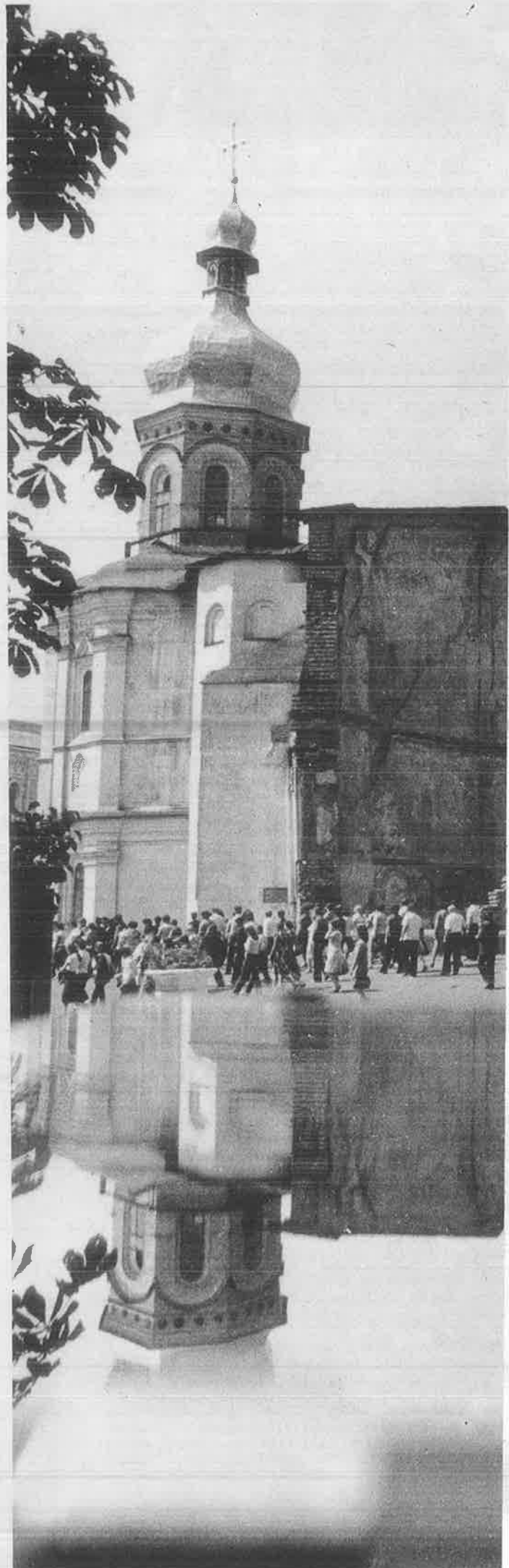
பிற்காலத்தில் ரஷிய நாடு என்ற பெயரினைப் பெற்ற இந்தப் பூமியில், "திருத்தொண்டர்கள் காலம்" என அழைக்கப்பெற்ற கி.பி.முதல் நூற்றாண்டிலேயே சமய நம்பிக்கை முளை விடத்தொடங்கியது. புனிதர் ஆண்ட்ரூ முதலில் இந்த வட்டாரத்தில் தமது சமயப் பிரச்சாரப் பணியைத் தொடங்கினார் என்பர். வடக்குக் கருங்கடல் கரை யாரம் 1-3 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் வாழ்ந்திருந்த கிறித்தவ சமுதாயங்கள் பற்றிய அகழ்வாராய்ச்சிகள் இதை உறுதிப்படுத்தியுள்ளன.

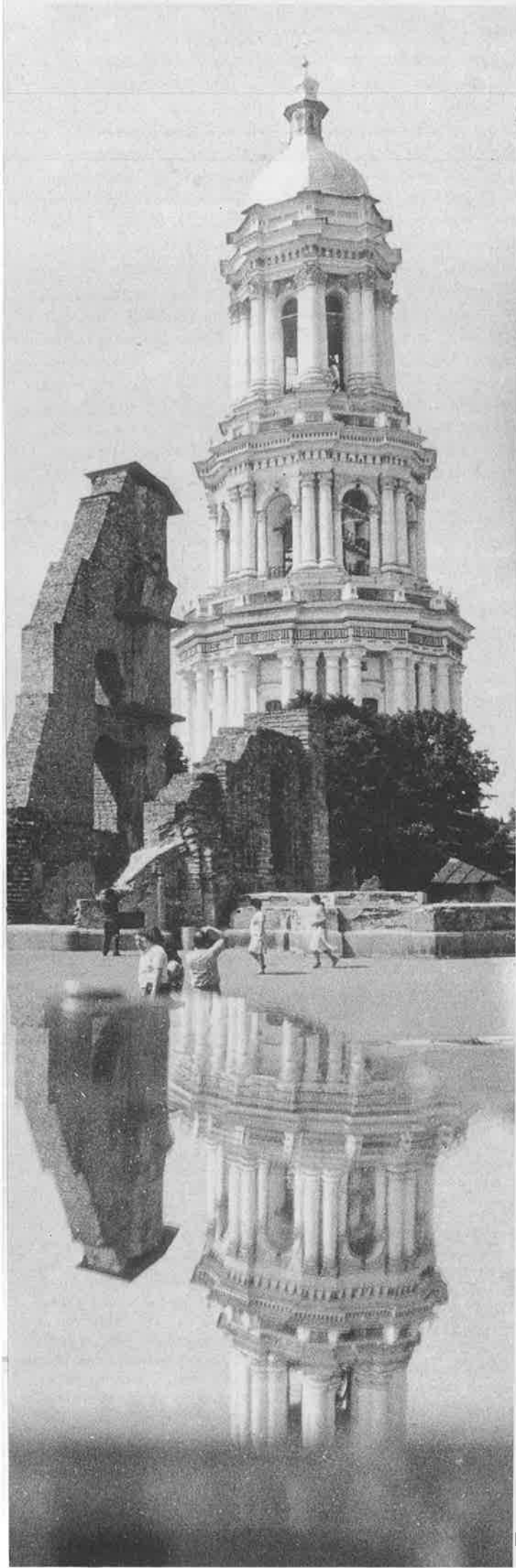
3-4 ஆம் நூற்றாண்டுகளில், கருங்கடலின் வடகரை முதல் ஸ்லாவியர் ஆதிக்கம் பெற்றிருந்த மண்டலங்களின் எல்லைகள் வரையில் கிரேக்க சமய ஆட்சி பீடங்கள் இயங்கி வந்தன. ஆறாம் நூற்றாண்டில் ஹூனர்கள், மாகியார்கள், பல்கார்கள், ஆவர்கள் ஆகியோர் அடுத்தடுத்துப் படையெடுத்து ஸ்லாவியரைத் துரத்தவே அவர்கள் பால்கன் தீபகற்பத்தில் பண்டைய ஸ்பார்ட்டா வரையில் குடிபுகுந்தார்கள். இதனால் கிறித்தவக் கிரேக்கர்களுடன் ஸ்லாவியருக்கு நெருங்கிய தொடர்பு ஏற்பட்டு, கிறித்தவ ஸ்லாவியக் குடியிருப்புகள் தோன்றின.

ஆசியா மைனரிலிருந்த ஆமாஸ்டிரிஸ், ரோஸ் என்ற இரு நகரங்களை 8ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் ரஷிய வீரர்கள் தாக்கினார்கள். பின்னர் அவர்கள் அங்கேயே தங்கி கிறித்தவத்தைத் தழுவினார்கள். கி.பி. 864இல் பஸ்கேரியா என்ற ஸ்லாவிய நாடு முழுமையாகக் கிறித்தவ நாடாகியது. பத்தாம் நூற்றாண்டில் கிழக்கு ஸ்லாவியர்களில் கிறித்தவர்களும் புறசமயத்தினரும் அடங்கியிருந்தனர் என்று அரபு எழுத்தாளர் மசூடி (900-956) குறிப்பிட்டுள்ளார். அந்தக் காலத்தின்போது, பஸ்கேரியா ருடனும், கிரேக்கருடன் நெருங்கியிருந்த தெற்கு ஸ்லாவியர்களிடையே கிறித்தவம் அதிகமாகப் பரவியது.

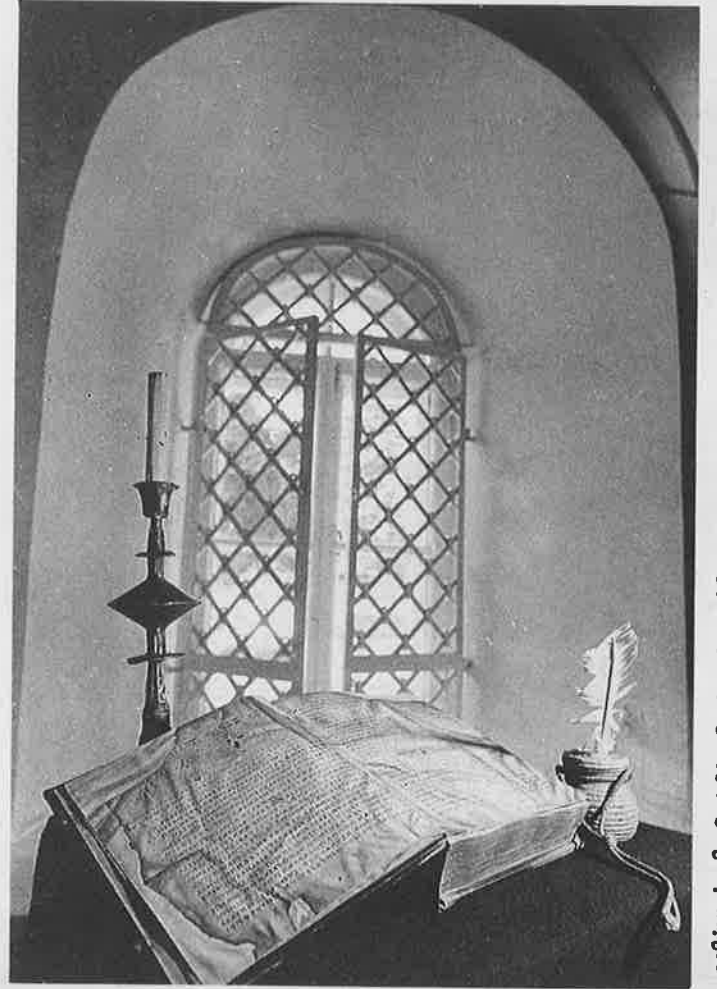
கீவைச் சேர்ந்த ஆல்கா இளவரசி கி.பி. 957 இல் கான்ஸ்டாண்டிநோபிளில் ஞானமுழுக்குப் பெற்றார். அவர் தம் ஆயுள் முழுவதும் கிறித்தவ சமயத்திலேயே இருந்து தம் நாட்டினரிடையே கிறித்தவத்தைப் பரப்பத் தீவிரமாகப் பாடுபட்டார். "இறைவனின் ஆணையை நிறைவேற்றுவோம். எனது மக்களையும், ரஷிய நாட்டையும் ஆண்டவன மன்னிப்பானாக! என்னைப் போலவே, அவர்களையும் தம் பக்கம் அவன் திருப்புவானாக!" என்று இளவரசி ஆல்கா வேண்டினார். ஆல்காவின் பேரன் ஷ்ளாதிமிர் இளவரசன், கி.பி. 988இல் கீவ் அரசின் சார்பில் கிறித்தவத்தை ஏற்றுக் கொண்டான், அது முதல் கொண்டு, கிறித்தவ சமயம் துரிதமாகப் பரவலாயிற்று பல நாடுகள் புற சமயத்தினைக் கைவிட்டுக்

தொடர்ச்சி 18ஆம் பக்கம் பார்க்க

ஒளிப்படம்: ஐ. கோஸ்டின் 0 ஏ. பி. என், மாஸ்கோ."

ஒளிப்படம்: வி. ரெம்பீக், வி. ஃபாஸின் ஓஃபோட்டோ கரோனிக்கா, டாஸ், மாஸ்கோ

பெஷர்ஸ்காயா லால்ரா எனும் இக் குகை மடாலயம் 11ஆம் நூற்றாண்டில் கீவில் நிறுவப்பெற்றது. அதன் முதல் துறவிகள் நீப்பர் நதியின் களிமண் கரைகளில் தோண்டப்பெற்ற குகைகளில் வாழ்ந்தனர். விரைவில் கீவின் அறிவு வாழ்க்கையின் மையமாக மாறிய லால்ரா எனும் முக்கிய மடாலயம் 9 நூற்றாண்டுகளாகக் கட்டப்பெற்ற அரிய கட்டடக்கலைத் தொகுதியாக விளங்குகிறது. மேலே: மடாலயத்தின் பண்டைய நூல்களின் அருங்காட்சியகத்திலுள்ள "கிரானிக் கிளின்" கையெழுத்துச் சுவடி. இடப்புற ஒளிப்படம்: மடாலயத் தலைவாயிலின் மேலுள்ள திரித்துவ ஆலயத்தைக் காட்டுகிறது. (1106-1108) நடுவில்: முதல் செங்கல்கட்டிட திருமட ஆலயம் (1077); 1941இல் அழிவுற்றது வலப்புறம்: பெரிய மணிக்கோபுரம் (1731-1745)

மாஸ்கோவின் தென்கிழக்கில் கோலோமென்ஸ்கோயிலுள்ள விண்ணேற்ற ஆலய உயர் அமைப்பு 'தி ரஷ்யன் பிரைமரி கிராஸிக்கின்'—லுள்ள புகழ்பெற்ற பகுதியை நினைப்பூட்டுகிறது அது கீவின் மன்னர் விளாத்தியரின் தூதர்கள் காண்ஸ்டாண்டினோப்பிளில் நடைபெற்ற வழிபாட்டில் மாண்பைக் கண்டபோது உணர்ந்த பக்தியை விளக்குகிறது: "இத்துணை சிறப்பும் அழகும் உலகில் எங்கும் இல்லை; அதை எவ்வாறு வருணிப்பது எனத் தெரியவில்லை. அங்கு இறைவன் மனிதருடன் வாழ்கின்றாரென மட்டும் தெரிகின்றது".

16ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி

கிறித்தவத்தைத் தழுவி, ஐரோப்பியக் கிறித்தவ நாடுகளுடன் இணைந்தன. 10 ஆம் நூற்றாண்டில் டென்மார்க்கும், கி.பி, 1000 இல் ஐஸ்லாந்தும், நார்வேயும், அடுத்த நூற்றாண்டில் சுவீடனும் கிறித்தவமாகின.

ரஷியா கிறித்தவமயமாகியது முக்கியமானதாகும், இந்தப் புதிய சமயம், உலகையும், சமுதாய அமைப்பையும், அரசின் அதிகாரத்தையும், மக்களிடையிலான உறவு நிலைகளையும், அறநெறியின் பொருள் கோளினையும் நோக்குவதற்கு அடிப்படையான புதியதொரு முறையினைக் கொணர்ந்தது. தன்னுணர்வு பற்றிய நெறிமுறைகள் குறித்து கிறித்தவர்களும், புறச்சமயத்தினரும் முற்றிலும் முரண்பட்ட கருத்தினைக் கொண்டிருந்தனர், மேலும், கிறித்தவமயமாகிய உலகம், இனிமேலும் தெய்வங்களின் ஆதிக்கபுரியாக-பலிபீடங்களாக-இருக்கவில்லை. மாறாக, பயனளிக்கவல்ல, கருணைவாய்ந்த கடவுளின் இருப்பிடமாக மாறியது. கிறித்தவத்தில் எல்லா மக்களும் மேன்மையில் சரிநிகரானவர்கள். தேவதூதர் பால் (கி.பி. 328) கூறியதுபோல் "ஏசுவின் திருமுன் எல்லோரும் சமம். அங்கு யூதர் அல்லது கிரேக்கர் என்ற வேறுபாட்டிற்கு இடமில்லை". உன்னுடைய சமயத்தை மட்டும் போற்றாதே மற்றவர்களின் சமயத்தையும் பாராட்டு" என்று ரஷியத் திருச்சபை போதித்தது. இறுதியாக, கிறித்தவ ஞான முழுக்கு காரணமாகப் பல ஆணைகளும் பிறந்தன. "கொல்லாதே" "திருடாதே", "பொய்ச் சாட்சி கூறாதே" என்பவை அவற்றுள் சில. இந்த ஆணைகள், நாட்டு எல்லைகளைக் கடந்து, அதே சமயத்தைப் பின்பற்றிய மற்றவர்களுக்கும் நெறிமுறையாகின.

கிறித்தவத்தின் வருகையுடன், பண்டைய இலக்கியங்களுடன், திருச்சபைத் தந்தையினரின் நூல்கள், ஐரோப்பாவின் மேற்கு, வடக்கு, கிழக்குப் பகுதிகளுக்கும் வந்தன. மடாலயங்களும், தேவாலயங்களும், பள்ளிகளும் நிறுவப் பெற்றன. நெடிய பயணங்களும், சுற்றுலாக்களும், பண்பாட்டுத் தொடர்புகளும் தொடங்கின. இவை பற்றிய சுயசரிதைகளும் ரஷிய மொழியில் எழுந்தன. இவற்றுள், "புனித பூமிக்கு அபாட்டேனியலின் புனிதப் பயணம்" என்ற நூல் தலை சிறந்தது.

கிறித்தவமயமாகியதன் விளைவாகக் கட்டிடங்கள் எழுப்புவதிலும் ஆர்வம் தோன்றியது கீவிலும், பிற தொடர்ச்சி 23ஆம் பக்கம் பார்க்க

வண்ணப் பக்கங்கள்

புனித உருவங்களை அல்லது நிகழ்ச்சிகளை வரைதல் கிறிஸ்தவ ரஷ்யாவின் ஒரு முக்கிய கலை வடிவமாக இருந்தது. கீழ்த்திசை திருச்சபையின் ஆலயங்களில் அவ்வுருவங்களை மக்கள் வணங்குகின்றனர். உருவம் செறிந்த திரைத்தட்டிகள் வழிபாட்டில் இடம்பெறுகின்றன. (11ஆம் பக்கம் பார்க்க). உருவக் கலை உண்மையைச் சித்தரிக்காமல் உருவகமாகவே விளங்குகிறது. உருவ ஒவியன் தனது கற்பனையை வெளிப்படுத்துவதில்லை; சமயக் கோட்பாட்டை வெளிப்படுத்தும் மரபான விதிகளைப் பின்பற்றும் கருவியாக இருந்தான். எளிமையான, வேலைப்பாடுகளற்ற ரஷ்ய உருவ ஒவியக்கலை நுண்ணயம் மிக்கதாக விளங்கியது. பழைய ரஷ்ய உருவச் சித்திரங்கள் மரப்பலகையில் செதுக்கிய பள்ளத்தில் தீட்டப்பெற்றுள்ளன. அதைச் சுற்றியுள்ள புடைத்த சட்டம் அதன் ஒரு பகுதியாகும்.

பக்கம் 19

மேலே: "வழிகாட்டும்" கன்னிமரி: மிகப் பண்டைய ரஷ்ய உருவ ஒவியம். இது 12 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த தெனச் சிலர் கருதுகின்றனர். உருவ ஒவியர் பலர் கன்னிமரியை வழிகாட்டும் கன்னியாகத் தீட்டினர். (22ஆம் பக்கத்தில் அடியில் இடப்புற வண்ண ஒளிப்படம் காண்க) இந்த ஒவியம் மாஸ்கோ அரசு அருங்காட்சியத்தில் புதுப்பிக்கப்படுகின்றது.

கீழே: கிறிஸ்து இம் மானுவல் (எபிரேய மொழியில் "கடவுள் நம் முடன்"): மிகப் பண்டைய உருவங்களில் ஒன்றான இதில் மீட்பரான கிறிஸ்து இரு தலைமைத்தாரின் நடுவில் இளைஞராகக் காணப்படுகிறார். முன்னால் மாஸ்கோவில் கிரம்லின் பேராலயத்திலிருந்த இவ்வுருவம் இன்று டிரட்டியாக்கோவ் கலைக்கூடத்திலுள்ளது.

ஒளிப்படங்கள்: இ. அகபாலியன் ௯ "யுனெஸ்கோ கூரியர்" ரஷ்யப் பதிப்பு, புரோக்ரஸ் பதிப்பகம், மாஸ்கோ.

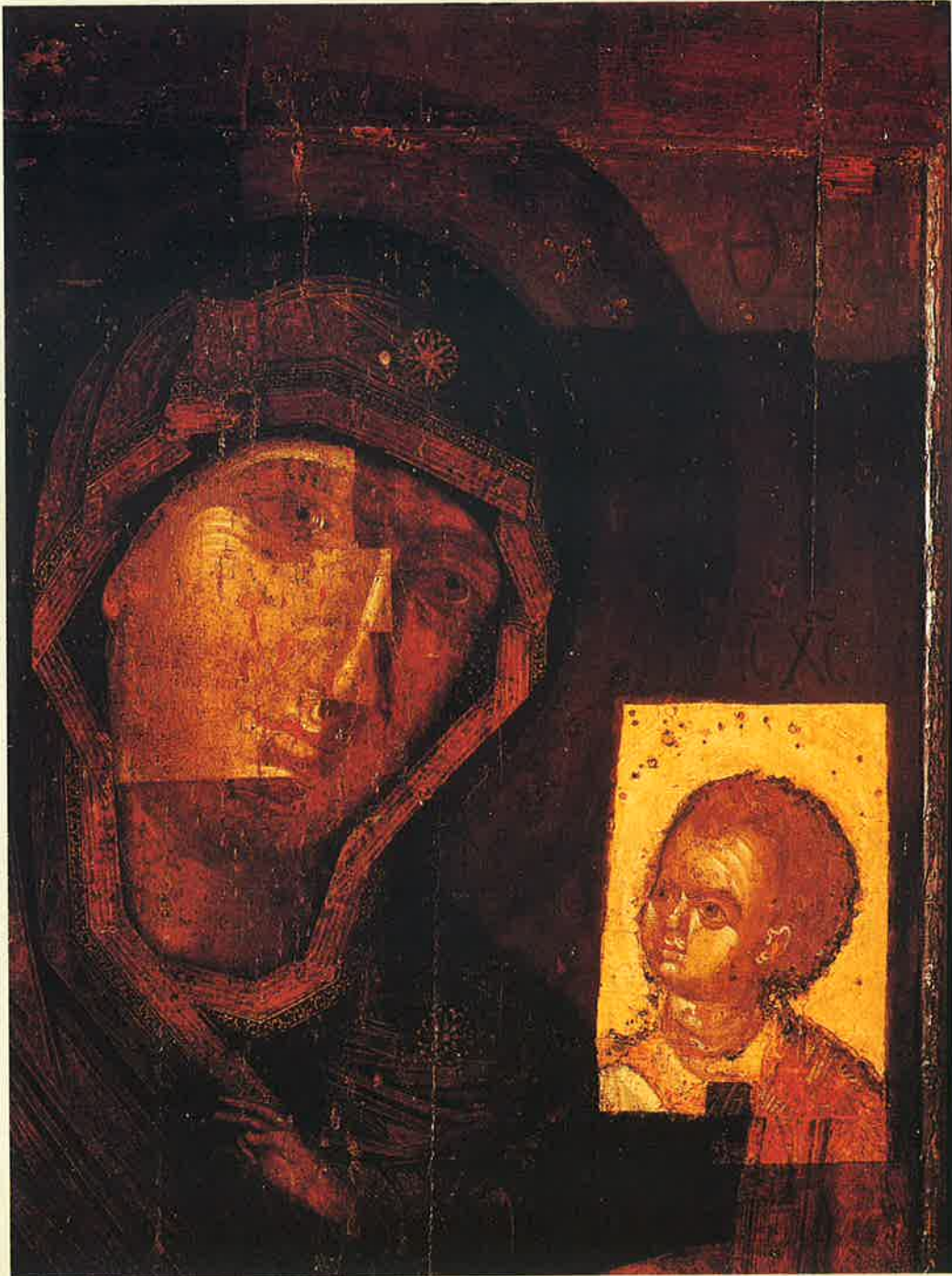
பக்கம் 20

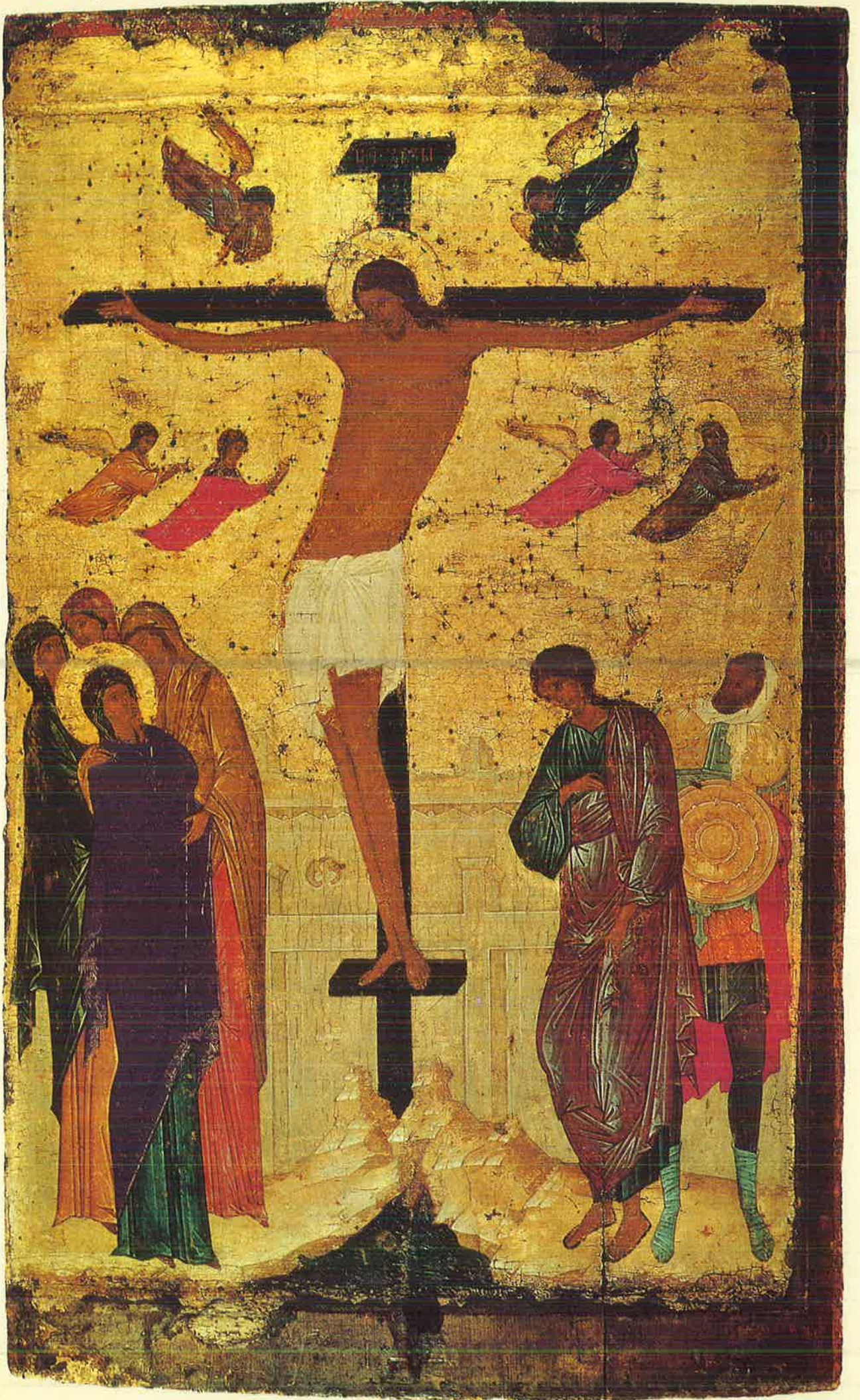
"சிலுவையிலறைதல்" (1500): ரஷ்ய உருவ ஒவியங்களுள் எழில் மிக்கவற்றுள் ஒன்று. ஆந்திரே ரூப்ளேவிற்குப் பின்வந்தோர் கற்றுக் கொடுத்த மாஸ்கோ கூடத்தைச் சேர்ந்த புகழ் மிகு ஒவியர் டயோனீசியஸ் இதை வரைந்ததாகக் கருதப்படுகின்றது. ஒளிப்படம் ௯ மாஸ்கோ சமயத் தலைமையக இதழ், மாஸ்கோ

பக்கம் 21

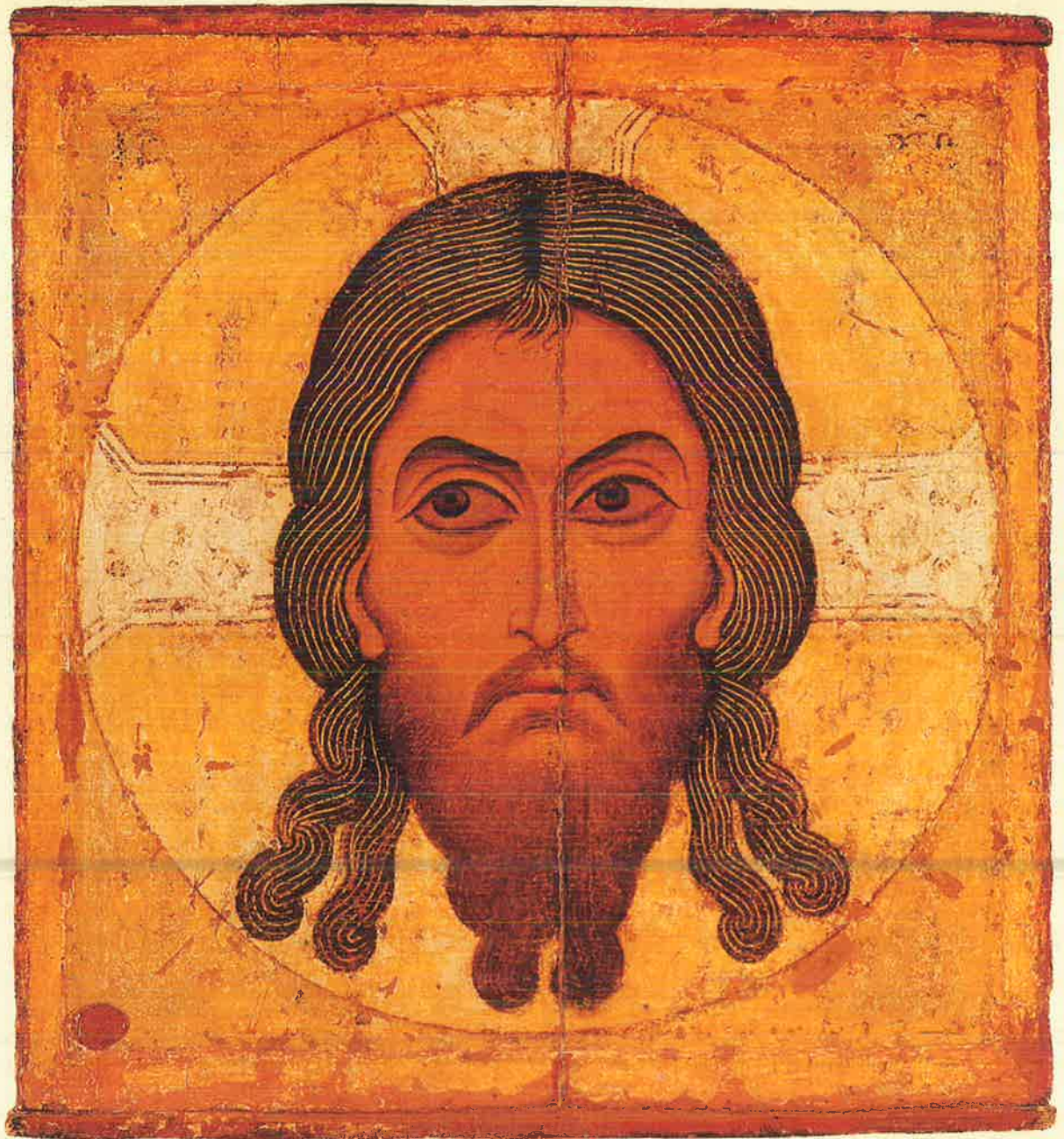
"மாண்புறு மீட்பர்" (15 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கம்): மாஸ்கோவிற்கு வடகிழக்கிலுள்ள விளாத்தியர் பேராலயத்திற்காக ஆந்திரே ரூப்ளேவும் (1370-1430) டானியல் சியோர்னியும் இதைத் தீட்டினர். (இறைமாட்சியைக் குறிக்கும்) முட்டை வடிவ அமைப்பில் அமர்ந்துள்ள கிறிஸ்து பெருமான் வலது கையால் ஆசியருள் கிறார்;

ஒளிப்படம் ௯ மாஸ்கோ சமயத் தலைமையக இதழ், மாஸ்கோ

வண்ணப் பக்கம்

மேலே: கிறிஸ்துநாதரின் திருமுகம். இது ரஷ்யாவில் "கையினால் செய்யப்படாதது" எனப்படும் ஒவிய வகையைச் சேர்ந்தது. இது கிறிஸ்து நாதரே எடேசா மன்னர் அப்காருக்கு மூல ஒவியத்தைத் தந்தார் எனும் மரபுவழிச் செய்தியைச் சார்ந்தது. தொழுநோயால் வருந்திய மன்னர் கிறிஸ்துநாதரிடம் பேச விரும்பினார் என்பதும், தம் திருப்பாடுகள் அண்டி வருவதையறிந்த கிறிஸ்துநாதர் தமது முகத்தை ஒரு துணியில் அற்புதமாகப்

பதித்து அனுப்பினார் என்பதும் அம் மரபாகும். நோல்கரோடு கலைப் பண்பைச் சேர்ந்ததெனச் சில வல்லுநர் கருதும் இவ்வோவியம் முன்னால் மாஸ்கோவில் கிரம்லின் பேராலயத்தில் இருந்தது; இன்று மாஸ்கோவில் டிரட்டியாக்கோவ் கலைக்கூடத்திலுள்ளது.

ஒளிப்படம் இ. அகபாயின் © "யுனெஸ்கோ கூரியர்" ரஷ்யப் பதிப்பு. புரோக்ரஸ் பதிப்பகம், மாஸ்கோ.

கீழே: இரு புறமும் தீட்டப்பெற்ற 15ஆம் நூற்றாண்டு உருவ ஒவியம்.

வலப்புறம்: 'திரித்துவம்'; இடப்புறம் வழி காட்டும் கன்னிமரி (19ஆம் பக்க உச்சிப்படம் காண்க). இதில் கன்னிமரி குழந்தை சேசுவை இடக்கரத்திலேந்தி, வலக்கையால் அவருக்கு சைகை காட்டுகிறார். சேசு இடக்கையில் வேதநூல் சுருள் ஏந்தி, வலக்கையால் ஆசியருகுகிறார். கிறிஸ்துவைக் குறிக்கும் கிரேக்க சின்னம் ICXC அவரது தலைக்குமேல் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஒளிப்படம்: ஏ. ரியாசனட்சேவ் © சோவியத் பண்பாட்டு நிதி, மாஸ்கோ

18ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி

இடங்களிலும், விளாதிமிர் இளவரசன் ஆணையின் படி பல சமயக் கட்டிடங்கள் எழுந்தன. இவற்றுள், கீவிலுள்ள உலகப்புத்தி பெற்ற புனித சோஃபியா தேவாலயமும், கிரிப்ட் மடாலயமும் குறிப்பிடத் தக்கவை.

சிரில், மெத்தோடியஸ் போன்ற கிரேக்க சமயப்பிரச்சாரங்கள் 9ஆம் நூற்றாண்டில் விவிலிய நூலையும், பல்வேறு இலக்கியங்களையும் பண்டைய ஸ்லாவனிய மொழியில் மொழிபெயர்ப்பதற்குப் புதிய வரிவடித்தை உருவாக்கினர். இதைத் தொடர்ந்து, ஏராளமான ஸ்லாவிய இலக்கியங்களும் தோன்றலாயின. ரஷியத் திருச்சபையில், சமய வழிபாடுகளில் தேசிய மொழி பயன்படுத்தப்படலாயிற்று.

11-12ஆம் நூற்றாண்டுகளில் ஒரு தனிவகை ரஷிய எழுத்தாளர்கள் தோன்றினார்கள். கீவைச் சேர்ந்த கலேரியோன், ரூரோவ் மேற்றிராணியார் சிரில், டேனியல் சைமன், போலிகார்ப் ஆகியோர் இந்த வகையைச் சேர்ந்தவர்கள். அதேசமயம், புறமண்டலங்களில் சமயப் பிரச்சார நடவடிக்கை தீவிரமடைந்தது; புதிய மடாலயங்கள் கட்டப்பட்டன. இதையொட்டி, ரஷியப் பகுதியில் மேலும் பல குடியிருப்புகள் தோன்றின.

13ஆம் நூற்றாண்டில் கருமேகங்கள் குழந்தை மங்கோலியர் 1237இல் கீவ் மீது படையெடுத்தனர். மூன்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு, கீவ் நகரம் வீழ்ச்சியுற்றது. காண் பாதுவின் படைகள் மேலும் மேற்கு நோக்கி முன்னேறி நாசம் விளைவித்தன. ரஷியப் படையினரின் கடுமீ எதிர்ப்பினால் மங்கோலியர் தளர்வடைந்த பின்னரே அவர்களுடைய முன்னேற்றம் தடைப்பட்டது. 200 ஆண்டுகள் வரை ரஷியா மங்கோலியரின் ஆதிக்கத்திற்குட்பட்டிருந்தது. மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகள் தேவாலயங்களையும் மடமாளிகைகளையும் கட்டுவதில் பள்ளிகளையும், பல்கலைக் கழகங்களையும் நிறுவுவதிலும் ஈடுபட்டிருந்த இத்தக் காலத்தில், கீவன் ரஷியா, நாடோடி மங்கோலியரிடம் அடிமைப்பட்டு அவதியுற்று வந்தது.

திருச் சபையினர் முயற்சிகளினால், மாஸ்கோவில் மெல்ல மெல்லத் தேசிய எதிர்ப்பு இயக்கம் தோன்றியது. இந்த விடுதலை இயக்கத்திற்குத் தலைமை தாங்கி வழி நடத்தியவர் புனிதர் செர்ஜியஸ் ஆவார். இவர் ரஷியாவின் மூலை முடுக்கெல்லாம் சென்று மடாலயங்களை நிறுவினார்; மக்களுக்கு சுதந்திர வேட்கையை ஊட்டினார். மங்கோலியர் ஆதிக்கத்தின் கீழ் அவதியுற்றபோது இவ், 'ரஷியத் திருச்சபையினர் தங்கள் சமயப் பணிகளைத்

இன்றைய ரஷ்ய ஒலிடர் சிலர் வரையும் உலகியல் சார்புள்ள ஒவியங்களில் சமய உருவச் சார்பைக் காணலாம். புரட்சியின் தொடக்க நாட்களில் குஸ்மா பெட்ரோவ் -வோட்கின் (1875-1939) தீட்டிய "பெட்ரோகிராடிஸ் 1918ஆம் ஆண்டு" எனும் ஒவியம் பழைய உருவ ஒவியர்கள் விரும்பி வரைந்த கன்னிமரியும் குழந்தையும் எனும் பொருளின் இன்றைய வடிவமாகும். உருவங்களின் மரபிலும், வண்ணங்களிலும் பண்டைய உருவ ஒவியச் சார்பைக் காணலாம்.

ஒளிப்படம் © இ.சோபிராசிட்டெல்லோ இன் குஸ்ட்வோ பதிப்பகம், மாஸ்கோ.

தளராமல் தொடர்ந்தனர். சில மடாலயங்கள் எழுத்தாளர் மையங்களாயின; பள்ளிகளும், நூலகங்களும் அவற்றுடன் இணைந்தன. சில மையங்கள், ஓவியக் கூடங்களாகவும் மாறின.

கடந்த 1000 ஆண்டுகளில், ரஷியச் சமய இலக்கியம் பெற்ற முக்கியத்துவத்தை. ஐரோப்பிய ஆசிய, அமெரிக்கப்பண்பாடுகளில் அது செலுத்திய செல்வாக்கிலிருந்து அளவிடலாம். அதன் வரலாற்றின் ஒரு கட்டத்தில் அதன் செல்வாக்கு, ஃபின்லாந்து, போலந்து, வால்கா மண்டலம், மேற்கு சைபீரியா, அலாஸ்கா, வடஅமெரிக்கா, ஜப்பான், மத்தியஆசியா, கொரியா, சீனா வரையிலும் பரவியிருந்தது. இந்தத் திருச்சபையினரின் முயற்சியினால், இந்த பரந்துபட்ட நிலப்பகுதியில் 400-க்கு அதிகமான இனக்குழுமத்தினர் தனி எழுத்து மொழியினையும், இலக்கியங்களையும் பெற்றனர். அமெரிக்கா, ஜப்பான், ஃபின்லாந்து போன்ற நாடுகளில் கலை, இசை, கட்டிடக் கலை ஆகியவற்றில் இன்றும் ரஷியப் பண்பாடும், மரபுகளும் உயிர் வாழ்கின்றன.

மாஸ்கோவை மையமாகக் கொண்டு ரஷ்யாவை ஒருங்கிணைக்கும் பணி, பீட்டர் (1326); அலெக்சி (1378) ஆகிய தலைமை மேற்றிராணியார்களின் முயற்சியால் தொடங்கியது. மாஸ்கோவியக் காலத்தில் ரஷியப் பண்பாடு, சமயத்தின் ஆதிக்கத்திற்குட்பட்டிருந்தது. மேற்கு ஐரோப்பாவில் சீர்திருத்த இயக்கம் நடந்து கொண்டிருக்கையில், ரஷியாவின் அன்றாட வாழ்க்கையில் திருச்சபையின் செல்வாக்கு ஆழ வேருன்றி வைதிகத் திருச்சபையின் நினைவுச் சின்னங்களாக இன்று விளங்கும் பல நகரங்கள் தோன்றின. புதிய மடாலயங்கள் எழுந்து, ரஷியக் கட்டிடக் கலைக்கு மேலும் பெருமை சேர்த்தன. தெய்வ உருவ ஓவியக் கலை வளர்ந்து, டயோனிசியஸ், புரோக்கோப் சிரினா, இஸ்டோம் சாவினா, சைமன் உஷா கோல் போன்ற கலைஞர்களைத் தோற்றுவித்தது.

வரலாற்றுச் சின்னங்களான வஞ்சக் கப்பல் பெற்ற பல மடாலயங்களை சோவியத் அரசு ரஷ்ய கீழ்த்திசை திருச்சபைக்குத் திரும்பக் கொடுத்து விட்டது. அவற்றுள் ஒன்று மாஸ்கோவிலுள்ள 13ஆம் நூற்றாண்டின் டானிலோவ் மடாலயம் இது மாஸ்கோ முதன்மைக் குழுவின் இருப்பிடம்; ரஷ்ய கீழ்த்திசை திருச்சபைக்கு முக்கிய இடம். ஆயிரமாண்டு நிறைவு விழாவின் முக்கிய சடங்குகள் இங்கு நடைபெற்றுள்ளன. மாஸ்கோவின் இம் மிகப்பண்டைய மடாலயம் மிகக் கவனமாகப் புதுப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இடப்புறம்: இம்மடாலயம் ஒரு மணிக் கோபுரத்திலிருந்து காணப்படும் தோற்றம். வலப்புறம்: 1987இல் திருச்சபைக்குத் திரும்பக் கொடுக்கப் பெற்ற 16ஆம் நூற்றாண்டின் விவேடென்ஸ்கி மடாலயம் ரஷ்ய எழுத்தாளர் ஃபியடோர் டோஸ்டோயெவ்ஸ்கி தமது "தி பிரதர்ஸ் காரமசோவ்" எனும் நெடுங்கதையை எழுதியபோது இரு முறை இம்மடாலயம் சென்றார்.

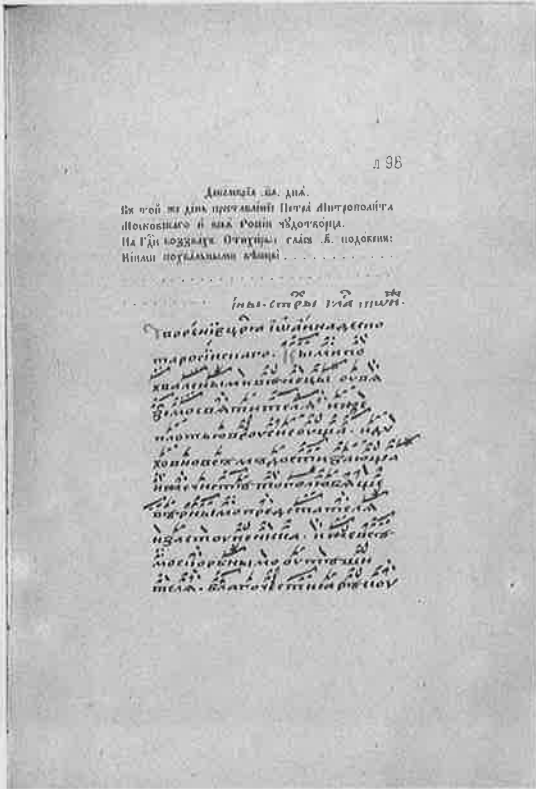
"இந்தத் தெய்வ உருவ ஓவியக் கலைஞர்களுக்கு ஈடு இணையாக உலகில் யாருமில்லை" என்று பால் கிரேக்க எழுத்தாளர் பாராட்டியுள்ளார்.

மாஸ்கோவியப் பாரம்பரியம் 18-19ஆம் நூற்றாண்டுகளில் மேலும் வளர்ச்சியடைந்தது. பண்டைய மரபுகள் நன்கு அறியப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, இலக்கிய, கலைப் படைப்புகளில் புதிய ஆர்வம் பிறந்தது. நிக்கோலாய் கோகோல், நிக்கோலாய் லெஸ்கோவ் பரவல் மெல்னிக் கோவ் — பெர்ஷர்ஸ்கி, டாஸ்டோவ்ஸ்கி போன்றோர் வைதிக ஆன்மிகத்திற்கு எதிராக எழுதினார்கள். புஷ்கின் டால்ஸ்டாய் போன்றோரின் எழுத்துகளும் வைதிகத்திற்கு எதிர்ப்பாகவே இருந்தன. ஐவன் டாக்னேவ் போன்றோர் ரஷிய மக்களின் பக்தியுணர்வைப் போற்றி எழுதினர்.

மிகைல் நெஸ்டரோவ், மிகைல் விருடல், பீட்ரோவாட்கின் போன்ற ஓவியர்கள் வைதிகத் தெய்விக உருவங்களை ஓவியங்களாகத் தீட்டினார்கள். இவை மக்களின் பெரும் பாராட்டுதலைப் பெற்றன. ரஷிய வைதிக இசைப்பாடல் மரபில் வல்லுநர்களாகிய போர்ட்னி யான்ஸ்கி, சைகோவ்ஸ்கி, ராக்மானினோவ் போன்றோர் ரஷிய இசை மரபை வளப்படுத்தினார்கள். ரஷிய சமயச் சிந்தனைகள், ஐரோப்பிய வரலாற்றிலும் தனது முத்திரைகளைப் பதித்திருக்கிறது. இந்நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில், விளாதிமிர் சோலேவேவ், செர்ஜி பல்காகோவ், ஃபுளோரன்ஸ்கி, ஜார்ஜி ஃபுளோரோவ்ஸ்கி போன்றோரின் படைப்புகளின் வாயிலாக, ரஷியத் தத்துவமும், இறைமையிலும் மேற்கு ஐரோப்பியப் பண்பாட்டில் ஆதிக்கம் செலுத்தின.

இன்று ரஷிய வைதிகத் திருச்சபையில் கோடிக்கணக்கானவர் உறுப்பினர்களாக இருக்கின்றனர். கிறித்தவ நெறியை வளர்ப்பதில் 1000 ஆண்டுகள் அனுபவம் பெற்ற நமது திருச்சபை, இன்றைய உலகில் பண்டையப் பணியைத் தொடர்வதிலும், புதிய அணுகுமுறைகளைக் காண்பதிலும் ஈடுபட்டிருக்கிறது. பன்னாட்டு அமைதி இயக்கத்திற்கு அது தீவிர ஆதரவளித்து வருகிறது. உலக அமைதிக்காகப் பாடுபடும் பல்வேறு பன்னாட்டு அமைவனங்களிலும், பண்பாட்டு நிறுவனங்களிலும் அது அங்கம் வகித்து வருகிறது.

நமது நாட்டின் வரலாற்றிலேயே முதன் முறையாக 1977இல் ரஷிய வைதிகத் திருச்சபையினரின் முயற்சியின்

ஒளிப்படம் டெலெனின் நூலகம், மாஸ்கோ

பைசாண்டிய இசை மரபைத் தழுவின ரஷ்ய கீழ்த்திசை திருச்சபையின் வழிபாட்டு இசை முதலில் ஒரே குரலிசையாக அல்லது பல குரல் ஒருங்கிசைக்கும் இசையாக இருந்தது; இசைக் கருவிகளின்றி ஒலித்தது. மேலே: பயங்கர ஐவன் இயற்றிய பக்திப் பாடல்கள்.

பேரில் ஒரு பன்னாட்டு மாநாடு நடைபெற்றது. “அமைதி படைக் கலைப்பு, மக்களினங்களிடையே சுமுக உறவு ஆகியவற்றின் திருச்சபையினரின் பங்கு” என்பது குறித்து இந்த மாநாடு விவாதித்தது. அமைதிக்கான போராட்டத்தில் ரஷியத் திருச்சபையினருக்கும், மற்றச் சமயங்களின் உறுப்பினர்களுக்குமிடையே ஒத்துழைப்புக் கான வழிகாட்டு நெறிகளை இந்த மாநாடு வகுத்தது. இதே போன்ற ஒரு மாநாடு 1988-லும் நடைபெற்றது.

அமைதிக்கான நமது போராட்டத்திற்கான ஒத்துழைப்பில் நமது அனுபவமும் 1987 இல் மேலும் விரிவடைந்தது. இந்த ஒத்துழைப்பில் மற்றச் சமயங்களின் உறுப்பினர் மட்டுமின்றி, பன்னாட்டுப் பொதுக் கருத்தினை உருவாக்குபவர்களும் இடம்பெற்றனர். “அணு ஆயுதமற்ற உலகில் மனிதகுலத்தின் உயிர் வாழ்வு” என்பது பற்றி நடந்த உலகக் கருத்தரங்கில் நமது திருச்சபையும் பங்கு கொண்டு, இதற்கான கூட்டு நடவடிக்கைக்கு வேண்டுகோள் விடுத்தது.

ரஷியா கிறித்தவமயமாகிய 1000 ஆவது ஆண்டு விழா, நமது திருச்சபையின் நடவடிக்கைகளில் பன்னாட்டினரும் காட்டிவரும் ஆர்வத்தைப் புலப்படுத்தியுள்ளது. இந்த நிகழ்ச்சியைக் கொண்டாடுவதற்காக கீவிலும் (1986), மாஸ்கோவிலும் (1987) பன்னாட்டு மாநாடுகள் நடைபெற்றன. இம்மாநாடுகளில், உலகப்புக்கழ் பெற்ற அறிஞர்கள் பங்கு கொண்டு, ரஷியப் பண்பாட்டுக்கும், வைதிகப் பாரம்பரியத்திற்குமிடையிலான பிணைப்புகளை விளக்கினார்கள்.

தமிழில் : இரா. நடராசன்

மேதகு ஜுவனாலி குருட்டீஸ், மற்றும் கோலம்னாவின் முதன்மைக் குழு; ரஷ்ய கீழ்த்திசை திருச்சபையில் முக்கியமானவர்; திருச்சபைக் குழுவின் உறுப்பினர்; யுனெஸ்கோவின் ரஷ்ய தேசியக் குழுவின் உறுப்பினர்; பண்பாடு, பன்னாட்டுக் கூட்டுறவு, அமைதி சார்ந்த சோவியத் நிறுவனங்களின் பணிகளில் ஆர்வமுடன் பங்கேற்பவர்.

பண்டைய ரஷ்யாவின் அன்றாட வாழ்வும் சுவடிகளும்

மிக்கேல் ஜே. பிரெய்செவ்ஸ்கி

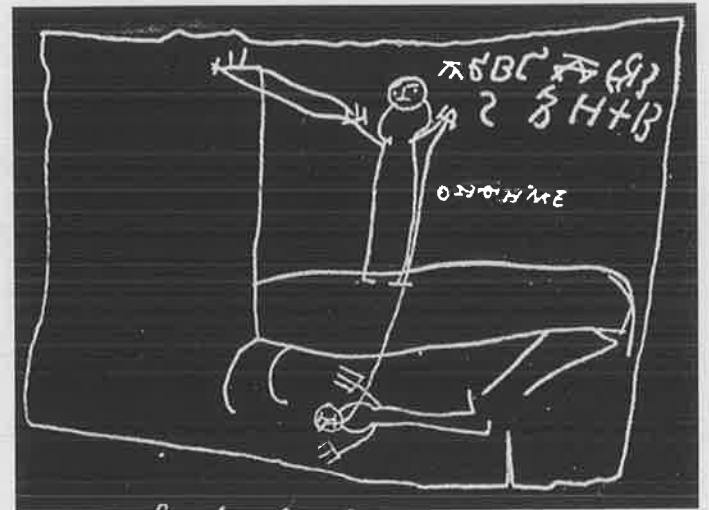
பண்டைய எகிப்தில் பப்பைரஸ் என்னும் கோரைத் தண்டும், ரோமில் மெழுகுத் தகடுகளும் எழுதுவதற்குப் பயன்பட்டு வந்ததுபோல், பண்டைய ரஷ்யாவில் பிரம்பு மரப் பட்டை பயன்பட்டு வந்தது என்றென்றும் பாதுகாக்கப் படவேண்டியதாக இருந்த நிலமானிய ஆவணங்கள் தோலில் எழுதப்பட்டுவந்த போதிலும், பண்ணை அல்லது குடும்பம் பற்றிய அறிவுறுத்தல்கள், கடன் ஒப்புக்கைகள், விண்ணப்பங்கள், தனியார் கடிதங்கள் போன்ற வற்றை எழுதுவதற்குப் பிரம்பு மரப்பட்டையே பயன்படுத்தப்பட்டது. இவ்வாறு எழுதப்பட்ட ஏராளமான பழஞ்சுவடிகளை 1951இல் நோவ்கோரோட் என்னும் பண்டைய ரஷிய நகரில் தொல்பொருளாய்வாளர்கள் கண்டெடுத்துள்ளனர். இந்தச் சுவடிகளில் மிகப் பழைமையானது 11ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியைச் சேர்ந்தது. மொழி வரலாற்று ஆராய்ச்சியில் இந்த அரிய பழஞ்சுவடிகளின் முக்கியத்துவம், பண்டைய இலக்கிய ஆராய்ச்சிகளில் பப்பைரஸ் எழுதுபொருளின் முக்கியத்துவத்திற்கு இணையானது.

மரப்பட்டைக் கடிதங்களை எழுதியவர்களும், பெற்றவர்களும், புகழ் ஏணியின் பல்வேறு படிகளில் இருந்தவர்கள்; சமுதாயத்தின் பல்வேறு பிரிவுகளைச் சார்ந்தவர்கள், இவர்களில் பிரமுகர்கள், ஆட்சிவகுப்பினர், பாமரக் கைவினைஞர்கள், உழவர்கள், படைவீரர்கள் ஆகியோர் அடங்குவர். இவர்களுடைய நூற்றுக்கணக்கான எழுத்துச் சுவடிகள் கிடைத்துள்ளன. இவை அனைத்துமே அன்றாட வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகள் பற்றிக் கூறுகின்றன. பொதுவாக வரலாற்று ஆதாரங்களில் மக்கள் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளைத் தேசிய நிகழ்ச்சிகள் மூடிமறைத்துவிடும். இந்நிலையில் மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையைப் பிரதிபலிக்கும் இந்தச் சுவடிகள், மிகச் சிறந்த வரலாற்றுக் கருவூலங்களாகும். இவை அன்றைய ரஷ்யாவில் நிலவிய எழுத்தறிவின் அளவு பற்றியும், அப்போது நன்கு நிலையுறுத்தப்பட்ட அடிப்படைக் கல்வி முறை ரஷ்யாவில் இருந்து வந்தது என்பது பற்றியும் தெரிவிக்கின்றன. அன்றைய பள்ளிக் குழந்தைகளுக்கு எழுதுவதற்குக் "குறிப்பேடுகள்" கூட இருந்திருக்கின்றன. இத்தகைய குறிப்பேடு ஒன்று நோவ்கோரோடில் கிடைத்துள்ளது. இந்தக் குறிப்பேடு 3 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் அங்கு வாழ்ந்த ஆன்ஃபிம் என்ற சிறுவனுக்குரியது.

எனவே, பண்டைய ரஷியக் கைவினை வல்லுநர்கள் பயன்படுத்திய முறையாவணங்களில் பல கல்வெட்டுகளும் காணப்படுவதில் வியப்பேதுமில்லை. சில நகரில் ஒரு பொற்கொல்லரின் வார்ப்பு அச்சு கிடைத்துள்ளது. இதில் இதன் உரிமையாளரின் பெயர் "மாக்கோசிமோவ்" என்று பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. அரபுமொழி எழுத்துக்கள் பொறிக்கப்பட்ட வார்ப்பு அச்சுகள் இங்கு பன்னாட்டளவில் புகழ்வாய்ந்த கைவினைஞர்கள் வாழ்ந்த

ஒளிப்படம் © ஏ.பி.என். பாரிஸ்

1851இலிருந்து நோவ்கோரோடில் கண்டெடுக்கப்பெற்ற மரப்பட்டைச் சுவடிகள் இடைக்கால ரஷ்யாவில் மக்களின் வாழ்க்கைபற்றிய சுவையான தகவல்களைத் தருகின்றன. மேலே: 14ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியைச் சேர்ந்த சுவடித் துண்டு. கீழே: 13-ஆம் நூற்றாண்டில் ஒன்ஃபிம் எனும் பள்ளி மாணவன் கையொப்பமிட்ட வரைபடம். இதில் பகைவனை வீழ்த்திக் குதிரையில் அமர்த்திருக்கும் ஒன்ஃபிமைக் காணலாம்.

ஒளிப்படம் ௯ மிஸ்டெட்ஸ்வோ பதிப்பகம், கீவ்.

தற்கான சான்று பகர்கின்றன. கீவில் கண்டுபிடிக்கப் பட்டுள்ள ஒரு கிரேக்கக் கலத்தில் "மிஸ்டிஸ்லாவலின் ஸலம்" என்ற வெட்டெழுத்துகள் காணப்படுகின்றன. "நல்வாழ்த்துகள்" என்ற எழுத்துகள் பொறிக்கப்பட்ட கலச் சிதைவுகளும் கிடைத்துள்ளன.

ஸ்மோலன்ஸ் அருகிலுள்ள நெஸ்டோவஸ்கில் ஓர் இடு காட்டில் கிடைத்துள்ள கலத்தில் காணப்படும் வெட்டெழுத்துகளின் பொருள் குறித்து அறிய வல்லுநர்கள் இன்னும் விவாதித்து வருகிறார்கள். சிலர் இதனை "கோருக்சா" (கடுகு) என்றும், வேறு சிலர் "கோருஷா" (வாயுக்கலவை) என்றும் பொருள்கொள்கின்றனர். இந்தக் கலம் 10ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியைச் சேர்ந்தது; அதாவது, விளாடிமிர் இளவரசனின் ஞானச் சடங்கிற்கு முந்தியது. ரஷியாவில் கி.பி. 988-க்கு முன்னரே எழுதும் முறை வழக்கில் இருந்தது. இதனை, ரஷியருக்கும் கிரேக்கருக்குமிடையே கையெழுத்தான உடன்படிக்கைகளிலிருந்தும், "தத்துவஞானி சிரிலின் வாழ்க்கை" என்ற நூலிலிருந்தும், கீழைநாட்டு எழுத்தாளர்களின் தகவல்களிலிருந்தும் அறிகிறோம். ஆனால், நெஸ்டோவஸ்க் கலத்தில் விளாடிமிர் காலத்திய ஓர் "உண்மை வாழ்க்கை வரலாறே" எழுதப்பட்டுள்ளது.

பத்தாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த செர்னோரிசட்ஸ் கிராபர் என்ற எழுத்தாளர், ஸ்லாவிய இலக்கிய எழுச்சி குறித்து ஓர் ஆய்வு நூல் எழுதினார். இதில் எழுதும் முறை மூன்று கட்டங்களில் வளர்ச்சி பெற்றதாகக் கூறுகிறார்: "முதலில், நமது முன்னோர்கள் தகவல்களைத் தெரிவிக்கக் குறியீடுகளையும், வெட்டுக் குறிகளையும் பயன்படுத்தினர். இரண்டாவதாக, கிரேக்க நெடுங்கணக்கு எழுத்துகளைச் சிறிதும் மாற்றமின்றி அப்படியே பயன்படுத்தினர். இறுதியாக, தனிவகை ஸ்லாவிய எழுத்துகளை சிரில் கண்டுபிடித்தார்."

அண்மையில் கீவிலுள்ள புனித சோஃபியா தேவாலயத்தின் ஒரு சுவரில் ஓர் எழுத்து கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. இது, ஸ்லாவிய மொழியின் ஒலியியல் பண்புகளுக்கேற்ப கிரேக்க எழுத்து தழுவமைவு செய்துகொள்ளப்பட்ட முதற்கட்டத்தைக் குறிக்கிறது. இதில் கிரேக்க எழுத்து களுடன், "பி", "ழ", "ஷ", "சுஷ" என்ற ஒலிகளைக் குறிக்கும் எழுத்துகளும் காணப்படுகின்றன.

எந்த ஒரு சமுதாயத்திலும், சமூக வாழ்வின் அனைத்துத் துறைகளிலும் ஏற்படும் புரட்சிகரமான மாறுதல்களின் காரணமாக எழுத்தறிவு பரவுகிறது. எழுத்தறிவு பரவுவதைத் தொடர்ந்து தகவல தொடர்புக்கு வாய்ப்புகள் ஏற்படுகின்றன. இவ்வாறு சமுதாயத்தில் தகவல் தொடர்பு மிக விரைவாக நடைபெற்றதன் காரணமாகப் பண்டைய ரஷியாவில் மங்க் காலியப்படையெடுப்புக்கு முன்பு பண்பாட்டு வளர்ச்சி மிகத் துரிதமாக நடைபெற்றது. பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கு உதவும் அதே

இரு குதிரைவீரர் ஒரு போர்வீரனைக் கொல்வதை (12ஆம் நூற்றாண்டின்) இத்தட்டைப் புடைப்போவியத்தில் காணலாம். இன்று மாஸ்கோவில் டிரட்டியாக்கோவ் கலைக்கூடத்திலுள்ள இது முதலில் கீவில் பொன் கூரையுடைய புனித மிக்கேல் பேராலயத்திலிருந்தது. 1108-1113இல் கட்டப்பெற்ற இவ்வாலயப் பல்வண்ணக் கற்களுக்கும் சுவரோவியங்களுக்கும் பெயர்பெற்றது. இவற்றுள் சில புகழ்மிகு ரஷ்ய உருவ ஒலியர் கீவின் அலிம்பி தீட்டியவையாகக் கருதப்படுகின்றன.

13ஆம் நூற்றாண்டின் இனாமல் பூசிய பதக்கம். "நானே ஒளி" எனும் வாசகம் கிறிஸ்துவைச் சுற்றி காணப்படுகிறது.

ஒளிப்படம் ௧ நக்சா பதிப்பகம், மாஸ்கோ

ஒளிப்படம் © தல்கா பதிப்பகம், மாஸ்கோ

15ஆம் நூற்றாண்டின் "கிரானிக்கிள் ஆஃப் ராட்ஸிவில்" எனும் சித்திரச் சுவடியிலுள்ள நுண்ணோவியம் (6ஆம் பக்கத் தலைப்பையும் காண்க) கிறிஸ்தவ சமயத்தைத் தழுவின ரஷ்யாவில் 1092இல் இறந்தோரின் ஆவிகளினின்று தப்பிப் பிழைக்க போலோட்ஸ் மக்கள் வீடுகளில் அடைபட்டுக் கிடப்பதை இக்காட்சியில் காணலாம். இச்சுவடிக்கேற்ப, போலோட்ஸில் ஆவிகள் தோன்றுவது நாடு முழுவதற்கும் பெரும் அவப்பேராகக் கருதப்பட்டது.

ОРАМКАМАША. БЪМЪНЪБЛАНАНЪ. НАСОМЪ. НМЪБЪНЪБЛАНАНЪ

ஒளிப்படம் © தல்கா பதிப்பகம், மாஸ்கோ

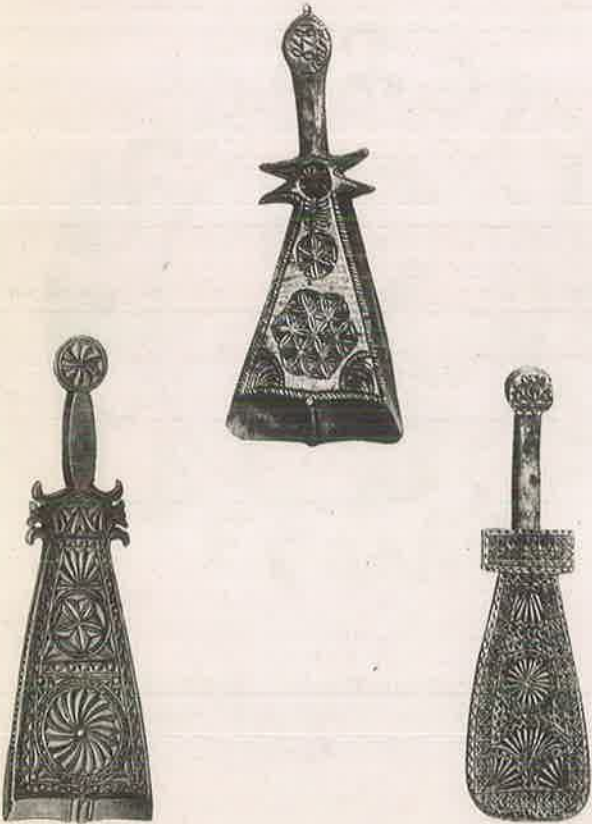
ரஷ்யாவில் கீவ் பகுதியில் மனித வடிவிலுள்ள துவைக்கும் கருவிகளில் சூரியன், பூமி வேலைப்பாடுகளுள் ளன. ஒவ்வொன்றின் தலையிலும் சூரியன் உள்ளது: குறுக்குப் பகுதிகள் விரித்த கரங்கள் போலுள்ளன. அடிப்பகுதி பரந்த பாவாடை போன்றது. இதில் சூரியன்களும், நீரைக் குறிக்கும் வளைகோடுகளும் உள்ளன.

காரணிகளே, அறிவியல், வேளாண்மை, கவிதைக்கலை, உலோகக்கலை, நெசவுக்கலை, கட்டிடக்கலை முதலிய அனைத்துப் படைப்பு நடவடிக்கைத் துறைகளிலும் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன இவற்றில் கட்டிடக்கலையினைச் சற்று உன்னிப்பாகக் கவனிப்போம்.

பண்டைய ரஷியாவின் மத்தியகாலச் சமூகக் கூட்டமைப்பில், அரண்மனைகள், மாளிகைகள், வீடுகள் என்ற மூவகைக் குடியிருப்பிடங்கள் இருந்தன. ஒவ்வொரு வகையும் ஒரு குறிப்பிட்ட வாழ்க்கைத் தரத்தினையும், வாழ்க்கை முறையினையும், சில கொள்கைகளையும், உண்மைத் தேவைகளையும், அவற்றை நிறைவு செய்யும் முறைகளையும் குறிக்கிறது. எடுத்துக்காட்டாக, தனியார் வீடுகளில், பணியாளர் குடியிருப்பிடம் தேவையில்லை; ஆனால், ஒரு மாளிகையில் பணியாளர் உறைவிடம் அவசியம். அதேபோன்று, தனியார் இல்லத்தில், அரியாசன மண்டபம் தேவையில்லை; ஆனால், அரண்மனையில் இந்த மண்டபம் இன்றியமையாதது தேவை.

கீவன் ரஷிய மக்கள் நிலத்தில் வெட்டிய 3 அல்லது 4 மீட்டர் நீள அகழிகளில் வாழ்ந்தனர் என்று நெடுங்காலமாகக் கருதப்பட்டு வந்தது. இந்த இடங்களின் மேற்பரப்பில் அவர்கள் கூரைகளை வேய்ந்திருந்தனர். நகரங்களில், பிரம்மாண்டமான கோயில்களும், ஆடம்பர அரண்மனைகளும், அக்மிக் குடிசைகளும் நிரம்பியிருந்தன. அந்தக் காலத்தில் நிலவிய இந்தப் பண்பாட்டு ஏற்றத்தாழ்வுகண்டு ஆராய்ச்சியாளர்கள் கவலைப்படவில்லை. ரஷியாவின் கடந்தகால வரலாற்று நூல்களைப் படித்தவர்கள் இன்றைய ரஷிய அருங்காட்சியகங்களில் காணப்படும் அலங்காரப்பட்டு ஆடைகளையும், தலைச் சீலிக்களையும், அணிகலன்களையும், காதணிகளையும் அணிந்திருந்த மகளிர் அகழிகளில் ஊர்ந்து வாழ்ந்திருப்பார்கள் என்று கருதமாட்டார்கள். எல்லா நிலப்பிரபுத்துவச் சமுதாயங்களிலும் இருந்தது போலவே, ரஷியாவிலும் சமுதாய வர்க்கங்கள் செல்வ ஏற்றத்தாழ்வுகளினால் பிளவுபட்டுக் கிடந்தன. ஆனால், அதேசமயத்தில், சமுதாயம் நசித்துப் போகாமல் இருப்பதற்கு ஓர் எல்லை வரையறுக்கப்பட்டிருந்தது. இந்தத் துறையில் தக்க ஆதாரங்களைத் தொல்பொருள் துறைக்கண்டறிந்துள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக, கீவின் ரஷியாவில் கற்கட்டிட அரண்மனைகள் மிகச் சிலவே இருந்தன எனினும், கீவ், செர்னிகோவ். பெரயஸ் லாவல், போகோலியூபோவ் போன்ற பல பெரிய நகரங்களில் இத்தகைய அரண்மனைகள் இருந்தன.

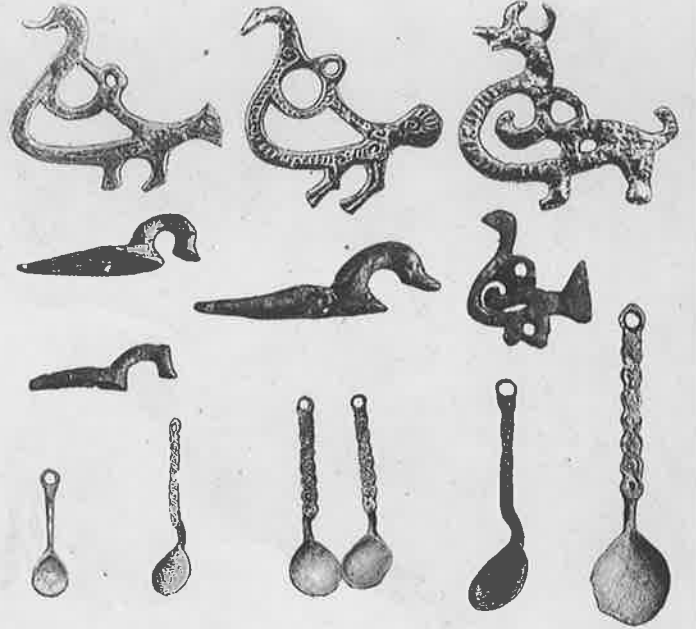
9-10ஆம் நூற்றாண்டுகளில் ரஷியாவுக்கு அழகுசேர்த்த மாளிகைகள், நகர்ப்புற மையங்கள் குறித்து விரிவான ஆராய்ச்சிகள் நடத்தப்பட்டுள்ளன. ஆனால், கிடைத்துள்ள சான்றுகளுக்குப் பொருள் கூறுவதில் பல கருத்து வேறுபாடுகள் எழுந்துள்ளன. இதற்கு, கோரோடிஷி என்ற கிராமத்திலுள்ள 10ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த மதிலரண் மையத்தை உதாரணமாகக் கூறலாம். இந்தக் கிராமத்தில் பலமுறை அகழ்வாராய்ச்சிகள் நடந்தன. இங்கு ஏராளமான குடியிருப்புகளும்,

12 ஆம் நூற்றாண்டில் கீவில் பொன் வெள்ளியினால் செய்யப்பெற்ற நுட்ப வேலைப்பாடுகள். நூற்புக் கழியின் துண்டுகள் (இருபுறத் தோற்றம்). மாய தந்திரத்தைக் குறிக்கும் "நூற்புக் கழி மாயம்" சக்கரத்தில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

அடையாள தாயத்துகளையும் அணிகலன்களையும் (கிழே) கீவ் மக்கள் விரும்பினர். பறவை வடிவ தாயத்துகளைத் (உச்சி வரிசை) திருமணப் பேற்றை பெறப் பயன்படுத்தினர். நடு வரிசை: வாத்து, குதிரை நகைகள் சூரியனின் அடையாளமாகும். அடி வரிசை: அலங்காரக் கரண்டிகள் செழிப்பின் அடையாளம்.

ஒளிப்படம் 0 நவ்கா பதிப்பகம், மாஸ்கோ

பண்ணை வீடுகளும், வாணிக வளாகங்களும் பண்டக சாலைகளும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. ஆனால், நிலப் பிரபுத்துவப் பண்ணைகளைத் தேடிவந்த தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கு இவை தாம் தாங்கள் தேடியவை என்பது தெரியவில்லை.

சாதாரணக் குடியிருப்பு குறித்து அவர்கள் பெரும் சர்ச்சைகளை எழுப்பினார்கள்; பல விசித்திரமான கருத்துகள் தெரிவிக்கப்பட்டன. அந்தக் காலத்தில், பிற்காலத்து உக்ரேனிய பாணியில் மரவீடுகள் கட்டப்பட்டன என்பதை இன்று நாம் அறிகிறோம். நகரங்களில் பெரும்பாலான வீடுகள், மரவீடுகளாக அல்லது சட்டக்கக் கட்டிடங்களாக இருந்தன. அவை நகர்ப்புற வாழ்க்கைக்கு ஏற்பச் சீர்திருத்தியமைக்கப்பட்டிருந்தன. சட்டக்கக் கட்டிடங்கள், பாதிமர உத்தியில் கட்டப்பட்டிருந்தன. மத்திய ஐரோப்பாவில், அட்லாண்டிக் பெருங்கடல் முதல் காஸ்பியன் கடல்வரையில், இந்த உத்தியே கையாளப்பட்டுவந்தது.

ஆனால், இந்த வகைக் கட்டிடங்களில் பல மாடிகள் பெரும்பாலும் மூன்று மாடிகள் — அமைந்திருந்தன. அகழிகள், தரைமட்டத்தின் கீழ் அமைந்திருந்தன. இவை தீத்தடுப்பாகவும், வீட்டுப் பணிகளுக்காகவும் பயன்பட்டன. கீவ் மாவட்டத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ள மரவீடுகள், பாதி தரையடியிலும், பாதி மேற்பரப்பிலும் அமைக்கப்பட்டிருந்தன.

பண்டைய ரஷியப் பண்பாடு குறித்து ஏராளமாக எழுதப்பட்டுள்ளன. தொல்பொருளாய்வுகளின் அடிப்படையில் ஏராளமான புதிய தகவல்கள் பெறப்பட்டுள்ளன. எனினும், இதனை முழுமையாக அறிந்து கொள்வதற்கு இன்னும் பெருமளவு ஆராய்ச்சிகள் நடைபெற வேண்டும். ஆனால், ஒன்று மட்டும் உறுதி; ரஷியா கிறித்தவ சமயத்தை ஏற்றுக்கொண்டபோது அங்கு நிலவிய பண்பாடு, எந்த வகையிலும் அண்டை மக்களின் பண்பாடுகளுக்குச் சளைத்ததாக இருக்கவில்லை. கிறித்தவம் வந்த பிறகு, ரஷியாவுக்கு புதியதொரு பண்பாட்டு மரபுடன் இணைப்பு ஏற்பட்டது. இந்த இணைப்பு, பண்டைய ரஷியப் பண்பாட்டின் உள்ளார்ந்த மனிதாபிமானப் பண்பினை மேலும் உயர்த்துவதற்குத் துணை புரிந்தது.

தமிழில்: இரா. நடராசன்

மேலும் வாசிக்க வேண்டியவை

தி ரஷ்யன் பிரைமரி கிரானிக்கிள்: லாரன் ஷியன் டெக்ஸ்ட், பதிப்பாளரும் மொழி பெயர்ப்பாளரும் எஸ்.எச். கிராஸ், ஓ.பி. ஷெர்போவிட்ஸ்—வேட்ஸர். இடைக்கால கழக அமெரிக்க வெளியீடுகள் கேம்பிரிட்ஜ், மசா அமெரிக்கா, 1953, 1968.

ஆர்ட் ஆஃப் ஏஷியன்ட் கீவ்: யூரி அசில், யுனெஸ்கோ/ஹோம்ஸ் அண்டு மேயர் நிறுவனம், பாரிஸ்/நியூயார்க் (250 பக்கம், படங்கள், நூற்பட்டியல், பொருள்கரவரிசை, வரலாற்று அட்டவணை). அச்சில்.

தி மீனிங் ஆஃப் ஐக்கான்ஸ்: லியோனிட் அவுஸ் பென்ஸ்கி, விளாதிமிர் லோஸ்கி, புனித விளாதிமிர் குருமடம் பதிப்பகம், அமெரிக்கா. ஏ.ஆர். மாவ்பிரே அண்டு கம்பெனி, லிட்., ஆக்ஸ்போர்டு, பிரிட்டன், 1983.

பைசான்டைன் பெயிண்டிங்: தி லாஸ்ட்: பேஸ், டேவிட் டால்போட் ரைஸ். வைட் ஃபெல்டு அண்டு நிக்கல்சன், லண்டன், 1968.

தி பைசான்டைன் காமன்வெல்த்: தி ஈஸ்டர்ன் யூரப், 500-1453 டிமிட்ரி ஓபலென்ஸ்கி, வைடன்ஃபெல்டு அண்டு நிக்கல்சன், லண்டன், 1971.

மிக்கேல் ஜூலியானோவிச் பிரெய்செவ்ஸ்கி ரஷ்யாவின் ஸ்லாவ் இனத்தோரின் வரலாறு, தொல்பொருளாய்வு பற்றிய வல்லுநர்; யுகரேன் மாநில அறிவியல் கழகத்தின் தொல்பொருளாய்வு நிலைய முதுநிலை அறிவினலார். "வென் அண்டு ஹவ் கீவ் வாஸ் பார்ன்", "தி ரூட்ஸ் ஆஃப் ஏஷியன்ட் ஸ்லாவ் ஸ்டேட்" போன்ற 306 நூல்களை எழுதியுள்ளார், இவருடைய நூல்கள் பல மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.

பைரன்

ஒரு புரட்சியாளர்

மாற்கு ஸ்டோரி

ஒளிப்படம் © ரோஷர் ஹீயோல், பாரிஸ், தேசிய நூலகம், பாரிஸ்

ஆங்கிலக் கவிஞர் ஜார்ஜ் கார்டன் பைரன் பிரபு (1788-1824) "எதிர்ப்பு தற்காகவே தாம் பிறந்திருப்பதாக" கூறினார். அவர் உணர்ச்சிவயப் படுகிறவராக இருந்தபோதிலும், தம்மைப்பற்றி மிகத் தெளிவாகப் பேசுகிறார். மேலே கூறிய சொற்கள் அவருடைய வாழ்க்கை, படைப்புகள் ஆகியவற்றின் மையக் கருத்தைச் சுருக்கமாகக் காட்டுகின்றன. அவர் தமது காலச்சமூகத்தின் தர விதிகளையும் இலக்கியப் பண்பாட்டையும் எதிர்த்தார். "போலி அரசியல், போலிக் கவிதை, போலி அறநெறி" ஆகியவையே தாம் குறிவைக்கும் திலக்குகள் என்றார். அவற்றை இலகுவாகப் பிரிக்க மறுத்தார்.

பைரனைப் பொறுத்தவரையில் அரசியல், அறநெறி, கவிதை ஆகிய மூன்றும் பிரிக்க இயலாதவாறு பின்னிப் பிணைந்தவை. ஆகவே அவருடைய எழுத்திற்கும் வாழ்க்கைக்கும் நெருங்கிய தொடர்புண்டு. இதை அவர் உணர்ந்ததினால், உரமும் திறமும்புடைய புரட்சியாளரானார். அவர் கிரேக்க விடுதலைப் போரில்

கலந்துகொள்வதற்காகச் சென்றார். ஆனால் அப்போரில் ஈடுபடுவதற்கு முன் 1824இல் மிசலோங்கியில் இறந்தார். அவரை ஒரு தியாகியாகவும், விடுதலை வீரரையும் அவர்களுடைய ஐரோப்பிய நண்பர்களையும் ஒருங்கிணைத்து ஆட்டோமன் ஆட்சியை வீழ்த்தவல்ல மைய ஆற்றலாகவும் மக்கள் கருதினர். சொல்லைவிட செயலே உயர்ந்ததென்று அடிக்கடி கூறிவந்த அக்கவிஞரின் குறுகிய வாழ்க்கைக்கு அது தக்க முடிவாக இருந்தது. "எதிர்ப்புதற்காகவே பிறந்த" அவர் அதற்காகவே இறந்தார்.

பைரனின் வாழ்க்கை கொந்தளிப்பாக இருந்தது. அவர் ஒருவகைப் புத்தெழுச்சி எழுத்தாளராக இருந்தார். பலர் அவரது வாழ்க்கையை யே முக்கியமாகக் கருதுகின்றனர். அதுவே அவரை மதிப்புக்குரியவராக்குகிறது. ஆனால் அவருடைய எழுத்தும் வாழ்க்கையும் எவ்வாறு ஒருங்கிணைக்கின்றன என நாம் பார்க்கவேண்டும். தொடக்கத்திலிருந்தே தம் வாழ்வை ஒரு சாபக்

அடிவைன் ஒப்பன் ஹைமின் ஓவியம். 1902இல் பாரிஸ் காட்சியில் இடம் பெற்ற இது 1814இல் முதலில் வெளியான "தி கோர்சேர்" எனும் பைரனின் கவிதையிலுள்ள நிகழ்ச்சியைக் காட்டுகிறது தன் காதலனான கான்ரட் எனும் கடற்கொள்ளையன் பாஷா சையதினிடம் அகப்பட்டுக் கொண்டான் என்று பிற பயணிகளிடமிருந்து அறிந்ததும் மெடோரா மயங்கி விழுகின்றார்.

ஒளிப்படம்: ரோஷர்-வியோல், பாரிஸ்; சித்திரம்: ஸ்ரீலக்ஷ்மி, பாரிஸ்

கேடாக அவர் கருதினால் அதற்கு இரு காரணங்களுண்டு. அவர் பிறக்கும்போதே அவருடைய கால் ஊன முற்றிருந்தது. மேலும் கால்வின் சமயத்தைச் சேர்ந்த தாயுடன் அபர் டீனில் தம் சிறு பருவத்தைத் துயருடன் கழித்தார்.

நாட்டிங்ஹாமின் அருகிலிருந்த நியூஸ்டெட் அபேயைத் தம் மாமனின் மரபுரிமைச் சொத்தாக 1798 இல் பெற்றபோது, அவர் தாம் உயர் குடியைச் சேர்ந்துவிட்டதால், பிறப்பில் ஏற்பட்ட பழிகளைத் துடைத்து விடலாமென நம்பினார்; இன்னல்களைக் கடந்து விடலாமெனக் கருதினார். உடல்நலம் பற்றி மிகுதியாகக் கவலையுற்றார். 1810இல் அவர் ஹெலஸ்பாண்ட் கடலிணைப்பை நீந்திக் கடந்ததும் அதைத் தமது வாழ்க்கையின் பெரிய சாதனையெனப் பெருமையுடன் கூறிவந்தார். வறுமைத் தளைகளிலிருந்து விடுதலை பெற்றதும், காதல் வாழ்வைத் தொடங்கினார். அஃது ஒவ்வொரு நிலையிலும் நடைமுறை மரபை மீறுவதாகக் கருதினார். காதல்

**உதிர்ந்த லீலி மலர்போல் நிலத்தில்
அவரது ஒடுங்கிய உடல் வெளிறிக் கிடந்தது
மண்ணுடலிலே எழிலார்ந்த உடல் அது.**

பைரனின் "எப்பிக் சாட்டைர்"
-லிருந்து ஒரு காட்சி. ஆங்கிலேய ஒலியர் ஃபோர்டு மாடாக்ஸ் பிரவுன் (1821-1893) இந்த ஒலியத்தில் டொன் ஜுவானைச் சித்தரிக்கிறார். கேடிஸிலிருந்து லெக்ஹார்ன் செல்லும் வழியில் கப்பல் உடையவே, டொன் ஜுவான் ஒரு கிரேக்க தீவில் கிடக்கிறார். அங்கு இறந்தவர்போல் காணப்படும் அவரை ஹைதேயும் தோழியும் காண்கின்றனர்.

தொடர்புகளை அறை சுவல்களாக நினைத்தார் அறைசுவல்களை ஏற்கத் தயாராக இருந்த மேட்டுக்குடி மகளிருடன், இடர்களை எதிர்த்து காதல் தொடர்பு கொண்டார்.

இம் முழு மொத்தமான காதல் புரட்சியின் விளைவாக பைரன் நாடு துறக்க நேரிட்டது. ஏப்ரல் 1816-ல் அவர் இங்கிலாத்தை விட்டு இத்தாலி சென்றார். அதன் பிறகு இங்கிலாந்துக்குத் திரும்பவேயில்லை. வெனிஸ் நகரின் காதல் இன்பங்கள் அவரது இழப்பை விரைவில் ஈடு செய்தன. தெரசா குசியோலிப் பெருமகளுக்குப் பணித்துறைத் தோழராக அமர்ந்தபோதுதான், நிலையான வாழ்க்கையைத் தொடங்க விழைந்தார். அப்போதுகூட எல்லா விதிகளையும் மீறி, தமது காம வெறியின் விளைவாகப் பெருமகளின் திருமணத்திற்கும் உலைவைத்தார்

இவை எல்லாம் வெறும் இன்ப நுகர்வுச் செயல்களைக் கருதுவது தவறாகும். பைரனின் மனக் கிளர்ச்சி இரு நிலைகளைக் காட்டியது; ஒன்று அவரது உரிமை வேட்கை; மற்றொன்று எதுவும் நிலையாக இராது இருக்கக்கூடாது எனும் அவரது நம்பிக்கை,

1810இல் அவர் தமது ஐரோப்பிய பெரும்பயணத்தைத் தொடங்கினார். ஈராண்டுகள் கழித்து தமக்குப் புகழ் தரவிருந்த கவிதையை அப்போது எழுதத் தொடங்கினார், "சைல்டு

ஹெரால்ட்ஸ் பில்கிரிமேஜ்" எனும் அக் கவிதை அவருடைய வாழ்க்கையை எதிரொளிக்கின்றது. பாட்டுடைத் தலைவனின் கிளர்ந்தெழும் தீநெறியும் அன்தானே நாடு துறத்தலும் பைரனின் வாழ்க்கையைப் பிரதிபலிக்கின்றது. ஆனால் அது 19ஆம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பாவில் நிலவிய எதிர்க்கும் அறிவார்ந்த, சினந்தெழும் எதிர்ப்பாகவும் இருந்தது.

ஃபிரெஞ்சுப் புரட்சியின் தொடக்க இலட்சியங்களுக்கு எதிரான ஆங்கிலேயக் கருத்துகளை பைரன் ஏற்க அவர் நெப்போலியனை வீரனாகக் கருதினார். (இன்னும் கிளர்ச்சியுடனும்) எல்ஜின் மார்பின் நிகழ்ச்சியை அவர் இங்கிலாந்தின் வஞ்சகத்தின் அடையாளமாகக் கருதினார். அழிந்துபோன பண்டைய கிரேக்க உலகின் இலட்சியங்களை அவர் போற்றினார்; 12 ஆண்டுகளுக்குப் பின் நிறைவேறிய கிரேக்க விடுதலை விழைவுகளையும் அவர் ஆதரித்தார்.

1. 19ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் புதிய நெசவு இயந்திரங்கள் ("பொறிச் சட்டங்கள்") புகுத்தப்பட்டதால், போட்டி பெருகி கைவினைஞர் வேலையிழந்தனர்; வேலையிழக்காத பிறர் வறுமையுற்றனர். அவர்கள் கூட்டமாகச் சென்று அப்பொறிகளை அழிக்க முயலவே, அரசாங்கம் அடக்குமுறைச் சட்டங்களை இயற்றியது. இவற்றை எதிர்த்து பைரன் பிரபுக்கள் அவையில் ஆற்றிய பேச்சு சிறப்பு வாய்ந்தது.

1823இல் பைரன் ஆட்டோமன் ஆட்சிக்கெதிராக கிரேக்கருடன் சேரத்தீர்மானித்தார். அப்போராட்டத்தின் பயனாக சுதந்தர கிரேக்க அரசு நிறுவப்பட்டது. சுதந்திரப் போரின் முடிவைக் காணாமல் கவிஞர் இறந்து விட்டார். அவர் சில நாள் நோயுற்று, 25 ஏப்ரல், 1824இல் மிசோலோங்கி எனும் கிரேக்க நகரில் இறந்தார். பின்னால் மிசோலோங்கி நீண்டநாள் முற்றுசையை எதிர்த்து நின்று (கீழே) ஏப்ரல் 1826இல் இப்ரவீம் பாஷா விடம் வீழ்ச்சியுற்றது

பைரன் தம்மைப் பற்றி வெளிப்படையாக எழுதியபோது அரசியல் சார்புள்ள கிளர்ச்சியுடனும் கவிதையை எழுதி, ஐரோப்பா முழுவதும் விடுதலை விழைவுகளுக்கு ஊக்கமளித்தார்.

1822இல் அவர் பிரபுக்கள் அவையில் தமது கன்னிப்பேச்சு நிகழ்த்திய போது, இயந்திரத் தறியைத் தகர்ப்போருக்கு மரணதண்டனை வழங்கிய மசோதாவின் "வெளிப்படையான அந்நி" யையும் அதைக் கொண்டுவந்த அரசாங்கத்தின் கொடுமையையும் எதிர்த்தார். ஆனால் புரட்சிப் பேச்சுகள் பாராளுமன்றத்திற்குப் பொருந்தா என்பதை விரைவில் உணர்ந்தார். அதற்குத் தாமும் பொருந்தவில்லை என்பதையும் கண்டார். அரசியல் கபடத்திற்கு எதிரான அவரது போராட்டம், 1820 களில் இத்தாலியை ஆஸ்திரிய ரிடமிருந்து விடுவிக்க முயன்ற கார்பநாரி இயக்கத்தில் அவரை ஈடுபடுத்தியது; இறுதியில் கிரேக்கர்களை ஆதரித்து அவர் செயலிலிறங்கினார். (தொடர்ச்சி III பக்கம் பார்க்க)

மாற்கு ஸ்டோரி இங்கிலாந்தில் பர்மிங்ஹாம் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆங்கில இலக்கிய துணைப் பேராசிரியர். "தி லெட்டர்ஸ் ஆஃப் ஜான் கிளேர்" (ஆக்ஸ்போர்டு பல்கலைக்கழக அச்சம், 1986), "பைரன் அண்டு தி ஐ ஆஃப் அப்பிடெட்" (மக்மில்லன், 1986) போன்ற பல நூல்களை எழுதிப் பதிப்பித்துள்ளார். இவரது "பொய்லி அண்டு அயர்லாண்டு லிள்ஸ் 1800" இவ்வாண்டில் வெளிவரும்.

ஒளிப்படம் ஓ ரோஷர்-லியோல், பாரிஸ்

ரெனே ஷார்

புகழாரம்

எதுவார்து கிளிசான்

கவிஞர்கள் காலமாகும்போது உலகின் ஏதோவொரு பகுதியில் ஒளிரும் விளக்கு அணைகிறது. ஆயினும், அவர்களுடைய படைப்புகளின் எதிரொலிகள், புதிய காட்சிகளைத் தோற்றுவிக்கின்றன. அன்றாட வாழ்வின் நிலையற்ற போலி வெற்றிகளிலிருந்து தனியே விலகிநின்று உலக நடப்பினை உருவாக்கும் ஆழ்ந்த மனப்போக்குகளின் இயக்காற்றலுக்கு அவை சான்றாக விளங்குகின்றன.

ரெனே ஷார், ஒரு கடைசல் கைவினைஞன் தமது கருவியில் ஒருமுகச் சிந்தனையுடன் ஈடுபட்டிருப்பதுபோன்று, ஃபிரெஞ்சு மொழியிலிருந்து தமது படைப்புகளை உருவாக்கினார். முல்லைப்பாடலுக்கும், முதுமொழிக்குமிடைப்பட்ட ஒருவகை மொழிநடையை அவர் கண்டுபிடித்தார். அவர் கையாண்ட சொல்நடை நமக்கு பழக்கமானது; வாசகங்கள் விசித்திரமானவையாயினும், உணர்வினைத் தூண்டிவை. இது அவரை, மக்களுடைய மெய்யறிவின் மூலதாரத்திற்கு—பாமரமக்களின் வாய் மொழி மரபுகளின் அடிப்படையிலான எழுத்துலகிற்கு—மிக நெருக்கமாக அழைத்துவந்தது. இந்த உலகில், இக்கவிஞர் களிமண்ணால் கைவினைபுரியும் ஒரு குயவனைப்போன்று, மிக எளிமையாக சொற்கள் என்னும் மூலப்பொருளைக்கொண்டு சதுரப்பாடுகளைச் செய்கிறார். இந்த வகைக் கவிதை, பேச்சு மொழிக்கும், எழுத்துமொழிக்குமிடையே இருதளமுகப்பாக விளங்குகிறது. விவிலிய நற்செய்திகள் குறித்துக் கூறுகையில், ஜீன் கிராஸ்ஜீன், "அவை வெளிப்படையாகப் பேசப்படுபவை; ஆயினும் சுருத்தான்றி எழுதப்பட்டவை" என்று கூறியிருப்பது இதற்கும் பொருந்தும்.

வைரம்போல் கடினமான எழுத்துச் சிக்கனத்திற்கும், ஆறுதலளிக்கும் பழக்கமான குரலின் நயத்திற்குமிடையிலான இந்த விசித்திரத்திறமணம், நீதிக்கும் அழகுக்கும் ரெனே ஷார் செய்துவைத்த நல்லிணக்கத்திற்கு இணையானது. தீயசக்திகளுக்கு எதிராகப் போராடிய ஒரு போராளியான அவர், எளிய சாபங்களில் ஈடுபடவில்லை. அவரது குலைசிறந்த கவிதை நூல்களின் ஒன்றான "Feuillets d' Hypnos" என்ற நூலை எழுதிய நேரத்தில் (1943—1944) வாக்கினஸ் நகரில், நாசி ஆக்கிரமிப்புப் படைகளுக்கு எதிராகப் போராடிவந்த ஒரு குழுவிற்கு அவர் தலைமைதாங்கினார். அந்த நூலில் வரும் ஒரு வாசகம் இது: "நாம் உண்ணும் வேளைகளில் எல்லாம், நம்முடன் சேர்ந்து உண்ண சுதந்திரத்தேவியை அழைக்கின்றோம். ஆனால், அவளுடைய இருக்கை காலியாகவே இருக்கிறது. எனினும், அந்த இடத்தை அவளுக்காக எப்போதும் போட்டு வைத்திருப்போம்".

(தொடர்ச்சி III பக்கம் பார்க்க)

ஒளிப்படம் © டூட்டி ஷாக்

ஃபிரெஞ்சுக் கவிஞர் ரெனே ஷார்
(1907 — 1988)

"முத்துக் குலுங்கும் பூவுலகைக் கண்டவன்,
அனைத்தை இழந்தாலும் அறியான்"

தோல்வியை
(நிலமகள் நல்கிய பயன்களைக்

கண்டவன்
உலகினை இழப்பினும் தோல்வியைக்
காணான்)

ரெனே ஷார்

ஒளிப்படம் © ரோஜர் காணா, தூலோக்

சேசர் வலேஜோ

தற்காலக் கவிதைகளில் ஒரு புரட்சிக் குரல்

லேய்லா பார்ட்டெட்

சேசர் வலேஜோ இல்லாதுபோயிருந்தால், ஸ்பானிய—அமெரிக்கக் கவிதை இன்றைய நிலையை எட்டாது போயிருக்கும் என்றால் அது மிகையன்று. அவருடைய படைப்புகள், மரபு வடிவங்களிலிருந்தும், நுதல் பொருள்களிலிருந்தும் பெரிதும் வேறுபட்டிருந்தன. அவருடைய படைப்புகளை அன்றையச் சமுதாயம் எதிர்க்கவில்லையாயினும், புறக்கணித்தது என்பதில் ஐயமில்லை.

வடக்குப் பெருவில் ஆண்டீஸ் மலைச் சாரலிலுள்ள சாண்டியா கோ-டி-சூக்கோ என்ற கிராமத்தில் 1892இல் வலேஜோ பிறந்தார். அந்தப் பண்பாட்டுப் பின்னணியுடன் அவர் கொண்டிருந்த ஆழ்ந்த பிணைப்புகளின் முத்திரையினை அவரது கவிதைகளில் காணலாம். 46 ஆண்டுகளுக்குப் பின்பு, 1938 ஏப்ரலில் மழைபொழிந்துகொண்டிருந்த ஒரு பிற்பகலில் பாரிஸ் நகரில் அவர் காலமானபோது, அதற்கு நெடு நாட்களுக்கு முன்பே தமது கவிதையொன்றில், "மழைபெய்யும் ஒரு நாள் நான் பாரிசில் இறப்பேன்; அந்த நாள் எனக்கு முன்னமே நினைவுக்கு வருகிறது" என்று அவர் எழுதிய வரிகள் எத்துணை தீர்க்கதரிசனம் வாய்ந்தவை என்பது புலனாகியது.

வலேஜோவின் படைப்புகளில் இரு முக்கிய காலங்களைக் காணலாம். இவ்விரண்டுமே அவர் வாழ்ந்த சூழ்நிலையைக் குறிக்கின்றன. முதலில் அவர் பெருவில் வாழ்ந்தார். அப்போது அவர் படைத்தவை, பழைய மரபுகளைக் கண் முடித்தனமாகப் பின்பற்றுவதை அவர் எதிர்த்ததையும், எந்த ஒரு பழைய பாணியுடனும் தம்மை ஐக்கியப்படுத்திக் கொள்ளாதிருந்ததையும் உணர்த்துகின்றன. இந்தக் காலத்தில் "கறுப்பர் கட்டியம்" (1918), 'டிரில்சி' (1922) என்ற தமது முதல் கவிதைத் தொகுதிகளை அவர் வெளியிட்டார். இக்கவிதைகளில், பண்டைய வீர

காவிய மரபிலிருந்து மாறுபட்ட ஒரு மொழி நடையைக் கையாண்டார். 'கறுப்பர் கட்டியம்' என்ற நூலின் தனிச்சிறப்பான அழகியல் தரம் திறனாய்வாளர்களைத் திகைப்புக்குள்ளாக்கியது. 'டிரில்சி' என்ற தலைப்பே அவர்களுக்குப் புதிராக இருந்தது. 'சோகம்', 'இனிமை' ஆகிய இரண்டும் இணைந்த இந்தத் தலைப்பு அப்போது நிலவிய இலக்கிய நெறிமுறைகளை எல்லாம் மீறியதாக அமைந்திருந்தது. அப்போது, பெருவில் முன்னணி அறிஞராக விளங்கிய லூயி ஆல்பர்ட்டோ சான் செஸ் என்பார் இது பற்றி எழுதுகையில், "புரிந்துகொள்ள முடியாத, முற்றிலும் விசித்திரமான ஒரு நூலை சேசர் வலேஜோ எழுதியிருக்கிறார்... இதன் ஒவ்வொரு பக்கமும் எனது திகைப்பை அதிகமாக்குகிறது" என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இதுபோன்ற ஒருவகை எழுத்தினை இலத்தீன் அமெரிக்கக் கண்டம் முன்பு ஒருபோதும் கண்டதில்லை என்பதில் ஐயமில்லை. இதில் உள்ளார்ந்த வண்ணமணியை, சமூகச் சிக்கல்கள் முரண்பட்ட கொள்கைகள், உணர்ச்சிப் பெருக்கு ஆகியவற்றுடன் இழைத்துத் தந்திருக்கிறார். நம்பிக்கை, அவநம்பிக்கை, விருப்பு வெறுப்பு, வாழ்வு சாவு ஆகிய முரண்பாடுகளை அவர் நயம்படச் சித்திரித்திருக்கிறார்:

பெருநாட்டுக் கவிஞர்
சேசர் வலேஜோ
1929இல் வெர்சேவில்
எடுக்கப் பெற்ற ஒளிப்படம்

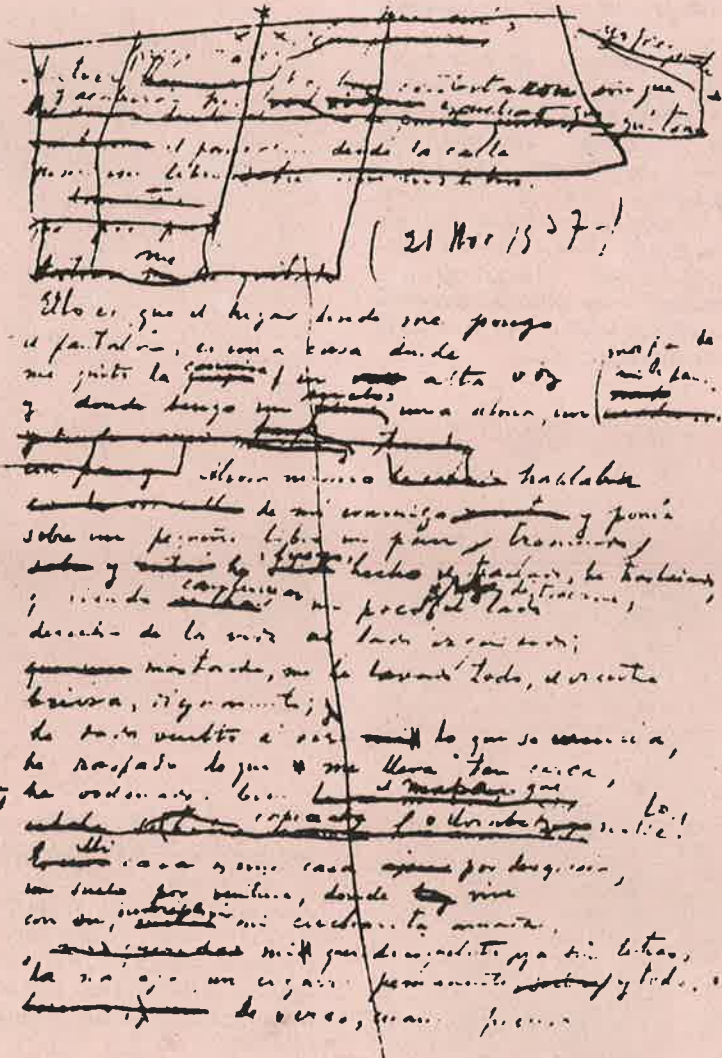
எந்தன் என்புகள் எல்லாம் அன்னியம்; திருடி வந்தவைதாமோ அவை?
யாருக்கோ உரிய ஏதோ ஒன்றை எவ்வாறோ நான் எடுத்து வந்தேன்; நான் வந்திங்கே பிறந்திராதிருப்பின் இந்தக் காப்பியை ஓர் ஏழை குடிப்பான்;
அந்த வகையில் நானொரு திருடன்; என்ன நேரிடும் எந்தனுக்கே?

பின்னர், அய்மே சேசர் என்ற மார்ட்டினிக்காய்ஸ் கவிஞர்,

வலேஜோ இறந்த பின்
1938இல் பாப்லோ
பிக்காசோ பேனாவின்
நாள் சீட்டிய வலே
ஜோவின் வரைபடம்.
ஒளிப்படங்கள் டிஸ்பாடம் 1988
பாரிஸ்

வலேஜோவின் "போய்
மாஸ் ஹாமானோஸ்"
எனும் நூலிலுள்ள ஒரு
கவிதையின் கையெழுத்
துப்படி இது 21 நவம்பர்,
1937 என நாளிடப்
பெற்றது.

"மொழிநடையைத் தோற்றுவிக்கும்
முயற்சியில் 'டிரிஸி', மொழியைத்
தகர்த்தது; நவீனத்தின் சிக்கல்களை
வரையறுத்தது; தற்போதுள்ள நவீன
பாணி அழகியவை எதிர்த்து வெற்றி
கண்டது" எனக் குறிப்பிட்டிருப்பது
முற்றிலும் பொருந்தும்

வலேஜோ தமது சமுதாயப்
பொறுப்பினை மிக விரைவாக
உணர்ந்து கொண்டார். வடபெரு
வில் டிருஜிலோ நகரில் அவர் மாணவ
ராக இருந்தபோது, பின்னாளில்
"அமெரிக்க மக்கள் புரட்சிக் கூட்
டணி" (APRA) என்று அழைக்கப்
பட்ட கட்சியுடன் தொடர்பு கொண்
டிருந்த அறிஞர்களுடன் அவருக்குத்
தொடர்பு ஏற்பட்டது அப்போது
ஏற்பட்ட ஓர் உள்நார்க் கிளர்ச்சியில்
பங்குகொண்டதாக அவர் மீது
குற்றஞ்சாட்டப்பட்டதால், அவர்
சிறிதுகாலம் தலைமறைவாக இருந்
தார். பின்னர் கைதாகி, நான்கு
மாடங்கள் சிறையிலடைக்கப்பட்
டார்.

1923இல் அவர் லிபிரான்சுக்குச்
சென்றார்; 15ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு
காலமாகும் வரையில் பாரிசிலேயே
வாழ்ந்தார். அங்கு வாழ்ந்தபோது,
தம் காலத்திய சிக்கல்களில் தீவிர
ஆர்வம் கொண்டார். "ரஷியப்
புரட்சி"யை அவர் தீவிரமாக ஆதரித்
தார். "1931இல் ரஷியா" என்ற
நூலை (1932) எழுதினார். இதில்,
அந்த நாட்டுக்குத் தாம் சென்றிருந்த
போது கண்டவற்றைச் சுருக்கமாக
விவரித்திருக்கிறார். 1936இல் ஏற்
பட்ட "ஸ்பானிய உள்நாட்டுப்
போர்" அவரைப் பெரிதும்
வேதனைக்குள்ளாக்கியது. நவீன
சமுதாயத்தில் அறிஞர்களின் பங்குப்
பணி குறித்து அவர் முக்கியமாகச்
சிந்தித்தார். ஐரோப்பியப் பகுத்
தறிவுவாத இயக்கத்தை அவர்
வன்மையாகக் கண்டித்தார். "கலையு
ம் புரட்சியும்" என்ற தமது நூலில்,
"இலக்கியக் கோட்பாடுகள் தோன்
றும்; மனையும், எந்த ஒரு இலக்கிய
வடிவமும், ஒரு சிக்கனமான புடைப்
பாற்றல் கூடமாக மாறுவதற்குப்
பதிலாக, உள்ளீடற்ற வெற்றுக்
கோட்பாடாக மாறுவது வேதனைக்
குரியது" எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

வாலஜோ பின்னர் வல்லாண்மைக்
கட்சிகளை எதிர்ப்பதில் ஈடுபாடு
கொண்டார் 1937இல் அவர் ஸ்பெ
யின் சென்று, குடியரசை ஆதரிப்ப
தற்காக நடந்த அறிஞர்கள் மாநாட்
டில் கலந்து கொண்டார்

ஐரோப்பாவில் இருந்தபோது,
அவர் பல உரைநடை நூல்களையும்,
திறனாய்வுக் கட்டுரைகளையும்
எழுதினார். இந்தக் காலத்தின்போது
அவர் ஏராளமான கவிதைகளையும்
எழுதியிருந்தார். அந்தக் கவிதைகள்
அவர் காலமான பின்னரே வெளியிட
ப்பட்டன. இந்தக் கவிதைகள்.

(தொடர்ச்சி III பக்கம் பார்க்க)

லேய்லா பார்ட்டெட்: பெரு நாட்டு இதழாள
ரும் சமூகவியலாருமான இவ்வம்மையார் பாரிஸ்
பல்கலைக்கழகத்தில் மொழியியல் பயின்றார்.
கருத்தியல், செய்தித் தொடர்புபற்றிப் பல கட்டு
ரைகள் எழுதியுள்ளார்; விளம்பரம், செய்தித்தாள்
பற்றி பிறகுடன் இணைந்து நூல்கள் எழுதியிருக்
கிறார்.

நீண்ட விடுதலைப் போராட்டம்

பிரேசில் அடிமை ஒழிப்புற்றிய சிந்தனைகள்

ஆல்வால்தோ தெ காமார்கோ

1000000 d

1888ஆம் ஆண்டு மே 13 அன்று இயற்றப்பட்ட "அவுரியா" சட்டத்தில் பிரேசில் அடிமை முறை ஒழிப்பு இடம்பெற்றிருந்தது. இந்த அடிமை முறை ஒழிப்பு, வெற்றிகளும் தோல்விகளும் விரவிய ஒரு நீண்ட காலப் போராட்டத்தின் விளைவாகும். மே மாதத்தில், ஒரு ஞாயிறன்று சட்டமாகிய தீர்ப்பாணை, எளிமை யான, கற்பனையற்ற மொழியில் அமைந்திருந்தது.

"உறுப்பு 1: இந்தச் சட்டத்தின் தேதியிலிருந்து பிரேசில் அடிமை முறை ஒழிக்கப்படுகிறது என விளம்பப்படுகிறது.

உறுப்பு 2: இதற்கு மாறான வகை முறைகள் அனைத்தும் இதன் வாயிலாக நீத்தறவு செய்யப்படுகின்றன. (ஒப்பம்) இசபெல், பேரரசு

இளவரசி—பேராள் இந்த ஆவணம் ஆறு நாட்களுக்கு முன்பு— 888 மே 7 அன்று—வரையப்பெற்றது. இதிலுள்ள மொழி, சுருக்கமாகவும் செறிவாகவும் இருந்த போதிலும், பிரேசில் அடிமைமுறைக்கு எதிரான போராட்டம் எந்த அளவுக்குத் தீவிரமடைந்திருந்தது என்பதைப் புலப்படுத்துகிறது.

இது ஒரு நீண்ட கதையின் இறுதி முடிவாகும். இக்கதையில், ஆஃப்ரிக்க அடிமைகள்—கறுப்பு பிரேசிலியர்கள்—வாணிகப் பொருள்களாகப் பாவிக்கப்பட்டனர். அவர்களுடைய தலைவிதி, சூதாட்டக் காய்களைப் போல் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

பிரேசில் 1550 முதலே இருந்து வந்த நீக்ரோ அடிமைகள், அந்நாட்டின் முன்னேற்றத்தில் முக்கிய பங்கு பெற்றனர். "கறுப்பர்கள் இல்லாமல் பிரேசில் இருந்திருக்க முடியாது" என்று போர்ச்சுகீசிய வரலாற்றாசிரியர் ஒலிவெரா மார்ட்டின்ஸ் கூறியுள்ளார். அவர்களின்றி, பிரேசில் சர்க்கரை, காப்பி, புகையிலை, கால்நடை வளர்ப்பு, சுரங்கத்தொழில் எதுவுமே வளர்ந்திருக்காது சென்ற நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் பிரேசிலின் வளத்தைப் பெருக்கிய செல்வம் எதுவும் உருவாக்கப்பட்டிருக்காது. அடிமைகளை விடுதலை செய்வதை எதிர்த்தவர்களின் நலன்களின் முக்கியத்துவம் இதிலிருந்து புரியும்.

கறுப்பு அடிமைகள் இல்லாதிருந்திருந்தால் பிரேசிலியப் பொருளாதாரம் தகர்ந்துபோயிருக்கும் எனச் சிலர் வாதிடலாம் எனவே, அடிமைகளை விடுதலை செய்யும் நீண்ட போராட்டம் தொடங்குவதற்கு முன்பு, அமெரிக்காவில் அடிமை முறையைப் புகுத்துவதற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளைத் தூண்டிய சூழ்நிலை

களை மாற்றியமைக்க வேண்டியிருந்தது.

அடிமை வாணிகத்தை ஒழித்த பின்பு, பிரிட்டன், தனது குடியேற்றங்களின் பொருள்களுக்குத் தொடர்ந்து போட்டி இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக, தன் வழியைப் பின்பற்றும்படி மற்ற நாடுகளை வலியுறுத்தி வந்தது. 1882இல் சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு, பிரேசிலும் இத்தகைய நிர்ப்பந்தத்திற்கு உட்பட்டது. இதன் விளைவாக, பிரேசில் பேரரசர் முதலாம் பீட்ரோ, 1816 நவம்பரில் ஓர் ஆணையில் கையெழுத்திட்டார். இந்த ஆணையில், "இந்தத் தேதிக்குப் பின்பு மூன்றாண்டுகளில் நடத்தப்பெறும் அடிமை வாணிகம் எதுவும், கடற்கொள்ளை எனக் கருதப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது.

பேரரசர் தமது ஆணையைப் பிறப்பித்தார். ஆனால், பிரேசிலின் அடிமை வாணிகத்தில் ஈடுபட்டிருந்த வல்லமை வாய்ந்த வாணிகர்கள் பேரரசரின் ஆணையை மதித்தார்களா? அதற்குப் பல தீர்ப்பாணைகளைப் பிறப்பிக்க வேண்டியிருந்தது. இவற்றுள் சில, கேலிக்குரியதாகவும் இருந்தன. "அறுபது வயதானவர்களை" அடிமைத் தளையிலிருந்து விடுவிக்கும் ஒரு சட்டம் இந்த வகையைச் சாரும்,

எசபியோ — டி — குய் ரோஸ் கொணர்ந்த சட்டத்தின்படியும், ஆட்சியாளர்கள் மேற்கொண்ட தீவிர நடவடிக்கைகளின் விளைவாகவும் 1850இல் அதிகாரமுறையில் அடிமை வாணிகம் ஒழிக்கப்பட்ட பின்னர், "கருங்காலிக் கட்டைகள் ஏற்றிய கப்பல்கள்" மீண்டும் ஆஃப்ரிக்காவிலிருந்து பிரேசிலுக்குச் சென்றதில்லை. இதற்கு 38 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, இசபெல் இளவரசி, புகழ்பெற்ற "அவுரியா" சட்டத்தில் கையொப்பமிட்டார்.

ஓர் அடிமை யார்? அவன் ஒரு வெறுங்கூடு. அவனுக்கு மொழி

ரியோ டி ஜெனீரோவின் கறுப்பு அடிமைகளைக் காட்டும் இந்த 4 ஒளிப்படங்களையும் ரியோ ஒளிப்படக் கலைஞர் இளைய ஜோசே கிரிஸ்தியானோ தெ ஃப்ரைத்தாஸ் வென்ரிக்ஸ் எடுத்தார். உச்சி: தப்பியோடிய கறுப்பு அடிமையைப் பிடிப்போருக்கும் பரிசு அளிப்பதாகக் கூறும் அறிக்கை (1862)

"எஸ்கிராவோஸ் பிராதிமியரோஸ் தோ செக்குவோ XIX நா ஃபோத்கிரதஃபியா தெ கிறிஸ்தியானோ" விலிருந்து எடுக்கப் பெற்ற ஒளிப்படங்கள், எக்ஸ் லிப்ரஸ் பதிப்பகம், சாவ் பாவ்லோ

Qualificação.

எனினும், மே 13 ஆம் நாளை நினைக்கும்போது, பெரும்பாலான கறுப்புப் பிரேசிலியர்கள் இத்தகைய மனப்போக்கில் சிந்திப்பதில்லை கலப்பினத்தவராகிய லூயி காமாகும், கறுப்பினத்தவராகிய ஜாவோ-ட-குருஸ்-இ-சூசாவும் 19 ஆம் நூற்றாண்டில் கூறிய வாதங்களை வலியுறுத்துவதற்கு ஆஃப்ரோ-பிரேசிலியர்கள் தோற்றுவித்த இலக்கியங்கள், தன்னுணர்வைப் பெறுவதற்கும், கறுப்பு மக்களாகச் செயற்படுவதற்கும் அவர்கள் கொண்டிருந்த வேட்கையை அற்புதமாகச் சித்திரிக்கின்றன.

லூயி மூராத் போன்ற வெள்ளையர்கள் மே 13 ஆம் நாளைப் பரவசத்தோடுப் பாடிப்புகழும் அதேசமயத்தில், கார்லோஸ் அசம்காவோ போன்ற கறுப்புக் கவிஞர்கள், ஆத்திர உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்தினார்கள். அசம்காவோ தமது "எதிர்ப்பு" என்ற கவிதையில் இவ்வாறு கூறுகிறார்:

"தீயுமிழும் என் சொல்லைச் செவிமடுப்பார் யாருமில்லை!
என்றாலும் எந்தன் எசமானர்களே!
அழுதுபுலம்புவதை ஒருபோதும் விடமாட்டேன்,
ஆம்! ஒருபோதும் விடமாட்டேன்!
எதிர்ப்புக் குரல் எழுப்பிடவே இவ்வுலகம் நான் வந்தேன்!
பொய்யால், புனைசுருட்டால்,
வேடிக்கைக் கூத்துகளால்
என்வாயை மூடிவிட முடியாது!"

அவர் மேலும் கூறுகிறார்:

ஒருநாள் அவர்கள்,
கரவொலி எழுந்திட
மலர்மழை பொழிந்திட,
அகன்ற சிறையில்
கிடந்த என்னைத்
திடுமெனப் பிடித்து
வெளியே தள்ளினார்!
திராய் நகரத்துக்
குதிரையைப் போல,

அந்த விடுதலை
இருந்தது எனக்கு!
உற்சாகப் போர்வையின் கீழே
உயிர்குடிக்கும் நச்சுப் பாய்புகள்
எனக்காகக் காத்துக்கிடந்தன!

இதற்குமுன்பு, பெர்னாம்புக்கோவைச் சேர்ந்த சோலனோ டிரினிடாடி (1908—1974) என்ற கவிஞர், "எனது மக்களின் பாடல்" என்ற கவிதையில் (1961) இவ்வாறு எழுதியிருந்தார்:

விடுதலைக்காகத் தீவிரமாகப் போராடும் ஓர் இனத்தின்
எழுச்சிக்குரலே எனது பாடல்!
எனவே,

வர்ஜில், ஹோமர், கேமன்ஸ் மீது
பொறாமையுணர்வு சிறிதுமின்றி
பால்மாரஸ் புகழைப் பாடிமகிழ்
வோம்!

பிரேசிலிய அடிமைகள் எப்போதுமே தங்கள் சுதந்திரத்திற்காகப் போராடி வந்திருக்கிறார்கள் என்பதில் ஐயத்திற்கிடமில்லை. பிரேசிலி லிருந்த கறுப்பு மக்கள், ஒரு போதும் அடிபணிந்ததில்லை; தங்கள் எசமானர்களுக்குப் பணிந்துபோனதில்லை. தொடக்கத்திலிருந்தே, கிராமப் புறங்களிலும், நகர்ப்புறங்களிலும், கிளர்ச்சியும், தப்பியோடுவதும் நடைபெற்று வந்தன. மினாஸ் ஜெராய்ஸ் என்ற மாநிலத்தைச் சேர்ந்த அடிமைகள் 1916 இல் தங்கள் வெள்ளை எசமானர்களுக்கு எதிராகப் புரட்சி செய்யத் திட்டமிட்டனர். இதற்கு மார்ச் 31 நிருணயிக்கப்பட்டது. சுதந்திரக் கறுப்பு நாட்டை ஆள்வதற்கு ஓர் அரசரையும், அமைச்சர்களையுங்கூட புரட்சிவாதிகள் நியமித்து விட்டனர். ஆனால், சிலரின் துரோகத்தால் இந்தப் புரட்சி நடைபெறாமலே போய்விட்டது.

எசமானர்களிடமிருந்து தப்பியோடிய அடிமைகள், தங்களுக்குக் கெனத் தனிக் குடியிருப்புகளை அமைத்துக்கொண்டனர். இவற்றுள் மிகப்பெரிய குடியிருப்பில், சட்டவிதிகளும், அறநெறிமுறைகளும் தொகுக்கப்பட்டன. கடுமையான ஒழுக்கக் கேடுகள் குறித்து விசாரிப்பதற்காக ஒரு தீர்ப்பாயமும் அமைக்கப்பட்டது. இந்தக் குடியிருப்புகளில் மிகவும் புகழ்பெற்றது பால்மாரஸ் என்பதாகும். இது 17 ஆம் நூற்றாண்டில் நிறுவப்பெற்ற ஒரு குடியரசாக விளங்கியது. இந்தப் பால்மாரஸ் விரைவிலேயே "கறுப்புத் திராய்" எனப் பெயர் பெற்றது. பிரேசிலியக் கறுப்பர் இயக்கங்கள் இதன் முக்கியத்துவத்தை உணரலாயின. இதற்கு முன்னரே, கறுப்பர் பத்திரிகைகள், பால்மாரஸைப் பெரும் புனிதச் சின்னமாகப் போற்றலாயின கறுப்பர் பத்திரிகைகள் 1966 இலேயே வெளிவரத் தொடங்கிவிட்டன. இந்த இயக்கங்களுக்கு 1930 களில் சாவோ பால்லா தொடங்கிய "கறுப்பர் முன்னணி" முன்னோடியாக விளங்கியது.

உண்மையான கறுப்பு வீரன் பால்மாரஸிலிருந்து தோன்றினான். இவன் பெயர் ஜும்பி. இவர் அடிமை உரிமையாளர்களை எதிர்த்துத் துடன் போராடினான். "பிரேசிலியக் கறுப்பர்களின் சுருக்கமான

யில்லை. அவனுக்கு ஆளுமை கிடையாது. அவர்களுக்கு உடல் இல்லை; பெயர்கள் இல்லை: சொத்து இல்லை. வெள்ளையர்களைப் பொறுத்தவரையில், ஆளுமையே இல்லாத வெறும் சட்டப்பொருள்களே அடிமைகள்! பிரேசிலில் அடிமைகள் தங்கள் தற்பண்பினை இழந்தார்கள். இது அங்கு அடிமை முறையினால் நேர்ந்த பயங்கர விளைவாகும். இந்நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலிருந்து, கல்லும்முள்ளும் நிறைந்த கடினமான பாதையில், இந்தத் தற்பண்பினைத்தான் கறுப்புப் பிரேசிலியர்கள் தேடிவந்தனர்.

வெள்ளைப் பிரேசிலியர்கள் தாம் முதலில் அடிமைமுறை ஒழிப்பினைப் பாராட்டினார்கள். இவர்களில் லூயி மூராத்மும் ஒருவர். இவருடைய "மீட்புத் துதிப் பாடலுக்கு", இசைவாணர் அப்டோம் மிலானஸ் இசையமைத்தார்:

"என்னென்ன பெறு பெற்றாய்,
என்னருமைத் தாய்நாடே!
உனைத்தேடிச் சுண்டலர்கள்,
புலர்காலை எழில்துலங்க
எழுகின்ற உனைக் காண்பர்!
அடிமைகட்குக் கூறிவிடு,
எசமானர் இனி இல்லை!
உலகெங்கும் இன்றுமுதல்
எல்லோர்க்கும் விடுதலைதான்!

பிரேசிலின் கறுப்பு அடிமைகளைக் காட்டும் நீர்வண்ண ஒலியம். இதைத் தீட்டியவர் ஃபிரெஞ்சு ஒலியர் ஷான் பாப்திஸ்த் தெபர் (1768-1848). இவர் பேரரசர் முதலாம் பெத்ரோவின் அரசவை ஒலியராக 1816இல் பிரேசில் சென்றார். இவர் தம் பிரேசில் அனுபவங்களைப் பல ஒலியங்களிலும், "வோயாஷ் பித்தோரெஸ்க் எவரிஸ் தோரித் ஒ பிரேசில்" (1834-1837) எனும் 3 சித்திர நூல்களிலும் விளக்கியிருக்கிறார்.

ஒளிப்படம் ரக்காரதெசல் அருங்காட்சியகம் தீரட்டு சியட்டா அருங்காட்சியகம், பாரிஸ்

வரலாறு" என்ற தலைப்பில் 1976-இல் பிரேசிலில் வெளியான ஒரு நூலில், டொமிங்கோஸ் ஜார்ஜ் வெல்ஹோ, பெர்னார்டோ வெய்ரோடி மெலோ ஆகியோர் தலைமையிலான ஒரு கூலிப் படையினர், ஈராண்டுகள் கடும் எதிர்ப்புக்குப் பிறகு, 1694இல் பால்மாரசின் தலைநகர் மகாக்கோவை நாசமாக்குவதில் எவ்வாறு வெற்றிபெற்றார்கள் என்பதை விவரிக்கிறது. இந்தப் போரின் போது ஏராளமான கறுப்பர்கள் மடிந்தனர்; அல்லது தலைநகரைச் சுற்றியிருந்த செங்குத்துப்பாறைகளிலிருந்து குதித்துத் தற்கொலை செய்து கொண்டனர். அப்போது, ஜும்பி தப்பிச்சென்று, மீண்டும்லந்து தாக்குதல் தொடுத்தான். ஆனால், 1695 நவம்பர் 20 அன்று, அவனது பழைய தோழன் ஒருவன் காட்டிக்கொடுக்க, எதிரிகள் அவனைச் சூழ்ந்துகொண்டனர். பலமடங்கு அதிக எண்ணிக்கையிலான எதிரிப் படைகளுடன் திரத்துடன் போராடி ஜும்பி வீரமரணம் எய்தினான். அதுமுதல் "நவம்பர் 20" ஆம் நாள் பிரேசிலில் "கறுப்பர் எழுச்சி நாளாக" அனுசரிக்கப்படுகிறது.

மே 13ஆம் நாள் பிரேசிலியக் கறுப்பர்களுக்கு, "மறுசிந்தனை நாள்" ஆகும். ஆனால், பெரும்பாலான கறுப்பு பிரேசிலிய எழுத்தாளர்கள் மே 13ஆம் நாளை வன்மையாகக் கண்டித்துள்ளார்கள். அவர்களில் ஒலிவெரா சில்வெரா என்ற கவிஞரும் ஒருவர், இவர் 1941இல் எழுதிய ஒரு கவிதையில்,

"மே மாதம் பதின்மூன்றாம் நாள் துரோகம் விளைந்த சோகநாள்; இறகுகள் இல்லாச் சுதந்திரம், இந்தக் கவிதை போலவே, இறகுகள் அறுந்த சுதந்திரமே!"

எனக் கூறுகிறார். பிரேசிலில் அடிமை முறை ஒழிக்கப்பட்ட இந்த வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க இந்த நாள் குறித்த வெறுப்புணர்வு கவிதைகளிலும், உரைநடைகளிலும் தொடர்ந்து பிரதிபலித்துவந்தன. "இரவு அனுமதியை நாடுவதில்லை" என்ற தலைப்பில் பாலோ கோலினா என்பவர் எழுதிய நூலில் (1987) இவ்வாறு எழுதியுள்ளார்:

(தொடர்ச்சி III ஆம் பக்கம் பார்க்க)

ஆல்வால்தோ தெ காமார்கோ பிரேசில் நாட்டுக் கவிஞரும் இதழாளருமான இவர் கறுப்பர் இயக்கங்களில், சிறப்பாக இலக்கியத் துறையில் ஈடுபட்டார். "பிளாக் ரைட்டிங்-தோட்டல் ஆன் தி பிளாக் பிரசன்ஸ் இன் பிரேசிலின் லிட்ரட்சர்" உட்பட 6 நூல்கள் எழுதியுள்ளார்.

விடுதலைப் பாதையின் மைல் கற்கள்

லிகியா ஃபொன்சேக்கா ஃபெரைரா

1500: பெத்ரோ அல்வாரஸ் கப்ரால் பிரேசிலைக் கண்டுபிடித்தார்.
1539: முதல் அடிமைகள் பிரேசிலில் வந்தடைந்த ஆண்டாக இருக்கலாம்.
1597: "சூயலோம் போதோஸ் பல்மாரஸ்" அமைப்பில் முதல் முயற்சி. இது கறுப்பு அடிமைகள் (16, 17ஆம் நூற்றாண்டுகளில் 5,50,000 அடிமைகள் பணிபுரிந்த) கரும்புத் தோட்டங்களிலிருந்து தப்பியோடிப் புகலடைந்த கிராமங்களின் தொகுதியாகும்.
1655: பல்மாரஸின் இறுதி, மாபெரும் தலைவர் ஸும்பி பிறந்தார்.
1695: ஸும்பி இறத்தல்; பல்மாரஸ் அழிபடல்; தங்கம் கண்டுபிடிக்கப்படுதல் 1720-1730 மினாய்ஸ் ஜெராய்ஸ் எனும் புதிய மாரிலத்தில் பொன், எவரம் தேடி ஒடுதல் 1701-1800இல் சுரங்கங்களில் உழைப்பதற்கு 17,00,000 கறுப்பர் கொண்டுவரப்பட்டனர்.
1800-1850: காப்பித் தோட்டங்கள் பரவுதல்; ரியோ டி ஜெனீரோவிலும் சாவ் பால்லோவிலும் தோட்டப்பயிடுக்காக ஏராளமான கறுப்பு அடிமைகள் இறக்குமதியாகுதல்
1822: சுதந்திரம்: போர்ச்சுகீசிய ரான தோம் பெத்ரோ பிரேசிலின் முதல் பேரரசராக முடிசூடுதல்.
1835: சால்வதோர் தெ பாஹியாவில் அடிமைக் கிளர்ச்சி.
1850: அடிமை வாணிக முடிவு.
1871: அடிமைகளின் குழந்தைகளுக்கு விடுதலை வழங்கிய 'வெந்தர் லிப்' சட்டம் இயற்றப்பெறுதல்.
1885: 60 வயதிற்கு மேற்பட்டோருக்கு விடுதலை வழங்கிய "60 வயதோர் சட்டம்" இயற்றப்பெறுதல்.
1888: (மே 13) பிரேசிலில் அடிமை ஒழிப்பு.

1889: குடியரசு அறிக்கையிடப்பெறுதல்
1931: சாவ் பால்லோவில் "பிரந்த் நேக்ரா பிராசிலேய்ரா" எனும் பிரேசில் கறுப்பர் அணி நிறுவப்படுதல்.
1944: ரியோ டி ஜெனீரோவில் அப்தியாஸ் தோ நாசிமெந்தோ "ஆய்வு முறை கறுப்பர் அரங்கை" நிறுவுதல்
1945: கேத்துலியோ வார்காஸ் அரசாங்க வீழ்ச்சி. பிரேசிலின் பல மாரிலங்களில் கறுப்பர் இயக்க மறுமலர்ச்சி
1950: பிரேசில் கறுப்பரின் முதல் மாநாடு ரியோ டி ஜெனீரோவில் நடைபெறுதல்.
1951: "அஃபோன்சோ அரினாஸ் சட்டம்" இன், நிற, சமய வேறுபாட்டைத் தண்டித்தல்
1964: படையாட்சி நிறுவப்படுதல்
1969: செய்தித்தொடர்புச் சாதனங்களில் இன வேறுபாட்டைப் பற்றிக் கூறுவதற்குத் தடை
1976: ஆஃப்ரிக்க-பிரேசில் வழிபாடு நடக்குமிடங்களில் காவலர் மேற்பார்வையை நிறுத்திய ஒரே மாரிலம் பாஹியா.
1980-லிருந்து: பன்னாட்டுச் சிறப்பு வாய்ந்த பல ரிகழ்ச்சிகள்: அமெரிக்க கண்டங்களில் கறுப்பர் பண்பாட்டின் 3 ஆம் மாநாடு.
1985: படையாட்சி முடிவு; "புதிய குடியரசு" பிறத்தல்
1988: அடிமை ஒழிப்பின் நூற்றாண்டு.

லிகியா ஃபொன்சேக்கா ஃபெரைரா: பிரேசில் நாட்டவர்; இவ்வம்மையார் சாவ் பால்லோவில் காம்பினாஸ் பல்கலைக் கழகத்தில் கல்வி தற்பிக்கிறார். இப்போது பிரேசில் கறுப்பர் இலக்கியம் பற்றிப் பாரிஸில் டாக்டர் பட்டத்திற்காக ஆராய்ச்சி செய்துவருகிறார்.

(முப்பத்தியிரண்டாம் பக்கத்
தொடர்ச்சி)

அப்போதெல்லாம் அவர் பலவகையான கவிதைகள் எழுதிவந்தார். மக்கள் போற்றிய துருக்கியக் கதைகள் எனப்படும் படைப்புகள்கூட எவ்வகை இலக்கிய மரபுகளுக்கும் உட்படவில்லை. தமது பரிவுக்குரிய பாத்திரங்களும், மறைவான குற்ற எண்ணங்களுள்ள வீரர்களும், சமூகத்தில் தனித்து நின்று கொதித்தெழும் இரங்கத்தக்க வீரர்களும் அவரது கவனத்தையும் ஆற்றலையும் கவர்ந்தனர். இத்தனித்த மனிதர்களைப் புரட்சிவீரன் புரோமீதியஸுக்கு ஒப்பிடலாம். அவனைப் பற்றி பைரன் பல இடங்களில் குறிப்பிடுகிறார் மனிதனுக்குத் தீயைக் கொடுத்து அதனால் தண்டனைக்குள்ளான அப்புரட்சிக் கடவுள் புரட்சிக் கவிஞரைப் பிரதிபலிக்கின்றார்.

பைரன் தமது காலத்தவருள் ஒரு சிலரைத் தவிர பிறரைப் பொருட்படுத்தவில்லை. "இங்கிலீஷ் பார்ட்ஸ் அண்டு ஸ்காச் ரெவ்யூவர்ட்ஸ்" எனும் அவருடைய முதல் அங்கதம் அக்கால எழுத்தாளர் பலரைத் தாக்கியது, "தி விஷன் ஆஃப் ஜட்ஜ்மெண்ட்" எனும் நூல் அதே பெயரில், மூன்றாம் ஜார்ஜ் மன்னர் விண்ணுலகு செல்வதாகக் கற்பனை செய்து எழுதிய அரசவைக் கவிஞரான ராபர்ட் சவ்தேயைக் கடுமையாகத் தாக்கிய சிறந்த நூலாகும். இவ்வாறு அரசியலும் கவிதையும் கலந்த சினம் பைரனின் மிகப் பெரிய, பேராவல் மிக்க "டொன் ஜுவான்" எனும் நூலில் காணப்படுகின்றது. இதில் அவர் தமது கால இலக்கிய மேதைகளையும், அறநெறி நேர்மைக் குறைவையும், பேரரசுக் கொள்கையைத் தாங்கி நிற்கும் போர்ப் புகழ்ச்சியையும் தாக்குகிறார். இதில் நகைச்சுவையும் மிளிர்கின்றது. பைரனின் இலக்கியப் புரட்சி இறுதியில் தமது சமூகத்தைத் தீவிரமாகத் திறனாய்வு செய்யும் ஆழ்ந்த பண்புநயமுள்ள கவிதையாக வெளிப்பட்டது. இஃது அவரது கால எழுத்தாளர்களின் அடிப்படைக் கருத்துகளுக்கே அறை கூவலாக இருந்தது. பைரன் பகட்டு, பாசாங்கு, கபடம் ஆகியவற்றை எதிர்த்ததால் அவருடைய பெயரும் படைப்புகளும் உண்மையையும் சுதந்தரத்தையும் எதிரொளிக்கும் சொற்களாக நிலைபெற்றுவிட்டன.

தமிழில்: வள்ளுவன் கிளாஸர்ஸ்

(முப்பத்தி மூன்றாம் பக்கத்
தொடர்ச்சி)

ரெனே ஷாரின் கவிதைகளில் குன்றாத கிழ்ச்சியும், நம்பிக்கையும் ததும்புவதைக் காண்கிறோம். இதற்கு, வாக்குநர் நகரிடம் அவர்

உணர்வு பூர்வமான பற்றுக்கொண்டிருந்ததே காரணம். அந்த வட்டாரத்தைவிட்டு அவர் வேறெங்கும் சென்றதே இல்லை. சுடர் ஒளிபரப்பும் இந்தப் பூமி, அவருக்கு ஒவியக் கலையில் ஆர்வத்தைத் தோற்றுவித்தது பிராக், மிரோ, லாம் வியரா—ட—சில்வா போன்ற ஒவியக் கலைஞர்களை அவர் நேசித்தார். இந்தக் கலைஞர்களின் ஒவியங்களில் காணப்படும் ஆழ்ந்த மௌனமும், அடக்கமான எதிரொலியும் இவருடைய "அடிமுடிதேடி" என்ற நூலில் காணப்படும் முதுமொழிகளிலும், தத்துவ விளக்கங்களிலும் பிரதிபலிக்கக்காணலாம். இந்த அற்புத பூமியில்தான், இவ்வகைக் குடி ஒவ்வொருவரின் சமகாலத்தவராக அவரை ஆக்குகின்ற—படைப்பதற்காக—அன்பு செலுத்துவதற்காக—எப்போதும் முன்னேறுவதற்காக—அவர்கொண்டிருந்த அடங்கா வேட்கை வேரூன்றி இருந்தது.

(முப்பத்தைந்தாம் பக்கத்
தொடர்ச்சி)

"மானுடக் கவிதைகள்", "ஸ்பெயினே! இந்தக் கோப்பையை என்னிடமிருந்து எடுத்துக்கொள்!" என்ற இரு தொகுதிகளாக 1939இல் வெளிவந்தன. இந்த நூல்கள், வாலஜோவின் நடையில் முக்கிய மாறுதல்களைப் புலப்படுத்துகின்றன. 'டிரில்சி'யில் காணப்படும் சில அம்சங்கள் இவற்றில் காணப்படாமலும், இவற்றில் சந்த நயமும், கவிதைக் கட்டுக்கோப்பும் மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றன. அந்தாதி, மடக்கு, யமகம் போன்ற உத்திகளை இவற்றில் அவர் பெருமளவில் கையாண்டிருக்கிறார்:

"கூழாங்கல்லை, ஊதுலையே, காப்பில்லாத மலகாவே, வெள்ளைநாயை சொல்லுங்கள்! எனது மரணம் எங்கே பிறந்தது? மலகா! உந்தன் அடியொற்றி உலவும் நேரம் என் உணர்வு பிறந்திடாமலே இறந்திடுகின்றது!"

உலக முக்கியத்துவமும், தீர்க்கதரிசனமும் வாய்ந்த ஒரு கவிஞராக வாலஜோ திகழ்ந்தார். எனவே, அவருடைய படைப்புகள் இந்த நவீனக் காலத்திற்கும் பொருத்த முறையானவாக இருக்கின்றன; அவரது கவிதை நடை நவீனச் சாயலுடன் விளங்குகிறது. அவரது சமகாலப் புலவர்கள் அவரைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை; படைப்புக் கலைஞர் என்ற முறையில் அவருக்கு இது மிகுந்த வேதனையளித்தது. ஸ்பானிய மொழியில் தலைசிறந்த கவிஞர்களில் ஒருவராக விளங்கியதற்கு அவர் கொடுக்க வேண்டியிருந்த விலை இது எனலாம்.

(முப்பத்தியெட்டாம் பக்கத்
தொடர்ச்சி)

1888ஆம் ஆண்டின்
மே மாதம் 13ஆம் நாள்!
அண்டவெளியின் தாழ்ந்த

ஒலியோல்
காதில் வந்து ஒலிக்கிறது
சங்கொலிகேட்டு அதிர்ந்தும்
இரவு
துயிலும் என்னைத் தொட்டு
எழுப்பிட.
சாலோ பால்லோ நகரத்தின்
அமைதி குலைந்த வீதிகளில்
நடந்துசெல்ல அனுமதிக்கும்
அனுமதிச் சீட்டைத் தேடுகிறேன்,
சட்டைப்பையில் துளாவுகிறேன்!
நமது பணிக்கு இசைவளிக்கும்
அனுமதிச் சீட்டில் இளவரசி
ஒப்பமிடவே அந்நுவிட்டார்!
எனவே கனலும் பால்மாரஸ்
இன்றும் நமக்குத் தேவைதான்!

உரைநடையிலும் இதே உணர்வுதான் எதிரொலிக்கிறது. சில சமயங்களில், இந்த விரக்தியுணர்வு, ஆழ்ந்த கடுப்புடனும், கசப்புடனும் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. லூயி சில்வாவின் கதைத் தொகுதியில் உள்ள "கண்ணின் வெண்விழியின் கழே" என்ற ஒரு கதையில் வரும் பின்வரும் வாசகம் இதற்குச் சான்று:

"இளவரசியைக் கொன்றுவிடும் படி என் தாத்தா என்னிடம் கூறினார். நான் அவரது கைகளிலிருந்து எனது கொள்ளுப்பாட்டனாரின் யாழ் நரம்புகளை எடுத்து, 'சுதந்திர எசமானி'யின் குரல்வளையை நெரிக்கப் பயன்படுத்தினேன்.

பிரேசிலில் அடிமை முறையை ஒழித்ததன் இந்த நூறாவது ஆண்டு கறுப்பு பிரேசிலியர்களைப் பொறுத்தவரையில், இன்னும் முடிவடையாத-நிறைவேற்றப்படாத - ஏதோ ஒன்றைக் குறிக்கிறது. அந்த ஒன்றினை மறு ஆய்வுசெய்து, மறுமதிப்பீடு செய்ய வேண்டும். பிரேசிலின் கறுப்பு மக்கள் குறிப்பாகக் கறுப்பு அறிஞர்களும், கறுப்பு மானவர்களும், அந்த வரலாற்று நிகழ்ச்சியின் இருண்ட பகுதியை இன்று அம்பலமாக்கிவருகிறார்கள். பிரேசில் மாறிவிட்டது. அத்துடன், கடந்த நூறாண்டுகளாகத் தமது சொல்லாலும் செயலாலும் தங்கள் தற்பண்பினைப் படிப்படியாக நிலைநாட்டிவந்த முன்னாள் அடிமைகளும், மாறிவிட்டார்கள். அவர்கள், மெல்ல மெல்ல தங்கள் தலைவிதியையும், ஆன்மாவையும் தங்கள் கட்டுப்பாட்டில் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள்.

அவர்கள் வெறும் மனிதர்கள்—கறுப்பு மனிதர்கள். அதைவிட முக்கியமானது எதுவாக இருக்க முடியும்?

தமிழில்: இரா. நடராசன்

வாசகர் பொக்கிஷம்

ஐயா,

'யுனெஸ்கோ கூரியர்' இதழை மூன்று மாதங்களாகத் தொடர்ந்து படித்து வருகிறேன். இன்றைய 'மாஸ் மீடியா' உலகில் தேசிய அளவிலும் சர்வ தேசிய அளவிலும் பத்திரிகைகள் வரத்தான் செய்கின்றன. அவைகள் ஆங்கிலத்திலும், அதிக விலையுமாக இருப்பதால் அதிகபட்ச வாசகர்களை எட்டுவதில்லை. யுனெஸ்கோ கூரியர் இதற்கு விதிவிலக்கு.

நாளுக்கு நாள் பெருகிவரும் பத்திரிகைகளின் எண்ணிக்கைதான் உயர்ந்து வருகின்றன. ஆனால், வாசகர்களின் எண்ணிக்கையோ வாசக தரமோ உயர்ந்துவிடவில்லை. இதற்கான முயற்சிகளும் இல்லை. நச்சுக் கலாச்சாரத்தைப் பரப்பிக் கொண்டிருக்கின்ற இச்சூழலில் யுனெஸ்கோ கூரியரின் பணி சிறப்பானது. இதன் சிறப்பான அம்சம் வெறும் உணர்ச்சித் தூண்டலாக இல்லாது அறிவுக்கு வேலை தருவதுதான்.

ஒவ்வொரு மாதமும் அறிவியல், கலைத்துறையின் ஏதேனும் ஒரு

பிரிவை எடுத்துக்கொண்டு அதன் உட்பிரிவுகள், பரிணாமங்கள் போன்றவற்றைத் தருவதால், ஒரு துறையை அல்லது பிரிவை முழுமையாக அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. இது போற்றத்தக்க பணியாகும். 'ஒளிப்பட நினைவுகள்' சிறப்பிதழின் ஒவ்வொரு கட்டுரையும் வியக்கத்தக்க வகையில் அமைந்திருந்தன. என்னைப் போன்ற வாசகர்களுக்கு யுனெஸ்கோ கூரியர் அரிய பொக்கிஷம்.

அன்பன்
இமயம்
சமுதூர்

நெஞ்சைத் தொடும் பிஞ்சு

ஐயா,

வழக்கம்போல் 'யுனெஸ்கோ கூரியர்' ஜூலை இதழ் பொலிவுடன் இருந்தது. அன்னை தெரசாவுடன் நிற்கும் பிஞ்சு நெஞ்சைத் தொடுகிறது. அதனினும் மேலாக அருகிலுள்ள "நாம் மனித இனம் எனும் ஓர் அரிய சமுதாயத்தின் உறுப்பினர்கள்," என்ற வசனம் அருமை.

அன்பன்
த. கணேசன்
சோலூர்

கருத்துக் கருவூலம்

ஐயா,

'நோபல் பரிசு பெற்றோரின் வருங்கால நோக்கு...' எனும் தலைப்பில் வெளிவந்துள்ள ஜூலை இதழ் கண்ணுக்கும் கருத்துக்கும் நல்லதோர் விருந்தாக அமைந்திருந்தது. உலகப் பெரும் பரிசான நோபல் பரிசுகளை வென்ற பல்வேறு துறை அறிஞர்களைக் கொண்டு வருங்காலத்தில் அறிவியல், தொழில் நுட்பம், மருத்துவம், அமைதி, வளர்ச்சி ஆகிய பல்வேறு பயன்மிகு துறைகளின் பல்வேறு விளைவுகளைப் பற்றி ஆராய்ந்து, அரிய சிந்தனைக் கருத்துகளைக் கொண்டதாக வெளிவந்து மகிழ்வுட்டியது.

மொத்தத்தில் ஆக்க வழியில் வருங்காலத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்கத் தூண்டும் இவ்விதழ் என்றென்றும் போற்றிப் பாதுகாத்துப் பயன்பெறத்தக்க அரிய கருத்துக் கருவூலம் என்றே கூறி விடலாம்.

அன்பன்
அ.மணிமொழி
கும்பகோணம்

அடுத்து வரவிருக்கும்

கூரியர் இதழ்கள்

கீழ்க்கண்ட தலைப்புகளில் வெளிவரவிருக்கின்றன.

செப்டம்பர் : அச்சு, நூல் வெளியீட்டுத் தொழில் நுணுக்கங்கள்

அக்டோபர் : யுனெஸ்கோ பண்பாடும் இயற்கை மரபும்

நவம்பர் : எகிப்தின் ஃபாரோ மன்னர்கள்

1989 ஜனவரி : பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கான உலகப்பத்தாண்டுகள்

பிப்ரவரி : இந்தியா

கூர்யர்

உலகைக் காட்டும் பலகணி

ஐக்கிய நாடுகள் கல்வி, அறிவியல், பண்பாட்டு அமைப்பான யுனெஸ்கோ மாதந்தோறும் 35 மொழிகளில் வெளியிடும் இதழ்.

ஆசிரியத் தலைமையகம்:

யுனெஸ்கோ, 7 பிளேஸ் தெ போந்தளே, பாரிஸ் 75700.

நிர்வாக ஆசிரியர்கள் :

ஆங்கிலம் : ரோய் மால்கின் கரோலின் லாங்ஸ் (பாரிஸ்)

ஸ்பானிஷ் : பிரான்சிஸ்கோ பெர்ணான்டெ-ஸாண்டோ (பாரிஸ்)

ரஷ்யன் : தமரா சலாவ்யோவா மெம்தோவா (மாஸ்கோ)

ஜெர்மன் : வெர்னர் மெர்க்னி, (பெர்ன்)

அராபிக் : அப்தல் ரசீத் எல்சாதக் மஹமுதி

ஐப்பானி : செய்சிரோ கோஜிமா (டோக்கியோ)

இத்தாலியன் : மாயோ கெய்டோட்டி (ரோம்)

ஹிந்தி : ராம் பாபு சர்மா (டெல்லி)

ஹிப்ரூ : அலெக்ஸாண்டர் ப்ரோய்டோ (டெல் - அவிவ்)

பெர்சியன் : சதோ வெனினி (டெஹ்ரான்)

ஈ. சீ. பால் மோரென் (ஆண்ட்வெர்ப்)

போர்த்துகீசன் : பெனடிடோ சில்வா (ரியோ டி ஜெனீரோ)

துர்க்கிஸ் : மெஃப்ரா இல்காலர் (இஸ்தாம்புல்)

உருது : ஹக்கீம் முஹம்மது சையத் (கராச்சி)

கட்டலான் : ஜோன் கார்ரொஸ் மார்ட்டி (பார்சீலோனா)

மலேசியா : அப்துல் மானஃப் சாத் (கோலாலம்பூர்)

கொரியன் : பைக் சியாங்-கில் (சியோல்)

சுவாஹிலி : டெமினோ ருத்தாயே பெசிப்வா (தார் - எஸ். ஸலாம்)

கிரேடோ-செர்ப், மாகிடோனியன், செர்போ-கிராட்

ஸ்லோவேன் : பவிடர் பெர்க்கோவிச் (பெல்கிரேட்)

சீனம் : ஷென் குவோஃபென் (பெய்ஜிங்)

பஸ்கேயியன் : கோரன் கோட்சேய் (சோஃபியா)

கிரீக் : திக்கோலஸ் பாபாஜியார்ஜியோ (ஏதென்ஸ்)

சிங்களம் : எ. ஜே. சுமனசேகரா பண்டா (கொழும்பு)

ஃபின்னிஷ் : மார்ஜுட்டா அக்சேன் (ஹெல்சின்கி)

ஸ்லீடிஷ் : லினா ஸ்வென்சன் (டாக்ஹோம்)

பாலக் : குருட்ஸ் லாரனகா (சான் செபாஸ்டியன்)

தாய் : சாவித்திரி கவன சத்ஹித் (பாங்காங்)

வியத்நாமியன் : தாலோ துவ் (ஹனாய்)

பாஸ்டோ : நஸீர் செஹாம் (காபூல்)

ஹெளசா : ஹபீப் அல்ஹசன் சோகோடோ

எல்லாக் கடிதங்களும் பிரதம ஆசிரியருக்கே எழுதப்படவேண்டும்.

யுனெஸ்கோ கூரியர், மாதந்தோறும் வெளியிடப்படுகிறது. பதிப்புரிமை அல்லாத தனிப்பட்ட பாடங்களையும் கட்டுரைகளையும் 'யுனெஸ்கோ கூரியர்' ரிஸ்துத்து எடுத்துப் பிரசுரிக்கப்பட்டது என்று அறிவிப்புடன் இதழ் தேதியைக் குறிப்பிட்டுக் வெளியிடலாம். அவ்வாறு வெளியிட்ட இதழின் மூன்று பிரதிகள் ஆசிரியருக்கு அனுப்பப்படவேண்டும். ஆசிரியர் பெயருடன் கூடிய கட்டுரைகளைத் திரும்பப் பிரசுரிக்கும்போது அதில் ஆசிரியர் பெயர் இடம்பெறவேண்டும். பதிப்புரிமை அல்லாத முனைப்புகள் வேண்டுமோருக்கு அனுப்பித் தாப்பும். கேட்டுப் பெறாத கட்டுரைகளைப் போதிய தபால் தலை இல்லாமல் திரும்பியனுப்ப இயலாது. ஆசிரியர் பெயருடன் கூடிய கட்டுரைகள் அவரது கருத்தை வெளியிடுவதாகும். யுனெஸ்கோ கூரியர் 'ஆசிரியர்களின் கருத்தைப் பிரதிபலிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை'.

கூர்யர்

அடுத்த

செப்டம்பர் '88 இதழ்

அச்சுத் தொழிலிலும் நூல் வெளியீட்டுத் தொழிலிலும் ஏற்பட்டுள்ள புரட்சிகரமான மாறுதல்களையும் வியக்கத்தக்க வளர்ச்சியையும் அரிய பட விளக்கங்களோடு விரிவாக விளக்குகிறது செப்டம்பர் '88 இதழ்.

REGD. NO. M. 8276

ஆங்கிலக் கவிஞர் ஜார்ஜ்
கார்டன் பைரன் பிரபு
பிறந்து இவ்வாறு 200
ஆண்டுகள் நிறைவுறுகின்
றன (கட்டுரை காண்க).
கவிஞரின் இவ்வுருவப்படம்
பெயர் தெரியாத ஓர் ஆங்
கிலேய ஓவியர் 19ஆம்
நூற்றாண்டின் தொடக்கத்
தில் தீட்டியது.
ஒளிப்படம் © ரோஷர்-வியோல் பாரிஸ்